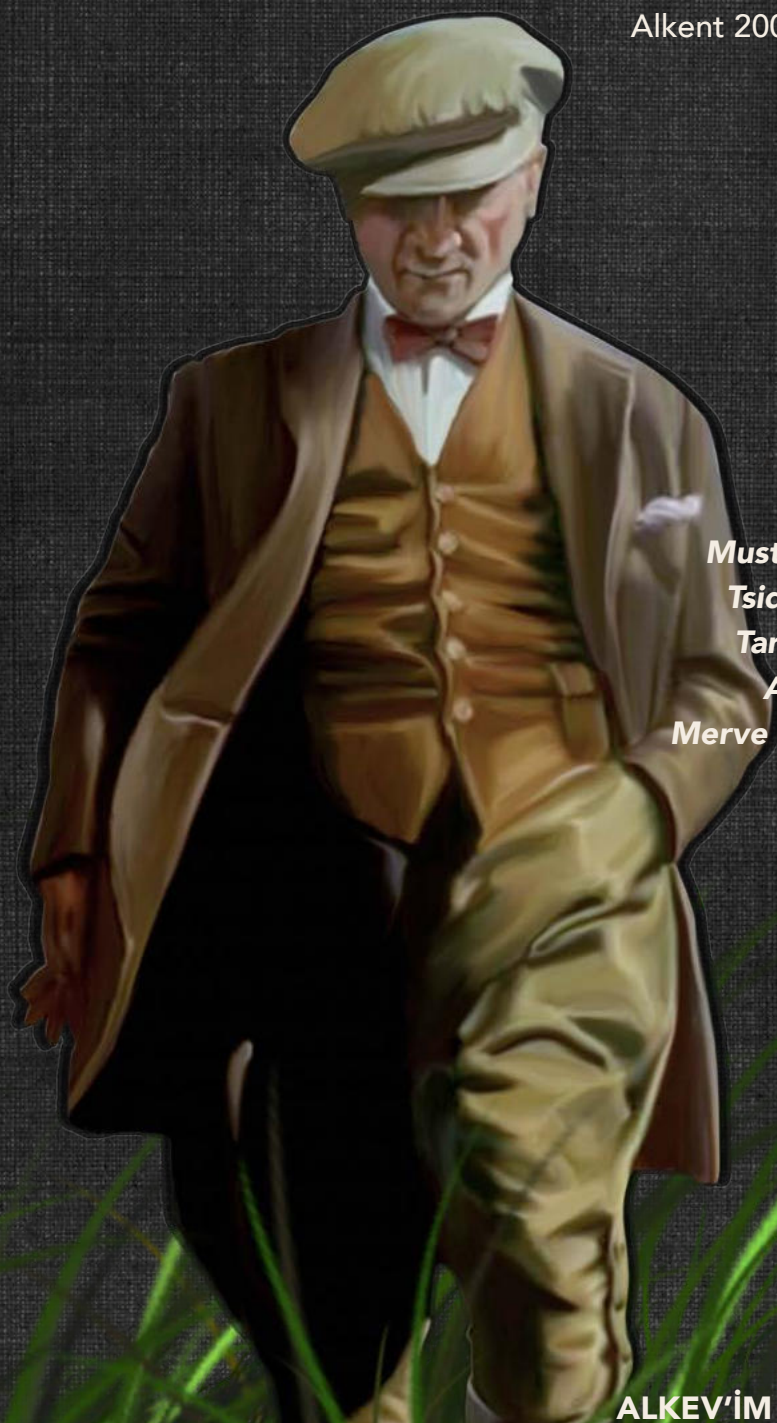
Sayı: 6 Mayıs 2020
Alman Liseliler Kültür ve Eğitim Vakfı Özel Okulları Yıllık Edebiyat Dergisidir.

ALKEV "İZ"

"Ortaokul"

Çınarların yüce gölgelerinde yetişmek...

ALMAN LİSELİLER
KÜLTÜR VE EĞİTİM VAKFI
ALKEV ÖZEL OKULLARI

ALMAN LİSELİLER
KÜLTÜR VE EĞİTİM VAKFI
ALKEV ÖZEL OKULLARI

Alkent 2000 Mah. Mehmet Yeşilgül Cad. No.: 7
Büyükçekmece / İstanbul
Tel: +90 212 886 88 40
Fax: +90 212 886 88 55

İmtiyaz Sahibi:
İsmet AKSÖYEK
ALKEV Özel Okulları Genel Müdürü

Editör:
Mustafa TUNCEL

Yayına Hazırlayanlar:
Mustafa TUNCEL - Türkçe Zümre Başkanı
Tsidem MOUSTAFA - Türkçe Öğretmeni
Tamer AKÇAALAN - Türkçe Öğretmeni
Avni GÜZELKAN - Türkçe Öğretmeni
Merve BÜYÜKSARGUT - Türkçe Öğretmeni

Dergi Yapım - Grafik Tasarım:
JUPITER MEDYA REKLAM AJANSI
Tel: +90 212 853 28 62
www.jupitermedya.com
info@jupitermedya.com

Basım Yeri ve Tarihi:
İstanbul - 2020
Yayın Türü:
Yıllık

ALKEV'İM dergisinde yer alan öğrenci yazıları ve resimlerinin her türlü yayın ve kullanım hakkı ALKEV Özel Okullarına aittir. ALKEV'İM para ile satılmaz.

ALKEV Özel Okulları Ortaokul öğrencilerinin edebiyat dergisidir.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ

ÖYKÜLER

BENİM HAYALİM ... 4
KÜÇÜK MUM ... 5
BİR KALEM ... 6
NEDEN BAKMIYORSUN? ... 7
YÜZÜMLE MUTLUYUM ... 8
HAYALLERİNİN PEŞİNDE ... 9
BARIŞ BİZİM GELECEĞİMİZ ... 10
TEKNE MACERASI ... 11
YÜZEYDEN DERİNE ... 12
HUZUR NASIL BOZULUR? ... 14

DENEMELER

KAHRAMAN YAZAR ... 16
İNSAN VE DOĞA ... 17
MAVİNİN YEŞİLLE DANSI ... 18
BÜYÜLÜ RENKLER ... 18
DOĞAYI KORUYALIM! ... 19
BİRİKEN HATALAR ... 19
ONUN DÜŞÜNCESİ ... 20
DÜŞÜNCENİN GÜCÜ ... 20
İKİ ESKİ DOST ... 21
AN ... 22
ON YIL SONRA BEN ... 22
GENÇLİĞİN ENERJİSİ
YAŞLILIĞIN DENEYİMİ ... 22
GİZEMLİ SULAR ... 23
SOKAK ÇOCUKLARININ SORUNLARI ... 24
KİTAP VE İNSAN ... 25
BİR ÇOCUK DOĞDU ... 26
İNSANLARIN KARANLIK ÇAĞI ... 27
HAYALLER KUŞUN KANADINDA ... 28
HAYALLERİN GÜCÜ ... 28
HAYALLERİMİZE UÇMAK ... 28
YÜZÜNDE YERYÜZÜ ... 29
ALTI KUŞ UÇTU GELECEĞE ... 30
BARIŞ 1 ... 30
BARIŞ 2 ... 30
ZEYTİN DALI VE BEYAZ GÜVERCİN ... 31
BARIŞ NEFES ALMAKTIR ... 31
BARIŞ VE MUTLULUK ... 31
GELECEK NESİLLER ... 32
GELECEĞİMİZ VE BİZ ... 32
GELECEĞE AÇILAN KANATLAR 1 ... 32
GELECEĞE AÇILAN KANATLAR 2 ... 32

ÖYKÜLERLE DEYİMLER

DERENİ GÖRMEDEN PAÇARI SIVAMAK ... 33
ÇORBADA TUZU BULUNMAK ... 33
ELİ HAFİF OLMAK ... 33
ZEYTİNYAĞI GİBİ ÜSTE ÇIKMAK ... 33
AÇIĞA ÇIKARMAK ... 33

ÖNERİYORUM

PERCY JACKSON VE OLİMPOSLULAR ... 34
ÖNERİ/YORUM ... 34

MASAL

PERİ KIZI İLE YAŞLI KADIN ... 35

CUMHURİYET KOMPOZİSYONLARI

ATATÜRK VE CUMHURİYET ... 36
ATATÜRKİYE ... 36
CUMHURİYETİN IŞIĞI ... 37
CUMHURİYETİN BÜYÜSÜ ... 37

MEKTUP

YARINLARA MEKTUP ... 38
GELECEĞE MEKTUP ... 57
GEÇMİŞE MEKTUP ... 57

ŞİİRLER

ATA'M ... 40
ATATÜRK ... 40
BENİM ÖĞRETMENİM ... 40
BAŞÖĞRETMENİM ... 41
EN BÜYÜK TÜRK ... 41
KURTULUŞ ... 41
CUMHURİYET ... 41
AŞK ... 42
BARIŞ KANATLARI ... 42
DEĞİŞTİK ARTIK ... 43
DÜŞLERİM BUGÜN ... 43
BEN ... 43
HER ÇOCUK BİR ÇİÇEK ... 44
VARDIR ÇOCUK HAKLARI ... 44
ÇOCUK KALBİ ... 44
ETRAF KARANLIK ... 44
BİZ ÇOCUKLAR ... 44
DOĞA VE EVREN ... 45
BENİM ÖĞRETMENİM 1 ... 46
BENİM ÖĞRETMENİM 2 ... 46
BENİM ÖĞRETMENİM 3 ... 46
KADIN UMUTTUR ... 47
KADININ GÜCÜ ... 47
YAZ GECESİ ... 48
ANNEMİN DÜŞLERİ ... 48

AFORİZMALAR

AFORİZMALAR ... 50

KARİKATÜR YORUM

YÜZÜNÜ DÖN ... 58
KİTAP HAYATTIR ... 58
KİTAPSIZLIK ... 60
KİTAPLAR ... 60
KİTAPLAR YAŞATIR ... 60

ÇİZİM

ÇİZİM 1 ... 60
ÇİZİM 2 ... 72

ELEŞTİRİ

ATEŞ BÖCEKLERİNİN MEZARI ... 62
BEYAZ ZAMBAKLAR ÜLKESİNDE ... 63
YÜKSEK ÖKÇELER ÜZERİNE
BİRKAÇ SÖZ ... 64
YÜKSEK ÖKÇELER ... 64
DORİAN GREY'İN PORTRESİ ... 65
ROOM 8 FİLMİNE KISA BİR BAKIŞ ... 66
ROOM 8 ELEŞTİRİSİ ... 66

GEZİ YAZILARI

ADIM ADIM İNGİLTERE ... 68
CENNET ADASI TAYLAND ... 69
YOLCULUK BERLİN'E ... 70
ÇANAKKALE EŞSİZ TARİH ... 71

Alman Liseliler Geleneği ile Güçlü Bir Geleceğe...

Yağmurun sesidir doğanın notaları
İlk damla “can” verir melodiye
Rüzgârın uğultusu işarettir
Birazdan başlayacak senfoniye

Doğanın ritmini duyar da durur mu insan
Alır eline kalemi kâğıdı
İçindeki seli savurur sağa sola
Gönül yorulsa da vermeyecektir mola

Merhaba,
İki baharın kesiştiği vakit... Bir tarafta doğa kendini yeniliyor, her yer cıvıl cıvıl, bahar yağmurları can katıyor onu bekleyenlere; diğer tarafta ömrünün baharında masum hayallerle yürüdüğü yolları güzelleştiren çocuklar... Böyle anlarda zaman dursun ister insan fakat gücü yetmez buna. Elinden gelen, güzellikleri kayıt altına almaktır. Gördüğünü resmeder, işittiğini kaydeder bir nebze daha kolaydır bunlar. Ya ruhunun derinliklerinde hissettikleri? İşte, onu yazar, yoksa duramaz, rahat edemez gönlü. İki baharın kesiştiği zamanın güzelliklerini sizlerle paylaşmak istedik. ALKEV “İM” dergisini satır satır, ilmek ilmek dokuyan öğrencilerimize teşekkür ediyor, keyifli okumalar diliyorum.

Güzelleştirmeli insan
Sözünü,
Söndürmemeli yüreğindeki
Közünü,
Baktığı kadar görecek
Kendi özünü...

Mustafa TUNCEL
Türkçe Zümre Başkanı

“

”

ÖYKÜLER

Benim Hayalim

Sonbahar kendini hissettirmeye başlamıştı. Serin ama güneşli bir sabahtı. Güneş insanın içini ısıtıyor, hayat enerjimi tazeliyordu. Annem ile sahile bir gezintiye çıkmıştık. Gündelik sohbetlerimizden birini ederken annem birden sordu:

-Büyüyünce ne olmak istiyorsun?

-Daha önce ne olmak istediğimi hiç düşünmemiştim anneciğim, diye yanıtladım.

Annem, her insanın bir hedefi ve hayali olması gerektiğini anlatmaya başlamıştı bile.

-Hayal kurmak başarmanın yarısıdır kızım. Bir hayalin olursa onun için çalışmak daha anlamlı ve keyifli hale gelecektir. Hayal kurmaktan asla vazgeçmemeliyiz. Hayal başarıya giden yolda atacağımız ilk adımdır, insan hayal kurdukça var olur. Gözlerini kapat ve düşün; neyi başarmak istediğini, büyüyünce ne olmak istediğini. Hedefini önüne koy ve başarmak istediğin şey her ne ise o yolda hiç yılmadan yürü. Hiçbir mühendis, bilim insanı, doktor hayal kurmadan bulunduğu konuma gelmemiştir. Önce hayal kurmuş hedeflerine ulaşmak için azimle çalışmışlardır. Kimi zaman başarısız olmuş fakat en önemlisi hiçbir zaman pes etmemiştir. İnsan bir işi yapacağına inandığı zaman karşısında hiçbir engel duramaz.

Cemre annesinin söylediklerinden sonra düşüncelere dalmış. Gelecekte kendini nerede görmek istediğini hayal etmeye başlamıştı bile.

Ertesi gün okula gittiğinde öğretmeni ''Benim Hayalim'' konulu kompozisyon yarışması düzenlendiği duyurusunu yaptı. Cemre, eve gider gitmez annesinin söylediklerini düşünerek kompozisyonunu yazmaya başladı. Yazdıklarını tekrar tekrar okuyup düzenledi ve ertesi gün öğretmenine sundu. Öğretmeni Cemre'nin yazdıklarından çok etkilenmiş çalışmasını arkadaşlarıyla da paylaşmasını istemişti. Bir sonraki ders Cemre kürsüye çıkıp kompozisyonunu arkadaşlarına okumaya başlamıştı:

-Hayal, yarınların resmini zihninde çizmek gibidir. Hiçbir insan düşlemeden doktor, mühendis, avukat olmamıştır. Her bireyin bir hayali olmalıdır. İnsan hayal ettikçe başarıya yaklaşır. Verdiği emeklerin karşılığında ulaşacağı noktayı düşlediğinde çalışmalarını istek ve kararlılıkla sürdürür. Bugün sarf ettiğimiz çaba ileride sahip olacağımız mesleği, refah seviyesini belirler. İnsan düşlerinin peşinden ne kadar koşarsa o kadar çaba harcar, çaba harcadıkça hedeflerine yaklaşır. Aslında her şey bir zinciri oluşturan halkalar gibidir. Sen çabalayıp halkaları tamamladıkça bir bakmışsın düşlediğin yerde, düşlediğin kişisin.

Hayat bir sahilde bekleyen deniz kabuğuna benzer. Ya cesaretini toplar okyanuslara ulaşmak için dalgaya kapılırsın ya da sonuna kadar güvende olmayı seçer başladığın noktada kalırsın.

Cemre sözünü bitirdiğinde arkadaşları ve öğretmeni onu ayakta alkışlıyordu. Cemre gözlerini kapatmış alkışları dinlerken kendisini uluslararası bir tıp kongresinde sunum yapan ''Doktor Cemre'' olarak hayal ediyordu. Sunumu bitmiş ve meslektaşları onu büyük bir gururla ayakta alkışlıyordu.

Zeynep Duru TOK 5/A

KÜÇÜK MUM

Küçük Mum, bir gün yoksul bir ailenin eline geçmiş. Evde odayı aydınlatan bir tek o varmış. Evdeki pencereler kırık dökük ve tavan alçakmış.

Küçük Mum, adının tam tersi uzun ve kalın bir mummuş. Aslında hiç de küçük değilmiş. Bu tezatlıktan şikâyetçi de değilmiş. Ancak bir konu var ki onu çok rahatsız ediyormuş: Yalnızlık! Etrafında arkadaş olabileceği sadece tablo varmış. Bu tablo çok yaşlı ve bir o kadar da aksi biriymiş. Bu yüzden tabloyla sohbet etmek neredeyse imkânsızmış. Tablo yaşlı da olduğu için genelde siyaset ve tarih üzerine konuşup küçük mumun canını sıkıyormuş. Oysa Küçük Mum, daha güncel konular üzerinde konuşmak ve paylaşımda bulunmak istiyormuş. Küçük Mum arkadaş edinme konusunda tam umudunu kesmişken evin kapısı çalmış. Nakliye şirketi koskocaman bir koli getirmiş. Ailenin küçük oğlu hemen koliyi açmış ve bir de ne görsün! Koskocaman ikinci el kitaplık. Biraz yıpranmış, hor kullanılmış ancak çok şık bir kitaplıkmış. Bu manzara karşısında küçük mum ve tablo da şaşkınlıklarını gizleyememiş ve ağızları bir karış açık kalmış.

Kitaplık çok meraklı ve konuşkan biriymiş. Hemen sorular sormaya başlamış: "Bu nedir, bu neden burada, burası neresi, siz kimsiniz?" Küçük Mum bir heyecanlanmış bir heyecanlanmış heyecandan kekelemeye bile başlamış. "Yaaşaasınnn yeenii biiir aaarkadaaaşım ooolaacaaak!" demiş Küçük Mum kendi kendine. Yeni biriyle tanışmak Küçük Mum'un en büyük hayaliymiş. Ancak bu hayali suya düşmüş. Hevesi kursağında kalmış. Kitaplık tabloyla arkadaş olmuş ve kitaplık tabloya hayran hayran bakıyormuş. Tablo ne zaman kitaplıkla konuşsa kitaplığın gözleri parlıyormuş. Sanki aralarında bir elektriklenme varmış. Küçük Mum, çok ama çok üzülmüş bu olanlara. Yeni arkadaş edinme olasılığı artık kalmamış. Çünkü Küçük Mum söyle düşünüyormuş: " O yaşlı tablo ile delirmeden iki dakika bile konuşmak mümkün değil. Ya kitaplık da tablo gibiyse?" Ancak Küçük Mum farkında olmadan ön yargılarıyla hareket edip kendini üzüyormuş. Bu ön yargıları doğrultusunda sohbet etmeme kararı almış. Bu karar Küçük Mum'un canını sıksa da kitaplıkla konuşmamaya kararlıymış. Bir yandan da içten içe kitaplıkla tanışmayı çok istiyormuş. Belki birçok ortak noktaları bile vardı. Ama bunu ona sormadan öğrenmezdi. Gel zaman, git zaman Küçük Mum bayağı yalnız kalmış. Günler ilerledikçe yanlış bir karar aldığının da farkına varmaya başlamış. Günler geçtikçe kitaplık ve tablo iyice yakınlaşmış ve aralarından su sızmaz olmuş. Küçük Mum "Tablonun yerine ben olmalıydım." diye düşünüyor, onları böyle mutlu gördükçe kıskanıyormuş.

Uzun zamandır konuşmama kararının yanlış olduğunu düşündüğü sırada Küçük Mum'un canına tak etmiş. Kitaplıkla her ne pahasına olursa olsun konuşacakmış. Küçük Mum, cesaretini toplamış, derin bir nefes almış, başındaki alev dalgalanmış, dumanlanmış ve kitaplığa seslenmiş. Kitaplık, sevgi dolu bir gülümseme ile Küçük Mum'a dönmüş. Küçük Mum, bu gülümsemeden aldığı cesaretle kitaplıkla sohbet etmeye başlamış. Küçük Mum'un hayalleri gerçek olmuş. Yeni bir arkadaş edinmenin mutluluğu içindeymiş. Sohbet ettikçe kitaplığın çok iyimser biri olduğunu anlamış. Tek kusuru birazcık asi olmasıymış. Ne de olsa kusursuz dost arayan dostsuz kalırmış. Bu yüzden kitaplığın bu yönünü küçük mum hiç dert etmemiş. Kitaplık çok uyumlu biriymiş. Küçük Mum'a göre tabloyla anlaşabilmelerinin tek nedeni de kitaplığın bu yönüymüş. Bir gün kitaplık Küçük Mum'a tablonun sohbetine nasıl dayanabileceği hakkında ipuçları bile vermiş. Bu ipuçları gerçekten işe yaramış.

Küçük Mum, hiç olmadığı kadar mutluymuş. Hayalleri gerçek olmuş, iyi bir arkadaş edinmiş. Artık alevi hiç olmadığı kadar parlak ve sıcakmış.

Melis ÇIBIKÇI 7/A

BİR KALEM

Neriman on bir yaşında, mavi gözlü, kahverengi saçlı, utangaç bir kızdı. Benim en yakın arkadaşımdı. Birlikte okula gider, birlikte okuldan dönerdik. Hafta sonları ata biner, oyunlar oynardık.

Ara sıra Neriman'ı at çiftliğimize davet ederdim. Yine Neriman'ı at çiftliğimize davet ettiğim bir gün ben attan düştüm. O an çok canım yanmasa da sonradan kolumdaki ağrı o kadar şiddetli oldu ki bayılacakmış gibi oldum. Neriman çiftlikteki doktora kadar gitmeme yardımcı oldu. Sağlam olan koluma sıkı sıkı sarıldı. O gün anlamıştım Neriman'ı neden bu kadar çok sevdiğimi. Çünkü o gün yüzünde benim yaşadığım acının bir benzeri vardı. Benim kadar onun da canı yanıyor, kaygılanıyordu. Onun varlığı, kolumdan sımsıkı tutuşu bana cesaret ve güven verdi. Kolumun kırıldığını röntgen sonucunda öğrenmiştim. Muayene odasının dışında benim ailem ve Neriman'ın ailesi gelmiş bize "İyi misiniz, ne oldu, nasıl oldu?" şeklinde art arda sorular sormaya başlamıştı. Belli ki epey telaşlanmışlardı. Babamın ve annemin korkudan yüzü sapsarı kesilmişti. Ancak babam anneme göre daha sakindi. Sanırım baba olmak bunu gerektiriyordu. Anne yüreği ne yapsın? En az benim kadar canı acımıştı. Uzun uzun sarıldı ve ağladı. Sonra Neriman, annesi ve ben ağlamaya başladık. Esasında acıdan değil, kazayı ucuz atlatmanın mutluluğu ve sevgi yoğunluğu gözyaşlarına neden olmuştu.

Ertesi gün Neriman babasının çalıştığı ofise gitmişti. Babası ofisin temizlik işlerine bakmaktaydı. Çok kibar, dünya tatlısı bir adamdı Neriman'ın babası. Neriman'ın babasının çalıştığı ofis çok büyüktü. Birçok bölüm ve birimden oluşmaktaydı. Ofisi küçük birimlere ve bölümlere böldükleri için ofisin büyük bir bölümü ışık almıyordu. Bu yüzden iç karartıcı bir mimarlık ofisiydi. Neriman'ın babası orada temizlik yaparken zaman zaman yerde kalem bulur, kalemlerin sahibini sorup soruşturur, uzun süre sahibi çıkmayan kalemleri bir kutuda biriktirirdi. Bu sahipsiz kalemleri bir süre sonra kızına resim çizsin diye verirdi. Neriman bu kalemlerle yaşıtlarına göre çok güzel resimler çizerdi.

Neriman, o gün ofiste babasının ona verdiği kalemlerden biriyle resim çizerken o hafta tatilden dönen mimarlardan biri "Elindeki kalemi nereden aldın? Benim koyduğum işaretlerin aynısını bu kalemde var. Bu benim kalemim. Bana sormadan neden kalemimi aldın?" diye Neriman'ı sıkıştırmış. Neriman, kalemi babasının kalem kutusundan aldığını söylemiş. Mimar bu cevabı alınca soluğu Neriman'ın babasının yanında almış. Mimar, Neriman'ın babasına "Kalemi nereden aldınız?" diye sorunca Neriman'ın babası da Neriman gibi aynı cevabı vermiş. Mimar, aynı cevabı alınca daha da sinirlenmiş, her ikisini de azarlamış ve kalemini alıp odadan ayrılmış.

Nasıl olmuş, ne şekilde okuldaki çocukların bu durumdan haberleri olmuş bilmiyorum ama ertesi gün okulda Neriman'ın adı hırsıza çıkmış. Bu duruma çok üzülen Neriman ve ailesi taşınmışlar. Neriman'ı başka okula yazdırmışlar. Ben, ne yazık bu olayları çok sonra öğrendim. Çünkü olaylar yaşanırken kolum kırıktı ve hastanede bir dizi operasyon geçiriyordum. Keşke kolum kırılmasaydı. Arkadaşımı, çok güvendiğim dostumu, savunurdum.

Nazife İlsu TEMİZ 7/C

Neden Bakmıyorsun?

Yaz bitmiş, yeni bir yıla başlamanın heyecanını yaşıyordum. Geçen yılki arkadaşlarımla aynı sınıfta olup olmadığımı merak ediyordum. Yeni sınıfıma girince tanıdık yüzler de gördüm, daha önce hiç görmediğim kişileri de. Bakanlar, onların bu okuldan olmadığını anlıyordu. Müdür, müdür yardımcıları ve öğretmenler düzenledikleri törenle hepimizin yeni okul yılını kutladı. Ardından sınıf arkadaşlarım ile sınıfın yolunu tuttuk. Bir çocuk hariç herkes tören alanından çıktı. Çocuk orada öylece duruyordu. O çocuğu şu ana kadar okulda hiç görmemiştim. Aramıza yeni katıldığı belliydi. Ona seslendim, yanıt vermedi. Sadece başıboş şekilde ağaçlara bakıyor, sanki bana aldırış etmiyor veya beni anlamıyordu. Sonra tanımadığım bir öğretmen geldi, beni oradan çıkardı ve çocuğun yanına gitti.

Sınıfa çıktığımızda her okul yılı olduğu gibi sınıf öğretmenimiz ile tanıştık. Sonra herkes teker teker adını söyledi. Ancak garip bir şekilde masalardan biri boştu. Kim okulun ilk gününü kaçırırdı ki? Sonra aklıma bir anda törendeki çocuk geldi. Acaba onunla aynı sınıfta mıydık? O çocuk kimdi ve neden böyle tuhaf davranıyordu. Bunların hepsini düşünürken kapı çaldı. Sınıfa törendeki o öğretmen ve çocuk birlikte girdi. Sınıfa giren öğretmen, bizim öğretmenimizin yanına gitti ve ona bir şeyler fısıldadı. Ardından çocuğun yanına gitti ve ona masasına kadar eşlik etti. O an ne olduğunu anlamadım. Bu çocuk kimdi? Neden ona böyle davranılıyordu? Bu çocuk neden kimseyi dinlemiyor, kimsenin yüzüne bakmıyordu? Çocuk, öğretmen onu sırasına götürürken bile kimsenin suratına bakmamış, sadece kafası karışık şekilde tavana bakıyordu. Öğretmen ardından sınıftan çıktı. Sınıf öğretmenimiz hiçbir şey olmamış gibi dersine başladı. Ben de o çocuğa bakmayı kesip öğretmenin söylediklerini dinledim. Okulun ilk günü işte böyle geçti. Eve döndüğümde annem ve babam çoktan eve gelmişti. Ellerimi yıkadım ve yemeğe oturduk. Onlara okulun ilk gününü ve o çocuğu anlattım. Onlar da benimle aynı durumdaydılar: Kafası karışmış ve meraklı. Annem, bana onu gözlemlememi ve öğretmenime danışmamı; babam ise onunla konuşarak daha yakından tanımamı önerdi. Ben de onları dinledim ve ertesi günü okulda çocuğun yanına gittim. Eline aldığı bir kaleme bakıyor ve onu masaya vuruyordu. Çocuğa gülen bir yüzle ''Günaydın!'' dedim. Çocuk, dünden farklı olarak bu sefer bana baktı elini hızlıca sallamaya ve agresif bir yüz hali almaya başladı. Ona iyi olup olmadığını sordum ancak bu onu daha da agresifleştirdi. Öğretmen son anda sınıfa girmeseydi muhtemelen çocuğun siniri artacaktı. Birkaç ders boyunca o çocuktan uzak durdum. Sonrasında şansımı tekrar denedim. Yanına gittiğimde bu sefer dersten kalma yapılmamış bir kâğıda boş bir şekilde bakıyordu. Ona bu sefer sadece adını sordum. Bir süre boyunca sanki sesin nereden geldiğini ararmışçasına etrafına bakındı. Sonra gözleri beni buldu. Bana baktı ve anlayamadığım birkaç kelime söyledi. Sonra adının Alperen olduğunu anladım. Ona yaşını sorduğumda ise yanıt vermedi. Böylece konuşmamız bitmiş oldu. Akşam eve dönünce annem ile babama her şeyi anlattım. Onlar da bu gelişmeleri benim gibi ilginç buldu. Sonraki gün onunla tekrar konuşmaya çalışmamı istediler. Bende öyle yapacaktım. Sonraki gün bir gezimiz vardı. Bu nedenle yatmadan önce her şeyimi hazırladım. Görünüşe göre okul ilk haftamıza eğlenceli bir etkinlik koymuştu. Sonraki gün okula gittim ve Alperen'i hazır bir şekilde masasında otururken gördüm. Bu sefer de elinde bir arabayı bir ileri bir geri götürüyordu. Tam yanına gidecektim ki öğretmen beni yanına çağırdı. Ben neden olduğunu sorana kadar konuşmaya başladı. Bana ''Sen, Alperen ile çok yakından ilgileniyor gibisin.'' dedi. Sesi çok hüzünlü geliyordu. ''Alperen görebildiğin gibi size göre biraz daha farklı davranıyor. Senin merakını gidermek ve bu konuda bilinçli davranabilmen için sana bu konuyu anlatacağım. Alperen çok özel bir çocuk çünkü otizmli. Bu hastalık, çok büyük ölçüde ilgi ve eğitim gerektiriyor. Bu yüzden ailesi onu bu okula yazdırdı. Senin de bunları bildiğine göre hem bize hem de Alperen'e bu konuda yardım etmeni istiyorum.'' dedi. Ben de Alperen'in böyle bir hastalığı olduğunu duyunca hüzünlenmeye başladım. Öğretmen, hepimizi otoparka aldı ve bizi servislere bindirdi. Ben ve Alperen ile aynı servisteydik. Servise yerleşince Alperen ile sakin bir dille sohbet etmeye çalıştım. Ona aynı zamanda yolda gördüğümüz cisimlerin ve varlıkların adların ve ne olduklarını anlattım.

Alperen ile o günden sonra yakın arkadaş olduk. Ona çoğu şeyi öğretmeyi öğretmenlerimin yardımıyla başardım. Alperen'in aslında çok güzel piyano çaldığını ve tahtadan kule yaptığını öğrendim. Artık arkadaşlarımın kabul etmesi ile Alperen bizim en değerli arkadaşlarımızdan biri.

Timur SEZER 6/C

YÜZÜMLE MUTLUYUM

Emre ve Öznur Erdal çifti, hayatlarının en güzel haberini o gün almışlardı. Bir bebekleri olacaktı. Çok heyecanlılardı. Ancak doktorun konuşmasını bitirmesi ile tüm sevinçleri altüst oldu. Doktor, doğacak bebeklerinin 50 binde bir görülen treacher collins sendromlu olduğunu söyledi. Öylece kalakalmışlardı. Doktor onlara bebeği yine de isteyip istemediklerini sordu. O anda karar verememişlerdi. Eve gittiler. Birkaç gün boyunca uzun uzun düşündükten sonra doktoru arayıp bebeklerini dünyaya getirmek istediklerini söylediler. Doğuma kadar her şey normal gitti. Hiçbir sorun yaşanmadı. Erdal çifti gün geçtikçe aldıkları karardan gurur duymaya başlamışlardı. Sonunda kızları Elif, 2017 yılında dünyaya gözlerini açtı.

Kızları iki ay yoğun bakımda kalan Erdal çifti, Elif gibi sendromlu kişileri ve bu kişilerin ailelerini araştırdılar. İşleri çok zordu. Aileleri bir türlü bulamıyorlardı. İğneyle kuyu kazmak gibi bir şeydi bu. Erdal çifti bu iki aylık yoğun bakım döneminde Elif'i göremedikleri tek gün, şehir dışına çıkarak diğer ailelerle tanıştılar. Ailelerden bilgi alan çift, aileleri bir araya getirmek amacıyla bir dernek kurmaya karar verdi ve 2018 yılında "Yüzümle Mutluyum Derneği"ni kurdular. "Bakış Açını Değiştir, Değişimi Gör" sloganıyla yola çıkan çift, derneklerini sadece treacher collins sendromlu bireyler için değil, yüzünde herhangi bir anomalisi olan tüm bireyler için açmaya karar verdiler. Daha sonra baba Emre Erdal, bu süreçte yüz anomalisi olan insanların sorunlarını, toplumun bakış açısını, çözüm önerilerini, kızları Elif'in doğum öncesi ve sonrasındaki süreçte yaşadıklarını anlatan ''Mucizenin Adı Elif" isimli bir kitap yazdı. Sekizinci ayda 10. baskıya ulaşan kitabın gelirini ise derneğe bağışladı. Erdal çifti bu süreçte ailelerle konuştu ve sonunda ailelerin fiziksel sorunların ötesinde psikolojik ve toplumsal problemler yaşadığı sonucuna ulaştılar. Dışlayıcı bakışlara ya da fazla iyi davranışlara onlar da maruz kaldılar. Erdal ve Özlem çifti, 17-25 Mayıs haftasını tüm dünyada "Yüzümle Mutluyum Haftası" ilan ettiler. 17-25 Mayıs haftası boyunca yüzlerinde mavi bir kelebek resmi ya da çıkartması ile gezerek dikkat çekip farkındalık yaratmaya çalıştılar.

Yüzümle Mutluyum Derneği ilkokullara, üniversitelere gidip çocuklara sunum yaptı, zorlukları anlattı, kısacası empati kurdurup daha çocuk yaştan farkındalığı oluşturmaya çalıştı. Ayrıca spor müsabakalarına, kermeslere, etkinliklere katılıp adlarını duyurmaya çalıştı. Her ne kadar Türkiye'de yaklaşık 720 bin treacher collins sendromlu insan olsa da onlar sadece yaklaşık yüz aileye ulaşabildiler. Farklılıklara hoşgörü ile yaklaşıldığı müddetçe hem toplum hem de bireyler olarak daha mutlu yaşanabileceğini düşündüler.

Duru ÖZTÜRK 7/A

Hayallerinin Peşinde

Geleceğe kanat açmak, bir sorgunun içine itilmektir. Kanatlar bizim mesleğimizken gelecek bizim gerçeğimizdir. Gelecekteki o büyük planlarımızın arkasında, gelecek için içimizde istek saklıdır.

Ağrı'da yaşayan 17 yaşındaki Ahmet'in en büyük hayali İstanbul'a gelmekti. Ahmet, İstanbul'dan bir mektup arkadaşı edindi. Mektup arkadaşına İstanbul hakkında sorular soruyor, bilgi edinmeye çalışıyordu. Mektup arkadaşı Mert, İstanbul'un sıkıcı olduğunu yazdığında Ahmet hemen kâğıt ve kaleme sarılıp kendi gözünden İstanbul'u Mert'e yazmıştı:

İstanbul dediğin zaman ilk önce Adalar manzarası, Şehir Hatları Vapurları, balıkçıları, yosun kokusu, yani anlayacağın önce denizi gelir aklıma. Deniz demek İstanbul demek benim için. Sanki hiçbir deniz İstanbul'unki gibi değil. Kışın boğazın hırçın dalgalarına bakarken hayaller kuracağım, baharda çiçek açan erguvanlara bakıp yüreğimi umutla dolduracağım şehir sensin İstanbul.

Ahmet'in öncelikli hedefi İstanbul'da okumaktı. Derslerini dinlerken, çalışırken bunaldığında hep orada okuyacağı günleri hayal eder dört elle sarılırdı derslerine. Mert ile mektuplaşması soluksuz devam etmiş artık birbirlerini iyice tanımışlardı. Aradan 2 yıl geçtikten sonra Ahmet büyümüş ve üniversite için sınava hazırlanmaya koyulmuştu.

Sınav günü geldiğinde oldukça heyecanlıydı. Dile kolay yıllardır derslerini çalışırken tek bir hayali vardı: İstanbul'da okumak. Sakinleştikten sonra soruları çözmeye başlamıştı. İçindeki heyecan duygusunu, yıllardır süregelen isteğini, her şeyini kenara bırakmış aynı bilim insanlarının tarafsızlığı gibi sınavını çözmeye koyulmuştu. Sınav sonuçlarının açıklanacağı gün, sınav gününden çok daha fazla heyecanlıydı. Sınav sonuçlarına baktığında küçük bir farkla hedeflediği okul olan ''İstanbul Üniversitesini" küçük bir farkla kazanamadığını anlamıştı. Sanki o an dünya başına yıkılmış hayalleri yerle bir olmuştu. Birkaç günü morali bozuk, kimseyle konuşmadan geçirdikten sonra kendine söz vermişti pes etmek yoktu!

Üniversite sınavlarına yeniden hazırlanacaktı. Öğretmeni ile beraber kendine bir çalışma programı yaparak işe başladı. Bir makine gibi evden okula, okuldan eve gidip duruyordu. Aklında sadece dersleri ve kendine koyduğu hedefleri vardı. Kocaman bir eğitim-öğretim yılını soluksuz derslerine yoğunlaşarak geçirmişti.

Beklediği gün gelmiş çatmıştı. Hiç umutsuzluğa kapılmadan soruları çözmüş, sonuçların açıklanacağı büyük günü beklemeye başlamıştı. Verdiği uğraşlar ve gösterdiği çaba sonucunda hedefine ulaşmış, İstanbul Üniversitesini kazanmıştı. Ahmet artık daha iyi anlamıştı: "Sadece güneşli günlerde yürürsen hedeflerine ulaşamazsın."

Zeynep Duru TOK 5/A

Barış Bizim Geleceğimiz

Sevgili Günlük,

Bugün seninle buluştuğum ilk gün ve bundan çok mutluyum. Aslında ben uzun zamandır bu kadar mutlu olmamıştım. Çünkü maalesef ailemizin ve bizim gibi ailelerin başına çok kötü şeyler geldi ve zor zam geçirdik. Ama artık o kötü zamanlar geride kaldı.

Sana önce kendimi tanıtmalıydım. Ben Ayşe, 8 yaşımdayım ama 8 yaşındaki bir kızın görmemesi gereken şeyler gördüm. Savaş mağduru bir kızım. Kâbusum bundan tam 2 yıl önce başladı. Ben de her çocuk gibi okula gidip gelen, ödevlerini yapan sıradan bir kızdım. Ama bir gün ben okuldayken ülkemize savaş aç öğrendik. Herkesin yüzü birdenbire bembeyaz kesilmişti. Bizden hemen eşyalarımızı toplayıp okulu ter etmemiz gerektiğini, ailemizin bizi evde beklediğini söylediler ve ondan sonra 2 yıl boyunca herhang bir okul görmedim. Eve geldiğimde ağabeyim de okuldan gelmişti. Ağabeyimin de durumu benden farklı değildi. Benden 1 yaş büyüktü ve o da benim gibi çoğu şeyi anlamamıştı. Annemle babam bizim karşımız eğlendirmeye çalıştılar ancak bunun hiçbir faydası olmadığını biliyordular. Şimdilik okula gidemeyec hatta evden dışarı çıkamayacağımızı, zaten çıkmak istesek de polislerin bize izin vermeyeceğini, eğe bütün eşyalarımızı toplamamız gerektiğini söylediler. Biz de sadece savaşın bir an önce bitmesini ve Bir gün annemiz bize eşyalarımızı toplamamız gerektiğini söyledi. O an ikimiz de aynı şeyi düşündük: Koskoca devlet adamları aralarında anlaşamıyorlar ve bundan dolayı biz taşınıyoruz. Tabii hepimiz ç üzgündük çünkü onca yıl yaşadığımız yeri belki de bir daha hiçbir zaman gelmemek üzere terk edecekti Annem zoraki dedi ki "Türkiye diye bir yere gidiyoruz." Türkiye sınırına yürüyerek gidecektik. Bir olmazsa iki gün sonra sınıra varacaktık. Neyse ki hiçbir terslik yaşamadık ancak taşınmamızdan bir g sonra çok yakınımızda olan bir parka bomba atıldığını öğrendik. Çok üzüldük ya bizim evimize de zara gelseydi diye düşündük. Hep tetikteydik. Böyle böyle haftalar geçirdik ve bir gün kâbusumuzun bittiğ çünkü ülkemizdeki savaşın bittiğini öğrendik çok mutlu olduk. Bundan sonra bir hafta daha Türkiye'de kaldık. Annem evimize sen eski gibi yaşayabileceğimizi söyledi. Hepimiz çok özlemiştik şehrimizi. Sonra bir gün yola çıktık. Tabii benim kötü rüyam burada bitti. Benim için sıra daha iyi şeyler yaşamaya gelmişti. Kötü zamanla savaş geleceğimde hiç güzel hayaller kuramıyordum. Artık hayatımı eskisi gibi yaşıyorum. Meğer barı

Deniz FISTIKÇI 6/C

TEKNE MACERASI

Küçük bir sahil kasabasında Minik Denizci lakaplı bir çocuk yaşardı. Minik Denizci, her sabah kalktıktan sonra sapsarı lalelerini sular; pijamalarını çıkartıp günlük kıyafetlerini giydikten sonra kasabanın limanında bulunan sahile teknesini görmeye giderdi. Bu tekne masmavi bir gövdeye sahip ve upuzun bir yelken direği olan şirin bir tekneydi. Minik Denizci'nin teknedeki en sevdiği özellik ise şuydu: Yelkenin üstünde, en sevdiği hayvan olan kelebeğin kocaman bir resmi vardı. Minik Denizci, her sabah bu teknenin yanına gelir; denizin sonsuz maviliğine açılır; kendini masmavi özgürlüğe bırakırdı. Boynuna astığı minik fotoğraf makinesi ile balıkların, balıkçıların, teknelerin fotoğrafını çekip odasının duvarına asardı.

Bir gün yine evinden çıkıp koşa koşa teknesinin bulunduğu sahil kenarına gittiğinde bir de ne görsün! Teknesi yerinde yoktu. Telaşlı bir şekilde koşarak sahil boyunca teknesini aradı. Büyük teknelerin arkalarına bile baktı ama teknesini hiçbir yerde bulamadı. Birden ne yapacağını şaşırdı, denizlere açılıp teknesini aramak geldi aklına. Hemen işe koyulup kendisine küçük bir kayık bularak denizin mavi sularına bıraktı kendini. Balıklar, Minik Denizci'yi selamlıyor, yengeçler el çırpıyordu. Gün boyunca kürek çekerek teknesini aradı ancak bulamadı. Artık güneş batıyor hava kararıyordu ki bulutlarla birlikte rüzgâr hızını artırarak esmeye başladı. Havanın bozduğunu fark eden Minik Denizci geri dönmeye karar verdi ve hızlıca kürek çekmeye başladı ama artık çok geçti. Şimşekler çakıyor, gök gürlüyor, bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu ve tüm mutluluk kayboluyordu. Bırakın kürek çekmeyi, kayığın üzerinde düşmemek için zor tutunuyordu.

Ne kadar süredir denizde olduğunun farkında değildi artık. O kadar yorulmuştu ki baygın düştü Minik Denizci.

Yüzüne vuran güneş ışığı ile uyanan Minik Denizci yavaş yavaş kayıkta doğruldu, fırtına dinmiş, deniz durgunlaşmıştı. Artık ümidini kesmiş bir şekilde küreklerine sarılan Minik Denizci tekrar sahile dönmek için kürek çekmeye başlamıştı ki uzaklardan gelen bir ses ile irkildi ve o sese doğru kürek çekmeye başladı. Seslerin bulunduğu yere yaklaşınca büyük bir korsan gemisi ile karşı karşıya kaldı. O da ne? Minik Denizci'nin aradığı teknesi korsan gemisinin arka tarafına bağlanmış bir şekilde duruyordu. Gizlice teknesinin yanına gidip teknesinin ipini korsan gemisinden söküp hızlıca uzaklaşmaya başladı. Fakat çok uzaklaşmadan korsanlar Minik Denizci'yi fark etti. Bir anda geminin dümenini Minik Denizci'ye çeviren korsanlar, Minik Denizci'yi tam yakalıyordu ki Minik Denizci kan, ter içerisinde uyandı.

Yaşadıklarının bir rüya olduğunu anlayan Minik Denizci, fotoğraf makinesini alıp kelebek yelkenli teknesinin yanına gidip teknesini yerinde görünce sevinçten havalara uçtu. Teknesine ve kelebekli yelkenine sarıldı. Büyük bir sevinçle sonsuz maviliklere açıldı. Yeni fotoğraflar, yeni maceralar yaşamak için.

Defne FİDANCI 6/A

Yine aynı tren, aynı sokaklar, aynı insanlar... Yine aynı köşede tek başıma oturuyorum. Aynı şarkıları dinliyor, aynı yollardan geçiyor, kendime yine aynı soruları soruyorum: "Hayat neden bu kadar basit?", "İnsanlar neden böyle yüzeysel?". Hiçbir şeyin değişmeyeceğini bildiğim hâlde aynı hayallere dalmaya devam ediyorum. Kafamdaki her düşünce bir diğerinin peşine takılıyor, aynı sorular cevaplarını bilmiyorlarmış gibi aranmayı sürdürüyorlar. Ve sıradan bir okul günü daha başlıyor.

Gözlerimin alışkın olduğu simalar teker teker trene adımlarını atıyorlar. İlk durakta bindiğim için günün ilk bezgin "Günaydın!"ını yine ilk ben duyuyorum. Yaşlı kadın sabahın köründe yine tam aynı saatte trene zar zor yetişiyor. Üzerinde her zamanki örme hırkası, ellerinde içinde ne koktuğu belli olmayan yemeklerle dolu poşetler ve yakasına iliştirdiği gözlüğü... Trende ne kadar boş yer olursa olsun, yaşlıların çoğunun yaptığı gibi, yerine konmuş olan genci en fazla iki üç saniye süren fakat yaşlı kadının koltuğuna çökmüş olan delikanlı için sonsuz sayılabilecek bir bakış ile yerinden kaldırıyor. Sanki daha demin okula gitmekte olan bir genci yerinden etmemişçesine yüzünde belli belirsiz, sinsice bir gülümseme...

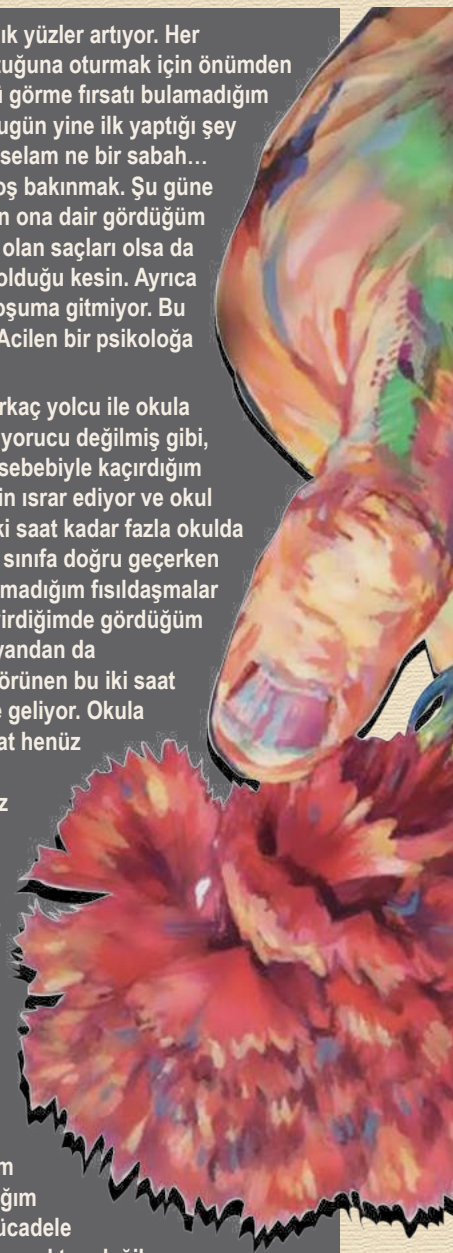
Ve herkesin kabullendiği, uymak zorunda kaldığı yazısız kurallar gereği trende her zaman oturduğu çift koltuklara yerleşiyor. Biri kendine, diğeriyse yanında getirdiği, içindekilerin kokusu tüm trene sinen ve trendeki herkesin ağzını sulandıran poşetlerine... Aklımdan, bu denli yaşlı bir kadının nasıl günün bu saatinde uyanıp trene binecek kadar ahmak ve aynı zamanda insanları özür dahi dilemeden yerinden edecek kadar kaba olabileceğini geçiriyorum. Yaşlı kadının yerine oturmuş olan karakter günden güne değişse de senaryo hep aynı.

Yaşlı kadını ve tüm treni kokutan poşetlerini aklımdan uzaklaştırmak için dışarıyı seyre dalıyorum. Her gün önünden geçtiğim ve ezbere bildiğim sokaklarda, gözlerim etrafa yumruklar savuran çocuğu arıyor. Sonunda oturduğum koltuğun manzarasına, yine birilerini dövmekle meşgul olan o şişman çocuk takılıyor. Her zamanki gibi yapacak daha iyi bir işi olmadığı için evlerinin bahçelerinde komşu çocuklarına zorbalık yapıyor. Oturduğu eve baktığımda zengin ve şımarık serserinin teki olduğunu anlıyorum. Anne babasından terbiye almadığı ne kadar da belli... Hiç umursamaksızın kendinden ufak çocuklara yumruklar savuruyor, kendini oranın efendisi zannediyor. Dayak yiyen çocukların da ellerinden ağlamaktan başka bir şey gelmiyor. Keşke o çocuklardan birinin yerinde olsam. Tam suratının ortasına bir yumruk geçirmeyi o kadar çok isterdim ki...

Sonunda bir sonraki durağa varıyoruz. Bu bitmek bilmez yolculuğun benim için en keyifli kısmı geliyor. Açılan tren kapısından içeriye her zamanki gibi ilk o giriyor. Daha adını öğrenmeyi bile başaramadığım saman sarısı saçları, boncuk gibi masmavi gözleri olan o güzel kız... Ona okulda birkaç defa rastlamış olmama karşın ne okulda ne de trende ellerindeki eldivenleri çıkarttığını hiç görmedim. Anlam veremiyorum bu duruma. Sanırım derslerindeki başarıyı buna borçlu. Sınavların neredeyse tamamında ilk sıralarda olmayı başarıyor. Gözlerinin altının da sürekli mor olması gözlerimden kaçmıyor. Gecelere kadar deli gibi ders çalışıyordur eminim.

Okula yaklaştıkça trendeki tanıdık yüzler artıyor. Her sabah bana arkası dönük olan koltuğuna oturmak için önümden geçtiği hâlde, daha bir gün yüzünü görme fırsatı bulamadığım kadın da trene adımını atıyor. Ve bugün yine ilk yaptığı şey başköşeye oturmak oluyor. Ne bir selam ne bir sabah... Yol boyunca yaptığı tek şey boş boş bakınmak. Şu güne dek arkası bana dönük olduğundan ona dair gördüğüm tek şey her zaman açık ve özensiz olan saçları olsa da kaba ve vurdumduymaz bir insan olduğu kesin. Ayrıca etrafa böyle dik dik bakması hiç hoşuma gitmiyor. Bu kadının çok ciddi problemleri var. Acilen bir psikoloğa görünmeli.

Son durakta da trene eklenen birkaç yolcu ile okula varıyorum. Gün yeterince uzun ve yorucu değilmiş gibi, geçen hafta yapılan tören provası sebebiyle kaçırdığım dersin öğretmeni etüde kalmam için ısrar ediyor ve okul sonrası ilk kez normal saatinden iki saat kadar fazla okulda kalıyorum. Etüdün gerçekleşeceği sınıfa doğru geçerken kulağıma nereden geldiğini anlayamadığım fısıldaşmalar çalınıyor. Kafamı sesten tarafa çevirdiğimde gördüğüm şey beni bir yandan şaşırtıyor bir yandan da rahatlatıyor. Bitmeyecekmiş gibi görünen bu iki saat ansızın çok daha katlanılabilir hâle geliyor. Okula her sabah aynı trenle geldiğim fakat henüz hiç iletişime geçmemiş olduğum o güzel, çalışkan kız telefonda sessiz konuşmaya çalışarak biriyle tartışıyor. Duyduklarımdan anladığım kadarıyla annesini, etüde kalabilmesi için ikna etmeye çalışıyor. Ona eve biraz daha geç geleceğini fakat yemeği ve temizliği yine de yapabileceğini anlatıyor. Kulaklarıma inanamıyorum. Gözlerinin altına bakarak gece geç saatlere kadar ders çalıştığını düşündüğüm, kafamda "inek" olarak etiketlediğim ve ellerindeki eldivenleri yadırgadığım kız aslında çok farklı sorunlarla mücadele ediyormuş. Gözlerinin altı ders çalışmaktan değil yalnız ve çalışan annesine yardım etmekten morarıyor, ellerine o kalın eldivenleri değişik biri olduğundan değil nasır tutmuş ellerini gizlemek için takıyormuş.

Annesini ikna etmeyi başaran kızla büyük çabalarla iki kelime etmeyi başaran ben, ders boyu onunla ilgili öğrendiğim şeyleri düşünüyorum. Dersin nasıl geçtiğini anlayamadan iki saat geçiyor ve evin yolunu tutuyorum.

YÜZEYDEN DERİNE

Trene bindiğimde her zaman oturduğum köşenin dolu olduğunu görüyorum. Pek ilişmeden boş koltuğa yerleşiyorum. Tren her zamankinden farklı görünüyor. Normalde dönüş yolunda gördüğüm insanların yerini, sabah aynı treni paylaştığım birkaç kişi ve tanımadığım farklı yüzler doldurmuş. Her sabah elinde poşetlerle gelen yaşlı kadını ilk defa dönüş yolunda görüyorum ve aklıma ilk gelen [illegible] oluyor. Kadını incelerken yanında, her sabah poşetleri için tuttuğu koltukta, daha önce görmediğim yaşlı bir adam görüyorum. Sağ elinde boş poşetleri tepesine bağladığı bir baston, sol elindeyse yaşlı kadının buruşuk eli...

Bunadığını düşündüğüm, sabahın köründe uyandığı ve insanları yerlerinden kaldırdığı için kaba olmakla suçladığım kadın [illegible]

Olaylar öyle hızlı ve acımasız gerçekleşiyor ki yolculuğun yarısından fazlasının geçtiğini fark edemiyorum. Sonraki durakta [illegible] ilerliyor. Yüzüme basan sıcaklıkla oturduğum yerden çevikçe [illegible] kadın, onun hakkında öne sürdüğüm yargılardan bihaber, yüzüme sıcacık ve minnettar bir gülümseme yerleştiriyor.

Eve nasıl geldiğimi ve dönüş yolunun kalanının nasıl geçtiğini [illegible]

Kafamdaki sesler susuyor. Gözyaşlarının ıslattığı yastığımdan [illegible]

"Nazik olun çünkü karşılaştığınız herkes farkında olmadığınız zorluklarla savaşıyor."

Mehmet Ali ÖNAL 8/B

HUZUR NASIL BOZULUR?

Teknolojiden uzak, ilkel, huzurlu ve kimsenin bilmediği bir köy varmış. Köy çok güzel, ormanın içinde ve gölün kenarında bir yerdeymiş. Köy halkı; tarım, hayvancılık ve arıcılıkla geçinirmiş. Köy o kadar huzurluymuş ki gürültü, patırtı ve çatışma olmasına imkân yokmuş.

Bir gün bu köyü gezginler, şans eseri keşfetmiş ve köy onları büyülemiş. Daha önce hiç bu kadar güzel bir yere rastlamadıkları için şaşırıp kalmışlar, büyülenmişler. Köy şehre uzak olduğu için köylüler, gezginlere bir geceliğine köyde kalmalarını teklif etmiş. Gezginler de bu güzel köyde biraz daha vakit geçirebilmek ve buranın tadını çıkarabilmek adına teklifi seve seve kabul etmişler. Ertesi gün gezginler onlara çok teşekkür etmiş ve köyden ayrılmışlar.

Köy halkı, misafirleri iyi ağırlamanın huzuru içinde işlerine dönmüşken başka bir gezgin grup daha köye gelmiş ve orada bir gece konaklayıp köyden ayrılmış. Sonra insanlar akın akın bu güzel köye gelmeye başlamış. Köy halkı, bu durumdan rahatsız olmuş; insanların huzuru kalmamış. Köydekiler, gelen misafirlerle ilgilendikçe köydeki işler aksamış. Köy halkı, bu kadar insan bir anda bu köyü nasıl oldu da buldu diye düşünedursun, sosyal medyada köyün fotoğrafları tüm dünyayı dolaşmış bile. Her geçen gün köydeki ziyaretçi sayısı artmış. Ziyaretçi sayısı arttıkça da köyün huzuru günbegün azalmış. Azalan huzurun dışında köyde bir olumsuzluk daha sinsi sinsi baş göstermiş: çevre kirliliği.

Gelen ziyaretçiler doğa güzelliği için geldikleri bu köyü ve doğasını kirletmeye başlamış. Her yerde insanların attığı çöpler göze batar olmuş. Göller, ırmaklar ve çayırlık alanlar öbek öbek çöp yığınlarıyla dolmuş. Köy halkı bu olumsuzlukları fark ettiği süreçte daha kötüsü olmaz derken şehirden gelen zengin adamlar, bu köye otel inşa etmeyi düşündüklerini köyün muhtarına ve köylüye açıklamış. Bunu duyan köy halkı ve muhtar almış ellerine sopaları önde zengin adamlar, arkada köylüler başlamışlar köşe kapmaca oynamaya. Köy halkı gözünü para hırsı bürümüş bu adamları köyden kovmuş kovmasına ama köy bir daha asla o kadar huzurlu olamamış.

Defne OSMANBAŞOĞLU 7/C

DENEMELER

KAHRAMAN YAZAR

BİR YAZARDIR DOĞA. HAVANIN, SUYUN VE TOPRAĞIN YAZARI. ELEŞTİRİLERE RAĞMEN HİÇ DURMADAN ÇALIŞAN YAZAR. AYNI ZAMANDA HAYRANLARI DA VARDIR. HER GÜN ONUN ESERLERİNE BAKAN VE MİNİK BİR FİDANA BİLE HAYRAN KALAN İNSANLAR.

DOĞA HEM OKUR HEM YAZAR. ONU YOK ETMEYE ÇALIŞANLARA KARŞI ÇIKARKEN AYNI ZAMANDA KENDİNİ GELİŞTİRMEYİ HEDEFLER. BUNUN YANINDA ESKİ ESERLERİNİ DE BÜYÜTÜR. DOĞA ESERLERİNE ZAMAN AYIRIR VE GELECEK ESERLERİNİ HAYAL EDER. BİZ, ONUN HAYALLERİNİ BOZMAZSAK ORMANLARI KİRLETMEYİP HAVAYI TEMİZ TUTARSAK AĞAÇLARI KESMEYİP AVLANMAYI AZALTIRSAK İŞTE O ZAMAN DOĞA HAYALLERİNE KAVUŞUR. ONUN HAYALLERİNE KAVUŞMASI, BİZ İNSANLAR İÇİN TEMİZ BİR DÜNYA DEMEKTİR. AYRICA DOĞANIN SADECE BİR YAZAR OLMAKLA KALMAYIP "KAHRAMAN YAZAR" OLMASI DEMEKTİR.

YAPILAN ARAŞTIRMALAR GÖSTERMEKTEDİR Kİ ÜLKEMİZDEKİ SANAYİ TESİSLERİNİN %98'İNDE ARITMA SİSTEMİ BULUNMAMAKTADIR. BU DA SU KAYNAKLARININ AŞIRI KİRLENMESİNE SEBEP OLMAKTADIR. AYRICA MARYLAND ÜNİVERSİTESİNDEKİ BİLİM EKİBİ TARAFINDAN YAPILAN İNCELEMELER 2001'DEN 2015'E KADAR DÜNYA ÜZERİNDE YAKLAŞIK 3 MİLYON KİLOMETRELİK ORMANIN KAYBEDİLDİĞİNİ GÖSTERMEKTEDİR.

BU OLUMSUZ HABERLERİ YOK ETMEK İÇİN DOĞAYI TEMİZ TUTALIM VE ONUN ESERLERİNİ KORUYALIM. BU SAYEDE HAYALLERİNE KAVUŞSUN. BU DA HERKES İÇİN MUTLU VE TEMİZ BİR DÜNYA OLSUN!

Alya TUNCEL 6/A

İNSAN ve Doğa

Bundan yaklaşık 5 milyar yıl önce oluşan Dünya, koskoca bedeninde neredeyse yapayalnızdı. Onu tamamlayan, yalnızlığını gideren şeyler ise sonradan oluşmaya başladı. Tabii, kim bilebilirdi bir zamanlar onu bir yapboz parçası gibi tamamlayanların bir süre sonra birbirlerinden saklanacak bir yer aramaya çalışacaklarını?

Günümüzde yaklaşık 8 milyar insana ev sahipliği yapan koca gezegenimizin de uzun zaman önce kimsesi yoktu. Ne bitkiler, ne hayvanlar ne de insanlar... Üzücü bir durum tabii, kim ister ki büyük bir bedende yalnız yaşamayı? Fakat her sorun gibi bu da çözülecekti elbet. Dünyanın oluşumundan uzun süre sonra başka canlılar da oluşmaya başladı. Doğa, hayvanlar ve insanlar. İlk başta birbirlerini garipseyen bu canlılar kısa sürede birbirlerine oldukça alıştılar. İnsanlar ihtiyaçlarının önemli bir kısmını doğadan sağlıyordu. Ağaçlar, diğer bitkiler ve hayvanlar ise zaten kendi aralarında da kuvvetli olan ilişkilerine aslında kendilerinden çok farklı olduğunu bildikleri insanları da dâhil etmekten çekinmediler. Dünya ise uzun süren yalnızlığını sona erdiren ve ona değer katan bu canlı türlerinden oldukça memnundu, uzun süre de böyle kalacağını hissediyordu. Çünkü insanlar ve doğa birbirlerini tamamlayan çok iyi bir ikiliydi ve böyle de kalmalıydı.

18. yüzyıla kadar masum ilişkileri devam etti insanoğluyla doğanın. Gerek insanlar en acil ihtiyaçlarını sağladı, gerek bitkilerden şifa buldu. Bazen mutluluklarını, bazen üzüntülerini paylaştı diğerleriyle; heybetli çınar ağaçlarının gövdelerinde. Kendilerini değersiz hisseden ağaçlar oksijen verdi tüm dünyaya, insan soludu. İşe yaramaz hisseden hayvanlar yardımcı oldu insana, hayvanlar kendilerini yararlı görmeye başladılar. Ve daha nice sayılamaz iyilikleri oldu insanlarla doğanın birbirlerine. Uzun lafın kısası aralarında çıkar ilişkisi olmayan tek dosttu doğayla insan.

Hani olur ya her dostlukta, iki tarafın aralarını açan bir olay veya bir kişi. Ne yazık ki bu iki dostun arasını açan da sanayi devrimiydi. Aslında insanlığın kendisini geliştirmek için kullanmaya başladığı makineler, dostuyla arasındaki ilişkiye bir bomba atmak gibiydi. Yaşanan teknolojik gelişmeleri insanlar kötüye kullandıklarında bu bombanın ipi biraz daha geriliyordu. O ip daha ne kadar dayanabilir, kimse bilmiyordu. Aslına bakarsanız insanlar yaptıklarının farkında bile değillerdi. Dostlarına zarar verdiklerini, aslında kendi kuyularını kazdıklarını bilmiyorlardı. Diğer taraf ise anlamıştı her şeyi fakat seslerini çıkarmıyor, yardımı kesmiyorlardı arkadaşlarına karşı.

İnsanlarla doğanın kavgasını başlatan Sanayi İnkılabı ve diğer teknolojik gelişmeler her geçen gün doğadaki canlıların insanlara biraz daha kırılmasına sebep oluyordu. Yüzyıllarca en yakın arkadaşı olan insanoğlu ona şimdi nasıl böyle kötülükler yapabiliyordu ki? Yoksa insanlar çıkarları ve hırsları yüzünden artık doğadan eskisi gibi yararlanmak istemiyor muydu? Oysa zorunlulardı buna, temel ihtiyaçlarını hiçbir fabrikada doğanın onlara sunduğu gibi güzel üretemezlerdi. Fakat günler geçiyor, insanlar bunun bir türlü farkına varamıyordu. Aksine çok iyi bir şey yaptıklarını düşünüyor, ürettikleri makinelerle çok daha iyi yerlere gelebileceklerine inanıyorlardı. Belki inanmakta haklıydılar gerçekten ama bunlar sonradan onların da yaşamlarına, dünyalarına zarar vermeyecek miydi?

Gözü hırstan dönmüş insanoğlu her geçen gün zarar verdiği dostundan yararlanmaya devam ediyordu. Fakat kendi yaptıkları fabrikalardan çıkan gazların kendi en büyük ihtiyaçlarını, doğadaki bitkileri, zehirlediğini fark etmedikleri her an kendilerine doğrultulmuş bıçaklara birer adım daha yaklaşmış oluyorlardı. Eskiden kuvvetli olan ilişkileri artık hem eski verimi bulamayan, ki bu aslında kendileri yüzündendi, insanların kırgınlığı hem de artık iyice zarar görmeye başlayan doğanın kırgınlığı sebebiyle yavaş yavaş sona ermeye başlamıştı. Her iki taraf da olabildiğince birbirlerinden kaçmaya çalışıyorlardı, tabii bu iç içe yaşayan canlılar için ne kadar mümkün olabilirse. Bir süre ağaçlar yine kendilerini gereksiz, insanlar ise kendilerini eksik hissetmeye başlamıştı.

Demiştim ya, her dostluğu ayıran bir şey vardır diye. Bu dostluğu bitiren aslında insanların, yani bu dostluğun taraflarından birinin, ta kendisiydi. Ne zaman ki insanlar ağaçları kesti, makine ve ilaçlarla canlı türlerinin yok olmasına sebep oldu, işte o zaman bitti doğa ve insanın dostluğu. Dünya ise içinde yaşayan milyonlarca canlıyla tam anlamıyla yapayalnızdı artık. Eskisinden daha fazla hem de... Bombanın ipi kopmuştu çünkü. Her iki taraf da bir hiçti diğeri olmadan. Peki bu şekilde nasıl devam edecekti hayat? Orası meçhul...

Zeynep KARABAĞ 8/C

MAVİNİN YEŞİLLE DANSI

Ne güzeldir mavi gökyüzü, masmavi deniz, yemyeşil ağaçlar ve çimenler! İnsana huzur ve mutluluk verir.

Düşünsenize bir sabah uyanıyoruz, etrafımıza bakıyoruz. Ne mavi var ne yeşil! Bu gerçek olabilir mi? Yoksa hâlâ uyuyor, kâbus mu görüyoruz? Bu gördüklerimizin bir rüya ya da kâbus olarak kalmasını istiyorsak yerine getirmemiz gereken birtakım sorumluluklarımız var.

Yapılan araştırmalar gösteriyor ki her gün 27 bin ağaç yalnızca tuvalet kâğıdı üretimi için kesiliyor. Kâğıt üst üste altı kez geri dönüştürülebiliyor. Kâğıdı, ihtiyacımız olmadıkça kullanmamalıyız. Bilinçli tüketim, geleceğimize daha güvenli bakmamızı sağlar. Ne demişler "Yaş kesen, baş keser." Ormanı meydana getiren ağaçlar bir memleketin can damarıdır. Yeşil tabiat, berrak su, temiz hava, yağmur, cıvıl cıvıl kuşlar, ağaçla birlikte vardır. Ağaçsız kalan yerde hayat kısa zamanda son bulur. Ağaç, aynı zamanda ülke ekonomisine de sayısız katkılarda bulunur. Bu bakımdan bir ağacı kesen,bir insanın canına kıymış gibi suç işlemiş olur.

Çevremizi korumak için yapılan adımlar bir bütündür. İnsanlık ve gelecek adına atılmış büyük adımlardır. Yarının doğası bugünden yaratılır. Dünya üzerindeki su sürekli olarak bir döngü içerisindedir. Bugün içtiğimiz su, ilk insanın içtiği suyla aynı olabilir. Çevre kirliliğinin önüne geçersek bizden sonra gelecek nesillerde bizim içtiğimiz suyu içebilir. Kısacası çevreyi korumak ve daha yaşanabilir dünya yaratmak için tüm çözüm bizlerin elinde.

Mavi ve yeşil en iyi arkadaş, öyle ki onların arkadaşlıklarını izlemek bizleri mutlu ediyor ve hayata bağlıyor. Bu arkadaşlığın bozulmaması için bizlere düşen görev doğayı, evreni sevmek ve sonsuza kadar korumaktır.

Damla Dalya ÇELİKER 6/A

Büyülü Renkler

Doğa içinde bulundurduğu iki büyülü rengin uyumu ile bizlere huzur verir: mavi ve yeşil. Bu iki renk nereye gitseniz peşinizi asla bırakmaz ve nerede olursanız olun içinde bulunduğunuz doğanın bir habercisidir. Gerek Bodrum'da denizin mavisiyle zeytin ağaçların yeşilliği arasında güneşleniyor olun, gerekse Abant'ta Yedigöller'in arasında bir tur atıyor... Bu iki muhteşem renk içinizde filizlenen huzur tohumunun gizli kaynaklarıdır.

Günümüzde huzur pek çoğumuzun erişemediği bir nokta hâline gelmiştir. Bunu hayatın hızlanması ve paylaşılması ile bağdaştırabiliriz aslında. Hızla artan bina sayısı, bu büyülü renklere ulaşmamızı engellemiştir. Rize'de uçsuz bucaksız bir yaylada hayal edin kendinizi. Bir tarafınızda masmavi deniz ve gökyüzü, öbür tarafınızda yemyeşil ağaçlar ve çimenler... Şimdi bu resmin sizde uyandırdığı duyguları düşünün bakalım hayatın hızından, kaygılarından uzak. Bir de kendinizi şehrin ortasında dev binaların arasında hayal edin! Koca binaların kapladığı gökyüzü ağaçlardan, akciğerlerimizden uzak; koşuşturmacalı bir yaşam. Hangisi bize daha çok huzur veriyor sizce? İşte mavi ve yeşilin gücü budur. Mavi ve yeşil huzurun kaynağıdır. Bu iki büyülü renk bizim her şeyimizdir aslında. Yeşil ağaçlarımızdır, akciğerlerimizdir, yaşam kaynağımızdır. Mavi ise denizlerimiz, gökyüzümüz, sonsuzluğumuzdur.

İşte tam da bu yüzden mavi ve yeşili sanki vücudumuzdan bir parçaymış gibi korumalıyız. Denizlerimize çöp atmak, onları kirletmek, mavinin parlaklığını ve büyüsünü kaybettirecektir. Ağaçlarımızı ise yerlerine tuğlalar dikmek için kesmek; dünyanın akciğerlerini söndürecek, nefes almamızı engelleyecektir. Huzurumuzu sağlayan mavi ve yeşile sahip çıkmalıyız.

Mina KAYA 6/B

DOĞAYI KORUYALIM!

"Biz doğayı korudukça doğa da bizi korur." Doğa, bizim hayat kaynağımızdır. Ormanlarımız, denizlerimiz olmasa ne yapardık?

Ormanlarımız, denizlerimiz olmasa ölmekten ziyade yaşama sevincimiz olmazdı. Eğitim zor şartlar altında olurdu, hayvanlarımız zehirli gazlar nedeniyle yaşayamazdı. Balık, et meyve-sebze tüketemezdik; süt içemezdik... Ve bunlar gibi daha birçok sonuç... Şimdi ise ne güzel! Aslında bu yanlış bir cümle oldu. Çünkü haberlerde izliyorum, tarım yapılan yerlerde fabrikalar açılıyor, ormanlar yanıyor, denizler kirletiliyor. Böyle güzel olamaz. Her şey kusursuz bir şekilde temiz olacak. Belki ben, bazılarınızın gözünde küçük bir çocuk olarak görünüyorum. Ama içimde neler saklı. Bunların hepsini anlatmam mümkün değil. Ama benim çok sevdiğim, çevreyi benden çok seven biri var. Mustafa Kemal Atatürk! Onun sözleri ile sizleri daha çok etkileyeceğimi düşündüm. Çünkü hepimiz onun yolunda ilerliyoruz. Ata'm demiş ki: "Yurt toprağı, sana her şey feda olsun. Kutlu olan sensin. Hepimiz senin için fedaiyiz. Sen, Türk ulusunu sonsuza dek yaşatmak için verimli kalacaksın."

İşte, en büyük liderimiz bile doğayı korumamız gerektiğini söylüyor. Onu hayal kırıklığına uğratmamak için var gücümüzle çalışalım. Haydi Türk milleti, Ata'mız bize güveniyor; biz de kendimize güvenip Türkiye'mizi yaşatalım.

Zeynep ÇETİN 6/A

BİRİKEN HATALAR

Ayna nedir, ne işe yarar gibi sorular sorsam size, hepiniz "Işığı yansıtan, varlıkların görüntüsünü veren, cilalı ve sırlı cam." dersiniz ama aynayı hiç soyut bir şekilde veya anlamda düşündünüz mü? Gökyüzünü kara bulutların fethettiği günlerde nedense neşeli olmayız, olamayız.

Çamurla kaplı bir yolda keyifli bir yürüyüş yaptığımız söylenemez. Çünkü bu yol yorucu, kirli ve zahmetli bir yoldur. Bunun gibi kötü görünümlü şeylerle veya sonuçlarla karşılaştığımızda fark etmeden içimizde bir şey acır, vicdanımız sızlar, yüzümüz ekşir.

Yüzümüze tertemiz ve saf mutluluğu saçan duygulardır. Duygular yaşadıklarımıza göre farklılık gösterir, yani duygular da yaşadıklarımıza bağlıdır diyebiliriz. Yaşadıklarımız; yaptığımız şeylerin, davranışların sonucudur. Bizim yaptığımız hatalar ve yanlışlar sonucunda bize dokunan bir şey yok gibi gözükse de çok kötü şeyler yaşanır. Örnek vermek gerekirse doğa olayları. Ormanlardaki yangınların nedeni biziz, umursamayan biziz, bundan dolayı fark etmesek de zarar gören ve zarar görecek olan bizleriz. Sadece biz değil, bizim yüzümüzden günahsız diğer canlılar da etkileniyor. Sonra haberlerde doğa katliamlarını görünce "Aaa, çok üzüldüm ama yapacak bir şey yok!"" diyoruz ve evet, ne yazık ki kötü sonla karşılaştığımız durumlarda pek bir şey yapamıyoruz. Güzel olanı, iyi olanı korumak, tahrip edilmiş doğayı düzletmekten daha kolaydır.

Bu yeryüzü, bu gökyüzü veya bu dünya neler neler gördü... Doğa, bu gökyüzü veya yeryüzü dediğimiz bu yüz bize sesleniyor: "Ey insanlar! Hiçbir şeyi umursamadınız, kaynaklarımı sınırsızmışçasına kullandınız, yakıp yıktınız, yağmaladınız. Bizi tükettiniz. Aynaya bakın, bizi göreceksiniz. Yaktığınız ormanları, kirlettiğiniz havayı ve suyu görmek için aynaya bakın. Yüzün yeryüzünün yansıması, bizi siz kirlettiniz.

Furkan İLKUN 7/C

ONUN DÜŞÜNCESİ

İnsanlar, çok karmaşıktırlar. Bazen dışarıdan bakıldığında ne düşündükleri ne hissettikleri belli olsa da çoğunlukla bununla alâkalı yanlış düşünmüş oluruz, bazen fikir dahi yürütemeyiz. Zaten insanları da birbirinden farklı kılan fikirleri değil midir? Bir insanın fikirleri olmasa olur mu? Bunları düşündünüz mü hiç. Hatta bazı insanlar var ki onlar bu fikirlerini paylaşamıyor dahi. Mahalle baskısı ve başkalarını düşünceleri yüzünden.

Etrafımızda farklı farklı insan tipleri var. Bunlardan bazıları birbirlerini etkileyerek var oldukları biçime dönüşüyorlar. Ben içine daha kapanık olan ve öz güveni daha yüksek olanlardan bahsetmek istiyorum. İçe kapanık ve öz güvensiz insanlar kendilerini çevrelerinden soyutluyorlar. Kendi cevherlerini görmemelerinin tek nedeni elbette sadece kendileri değil. Biraz da diğer insanlar bunun nedeni... Ne düşünürler? Dalga mı geçerler? Aslında eleştiri sağlıklı bir şey olsa da bazı kişiler bunun dozunu kaçırıp aşağılama mertebesine ulaşabiliyorlar. Sonuç böyle olunca da azıcık kuvvetli olmayan taraf içine kapandıkça kapanıyor ve kendi benliğini kısıtlıyor. Bu insanların da fikirleri bazı yerlerde önemseniyor ama genel olarak ikinci planda kalıyor. Öz güvenli insanların hayatta başarılı olma şansları daha yüksektir çünkü kendilerine inanırlar ve hedefe ulaşmak için kişide olması gereken en mühim özelliklerden birine sahiptir. Siz ya da biz ben yapamam, olmayacak diye düşündüğümüz takdirde ne kadar çalışırsak çalışalım olumlu olan bizden uzaklaşır. Çünkü her şey kendimizin düşüncesinden, kendimizin kendimize olan inancıyla başlar.

Bu dünyada ne kadar farklı insan olsa da asıl önemli olan olabileceğimiz en iyi insan olmak ve bence bunun için etrafımızın ne dediği değil bizim ne hissettiğimiz önemli.

Zeynep AYDIN 8/D

DÜŞÜNCENİN GÜCÜ

Düşünmek, insanı insan yapan en önemli özelliklerin başında gelir. İnsanı diğer canlılardan düşünme yeteneği ayırır. Düşünen insan var olan insandır.

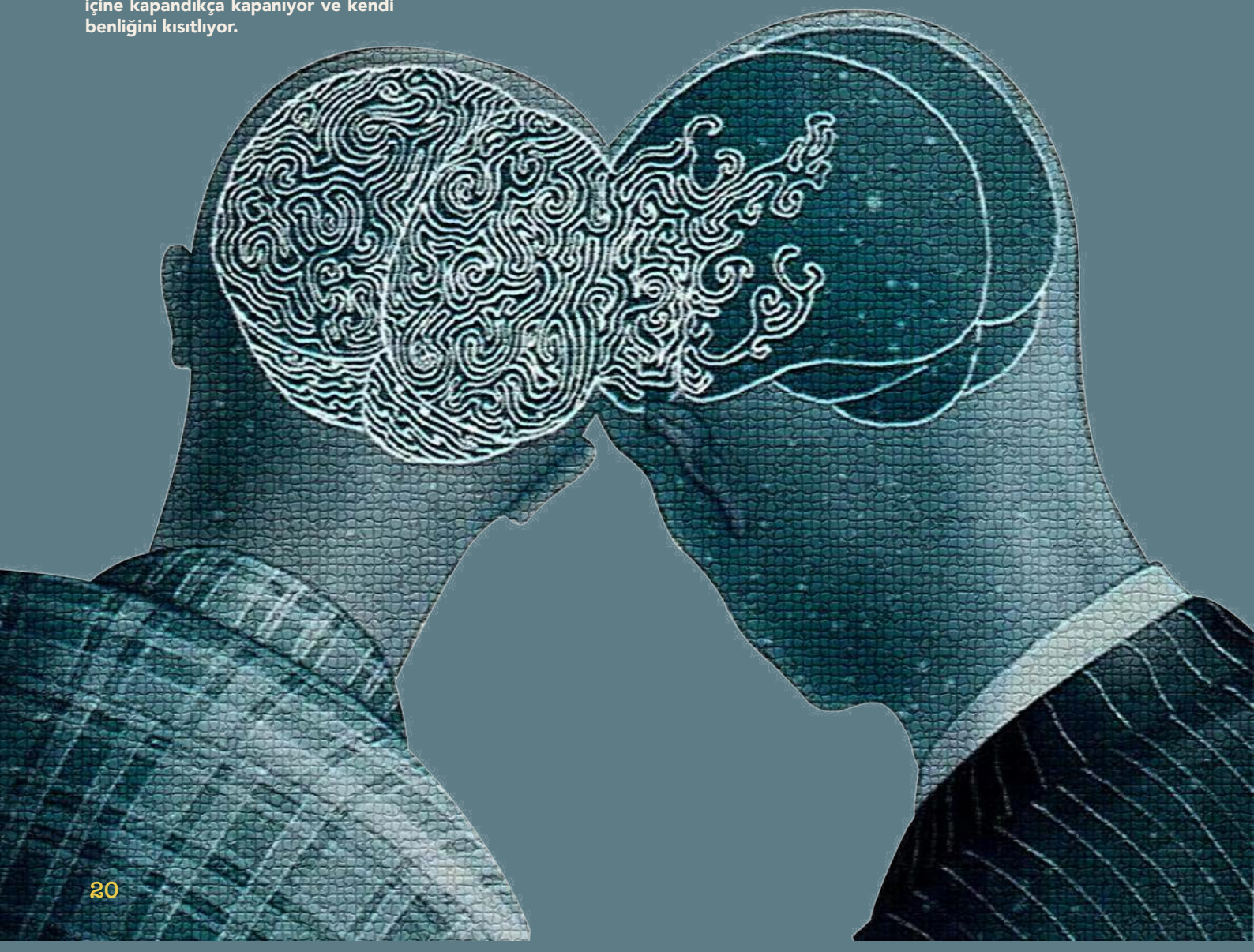
Tarih boyunca insanlık, düşünebilme yeteneğiyle gelişmiştir. Düşünme gücü yaratıcılığı artırır. Yani icatlar, keşifler düşünebilen insanlar sayesinde gelişmiştir. Yaratıcı insanlar, beyinlerinin farklı bölgelerini kullanabilen insanlardır. Onlar sayesinde tiyatro, müzik ve çeşitli sanat dalları göze, akla ve ruha güzel gelir.

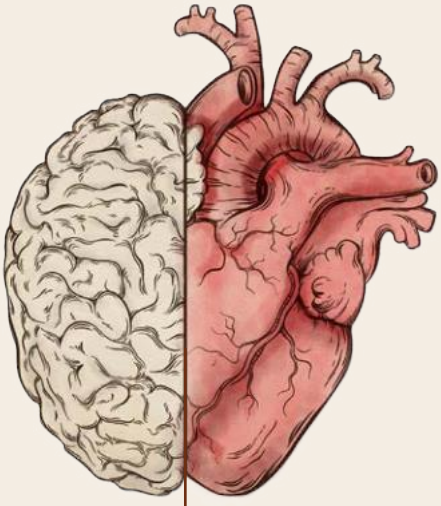
Eğitimin asıl hedefi, düşünen çocuklar yetiştirmektir. Çocukların düşünme ve hayal gücü birleşince çok yaratıcı fikirler ortaya çıkar. Ezberleyen değil; düşünen, sorgulayan ve araştıran çocuklar yetiştirmek asıl hedefimiz olmalı.

Düşüncelerimizi çevremizdeki insanlarla paylaşmalıyız. Düşünceler paylaşıldıkça büyüyecek ve kar topu etkisi yaratacak. Bu sayede hızla gelişen bir ülke olacağız.

En önemlisi iyiyi ve güzeli düşünmek olacak. Dünya bu şekilde daha barışçıl ve yaşam dolu olacak.

Ayşe Duru YAVUZ 7/A

İKİ ESKİ DOST

Günlük hayatımızda pek çok soruyla karşı karşıya kalırız. Bazen cevabı bulmak çok kolay olur, düşünmeden cevaplarız. Ancak bazen ne kadar düşünsek de cevaba ulaşmak için daha fazlası gerekir. Ben de yazıma insanlığın var oluşundan beri cevabına ulaşılamayan bir soru ile başlamak istiyorum: İnsan nedir? İnternette binlerce cevap bulunmasına rağmen cevaba ulaşılamadığına düşünmeme şaşırmış olabilirsiniz. Ama şöyle düşünün: Dünya üzerinde yaşayan birçok canlı var. İnsanı fiziki açıdan bu canlılarla karşılaştırdığımızda hiçbir değerimizin olmadığını fark ediyoruz. Mesela; insanı vahşi hayvanlarla dolu bir ormana koysak yem olur. Bütün bu fiziki zayıflığa rağmen insan, hâlâ dünyadaki en üstün canlı olma statüsünü koruyor. Nasıl mı? Kalbi, beyni, duyguları, hisleri onu yüceltiyor. Bizim böyle bir varlığı "Etten, kemikten oluşan, duyma, görme gibi yetilere sahip canlı"dan ibaret kılmamız ne kadar doğrudur?

Yüzyıllardan beri yazarlar, düşünürler, filozoflar, insan üzerine düşüncelerini bize aktarmıştır. Mark Twain de bu konuda ilginç fikirleri olan yazarlardan biridir. Ona göre "İnsan makinedir, hareket ettirilir, yönlendirilir, komuta edilir." Platon'a göre "İnsan, toplumsal bir hayvandır." Aslında bu sorunun birçok farklı biçimde yorumlanmasının nedeni her insanın birbirinden farklı olması değil midir? Hepimiz hem fiziksel hem de karakter açısından farklı bireyleriz. Tek ortak noktamız ise aklımız ve kalbimiz. İşte bu noktada her şeyin temelinde aklımızın ve kalbimizin yer aldığını anlıyoruz. Bizi üstün kılan, ayıran, farklılaştıran ve özelleştiren akıl ve kalp olarak adlandırdığımız ikilidir.

Kalbimiz ve aklımız çoğu zaman birbiriyle çalışan, birbiriyle var olamayan kavramlar olarak düşünülse de dünyaya gözlerimizi açtığımız günden bu yana iki eski dost gibidir. Biri olmadan diğerinin anlamı kalmaz. Mesela aklı ağır basan bireyler; acımasız, duygusuz oldukları için dışlanırken kalbi ağır basan bireyler çabuk güvendikleri, kolay inandıkları ve başkalarını düşünüp her zaman kendilerinden ödün verdikleri için zor duruma düşerler. Ama hem aklını hem de kalbini kullananlar yaşamlarını daha kolay, daha mutlu sürdürürler. Bu yüzden insanın olduğu yerde akıl ve kalp dostluğunu yok saymak; insanın organsız yaşamasından farksızdır. Baktığımızda bu iki bileşen hayatımızı oldukça derinden etkilemesine rağmen biz insanlar hâlâ değerlerini bilmeden yaşıyoruz.

İnsan o kadar inanılmazdır ki aklı olmasına rağmen bazen aklı yok sanırsınız. Buna verilecek en güzel örnek de ön yargıdır. Benim ön yargım yok diyenler bile fark etmeden ön yargı geliştirirler. Andre Gidd'ın sözü bunu çok iyi açıklar: "Eğer bir kelebeği sevebiliyorsak tırtıllara da değer vermemiz gerekir." Bu yüzden insan yaradılıştan sahip olduklarının değerini iyi bilmeli ve karşısındakine ona göre değer vermelidir. Ön yargılarından kurtulup öyle iletişim kurmalıdır. Fiziksel özelliklerden önce kalbinin güzelliğine, düşüncelerine ve zekâsına önem vermelidir. Kısacası dostlar daimidir; aklımızı, kalbimizi, hislerimizi, düşüncelerimizi her zaman birinci sırada tutalım. Yazımı ise Emily Brante "Uğultulu Tepeler"den bir alıntı ile bitiriyorum: "İnsanı insan yapan, yüzüne güzellik katan ve onu sevdiren tek şey kalbinin temizliğidir. Yoksa hepimiz aynıyız, etten ve kemikten oluşmuş bedenleriz. Eğer temiz ve güzel bir kalbiniz varsa bu dışınıza yansır fakat kararmış, herkesin kötülüğünü isteyen biriyseniz dünyalar güzeli olsanız bile kalbinizin karanlığı güzelliğinize gölge düşürecektir.

Ayşe Ceren YILDIZ 8/D

AN

Hiç yanlış kişileri veya olayları kafanızda doğru yapmaya çalıştığınız oldu mu? Gerçi hangimizin yoktur ki... İnsan denilen varlık; duygularının, düşüncelerinin üstünü bu şekilde örter; onları başkalaştırarak ve kendini onların doğruluğuna inandırarak.

Bu duygularını örtme biçimi insanı içten içe tüketir, hayallerinden ve umutlarından uzaklaştırır. Yanlış olarak tanımladığı duygulara sahip olması, onları saklama isteğini beraberinde getirir. Belki de yanlış sandığınız kişiler asıl doğrulardır ve insanların yönlendirmesi yüzünden kendi kendinizi tüketiyorsunuzdur. İşte bu yüzden kişi, duyguları konusunda başkalarından önce kendi kalbini dinlemelidir. Yanlış kişi veya yanlış zaman diye bir şey yoktur. Hayatımızdaki kişileri seçmek bazen elinizde olmasa da onları doğru veya yanlış zaman tanımadan sevmek ve hayatınızda tutmak sizin elinizdedir. Ancak bu şekilde kalbinizde baş gösteren sorunlara çözüm bulabilirsiniz ancak böyle kendi benliğinizi oluşturabilirsiniz. Sevdiğiniz kişiler hayatınızda bulundukça kendi duygularınızı kafeste tutmadığınızda işte o zaman umutlarınız yeniden canlanır, hayallerinize yeniden yaklaşırsınız ve belki de hayatınızda yeni bir sayfa açıp hayatınızdan zevk alarak yaşamaya başlarsınız.

Kısacası anı yaşamak, anı sevmek kalbinizdeki kafesin anahtarını bulmak ve o kafesi yok etmekle gerçekleşebilir. Yanlış zaman ve yanlış kişi algısından kurtulun ve doğru zamanı kendiniz oluşturun. Sevdiklerinize yanınızdayken sımsıkı sarılın. Çünkü hayat biz kafamızda bir şeyler kurarken başımızdan geçenlerdir.

Nazlı ŞENGÜL 8/B

ON YIL SONRA BEN

Küçükken hepimize kahramanımız kimdir diye sorarlar. Kimimizin kahramanı bir çizgi film kahramanı, kimimizinki ünlü bir sanatçı, kiminizin kahramanı ise ünlü bir bilim insanıdır.

Bana küçükken kahramanım sorulduğunda on yıl sonraki ben demiştim. Çünkü on yıl sonra ben, benim hayatta olmak istediğim kahramanımdı. Hedefimi olmak istediğim noktaya koymuştum ve ona doğru ilerlemek istiyordum. Yıllar geçmişti istediğim liseye girerek kahramanıma ulaşmıştım. Şimdi kendi kendime sordum: Kahramanım kim? Cevabım yine on yıl sonraki ben oldu. Şimdi kendimi istediğim üniversitede, istediğim bölümde görmek istiyorum. Hedefimi belirledim, ulaşmak için çalışmaya başladım. Şimdi o noktadan daha ileri gidecek bir hedef belirlemem gerekiyor.

Hedeflerimiz, bizi hayata bağlar ve başarıya ulaştırır. Eğer kendimiz hedef koymazsak ona doğru koşmazsak bir amacımız olmaz. Hayattaki kahramanız hep siz olmalısınız.

Mina KAYA 6/B

GENÇLİĞİN ENERJİSİ YAŞLILIĞIN DENEYİMİ

Ayşegül Ece KESKİN 6/C

Şimdi
geceyarısı,
evde
elektrik kesildi,
herkes uyuyor.
Sadece saatin
sesi duyuluyor.
Mumun yansıyan ışığına
bakarak düşünüyorum.
Dün doğdum, bugün on
yaşımdayım, yarın annemin
ve babamın yerinde olacağım.

Vakit ne kadar hızlı geçiyor hiç düşündünüz mü? Bugün genç olabilirsin ancak yarın yaşlanacaksın. Bugün çok arkadaşın olabilir, yarın ise yalnız kalabilirsin. Bugün hayal kurdukların yarın pişmanlığın olabilir. Bugün ve yarın kavramları? Bugün gençliğin, yarın yaşlılığın! Gençlik ve yaşlılık; gökyüzü ve yer gibi, gece ile gündüz gibi, ay ve güneş gibi, siyah ve beyaz gibi... Ancak hepsinin güzelliği, faydası ayrı ayrı. İnsanoğlu gençken nasıl olur? Enerjik, güçlü, hayalperest, kendine güvenen ama hayatı hiç bilmeyen birisi olur. Yaşlanınca insanoğlu gücünü kaybeder ama tecrübe kazanır. Tecrübe, mum ışığı gibidir. Etrafını aydınlatır, karanlığı yok eder. Yaşlanınca da insan yaşanmışlıklarıyla, ileri görüşlülüğü ve tecrübesiyle gençleri aydınlatır, onlara yol gösterir. Demek ki yaşlanınca kaybetmiyor insan. Kazandıklarıyla yol açıyor taze beyinlere öngörüsüyle. Bu yüzden gençlik de değerli, yaşlılık da. Gençken yaşlılığa hazırlanmalı insan. Çok çalışarak, yılmadan, usanmadan. Bugünümden ben de yarınıma hazırlanıyorum. Yarınımdan bugünlere ışık olabilmek için.

Gizemli Sular

Benim kafam fırtınalı bir okyanus gibi. Köpek balıklarıyla dolu, dibe girdikçe karanlıklaşan bir okyanus. Bu okyanusun balıkları da benim düşüncelerim. Binbir türlü, çeşit çeşit. Hiç sonu yokmuş gibi. Ama benim düşüncelerim Atlas Okyanusu'ndan da Pasifik Okyanusu'ndan da daha büyük.

Sürekli çoğalıyor içimdeki balıklar, diğer okyanusların tersine. Tertemiz bir okyanus benimki. İçimdeki balıklar çoğaldıkça hayallerim çoğalıyor, büyüdükçe hayallerim büyüyor. Kocaman bir hayal yığınına dönüşüyor. Bunların çoğu olağanüstü hayaller. Megadolon gibi... Türkçe karşılığı Büyük Diş. Geçmişte yaşadığı söyleniyor. Hâlâ var olup olmadığını bilmiyoruz. Bu balık, hayallere sığmayacak kadar büyük ve gerçek dışı. Benim hayallerim de öyle. Gerçekleşip gerçekleşmeyecekleri belli değil, gizemli ve fazlasıyla büyük.

Benim düşüncelerim herkesinkinden farklı ve gizemli. Hayallerimi gerçekleştirmek için sabır ve cesaret gerekiyor. Ya Megalodon'un su yüzüne çıkmasını bekleyeceksin ya da varlığın derin ve karanlık sulara bakacaksın.

İlay TUNCEL 6/B

SOKAK ÇOCUKLARININ SORUNLARI

Çocuk; ilgi, sevgi ve emek ister. Çocuğa ihtiyacı olan şefkât ve ilgiyi tam anlamıyla sadece ailesi verebilir. Ancak her çocuk bizim kadar şanslı değil.

Sokak çocuklarının en büyük sorunlarından biri de sevgi yoksunluğudur. Onlar sevgisiz büyür, hiç kimse onlara sevgi ve şefkât göstermez. Bu çocuklar sevgiyi ilk tatmaları gereken yer olan evlerinden, aile sıcaklığından yoksun büyür. Sevgisizlik, onları şiddete yöneltebilir. Bu da hayatlarını kötü yönde etkiler.

Her çocuğun karşılanması gereken temel ihtiyaçları vardır. Bunlardan bir tanesi ise oyun ve eğlence hakkıdır. Bütün çocukların oyun oynayıp eğlenme ihtiyacı vardır. Çocuk bu ihtiyacını ancak güvenli bir ortamda karşılayabilir. Fakat sokak çocukları, onlara kötü davranan insanlar yüzünden ve para kazanmak zorunda oldukları için bu ihtiyaçlarını karşılayamazlar.

Sokak çocuklarının bir başka sorunu ise barınmadır. Çocuklar, sokağı evleri bilirler. Sokakta uyur, çevreden bulduğu yiyecekleri tüketirler. Fakat sokaklar, çocuklar için hiç de güvenli değildir. Hijyenik olmayan gıdaları tüketmek zorunda kalmaları sağlık sorununu doğurur. Sokaklar tehlikeye açık ve çocukları savunmasız bırakan yerlerdir. Onlar sıcak bir yuvaya hasrettir.

Eğlenemedikleri için mutsuz ve umutsuz olan bu çocukların gelecekten bir beklentisi yoktur. Sevgi yoksunluğu, barınma, yoksulluk, sağlık sorunları gibi birçok sorunla karşı karşıya kalan çocukların önce eğitim hakkından yararlanmaları sağlanmalıdır. Eğitim alarak haklarından haberdar olabilecek olan çocuklar aydınlık bir geleceğin umududur.

Ülker Duru UZ 5/C

kiTAp ve iNSAn

İnsanlar; konuşabilen, duyabilen, düşünebilen canlı varlıklardır. Tabii ki bu yetileri kullanabilmek için kendimizi geliştirmeli ve bilgilerimizi üst seviyeye çıkarmak için bir şeyler okumalıyız. Ama bu unsur nedir acaba?

Kitap, aslında aradığımız tüm soruların yanıtıdır. Kitap, insanların hayal gücünü ortaya çıkarır ve kelime hazinesini geliştirir. Bir insanın konuşmasından bile kitap okuyup okumadığını anlayabilir çözebiliriz. Örnek olarak rüyalarımız... Bir insan okuduğu, duyduğu, gördüğü, inandığı şeyleri hayalleri ile birleştirir; beyin bu olayı sinirlere gönderip bizlere hissettirir. Düşünün, bir kitap ne kadar da önemli olayları sağlıyor.

Bu yüzden hiçbir zaman kitap okumayı bırakmayın, okumuyorsanız da bence hemen okumaya başlayın.

Tuana YILDIRIM 6/C

BİR ÇOCUK DOĞDU

29 Ekim 1923'te Ankara'da bir çocuk dünyaya geldi.

Ay gibi parlak yüzü ve yıldızlar gibi ışıldayan gözleri vardı. Dünyaya gelmesi herkes tarafından heyecanla bekleniyordu. O, bu büyük ve köklü ailenin tek çocuğuydu. Bu yüzden ailesi onu çok iyi büyütmek, yaşatmak ve ona sahip çıkmak istiyordu. İşte bu çocuğun hikâyesi böyle başladı.

Çocuk yavaş yavaş büyümeye başladı. Önce yürümeyi, koşmayı ve zamanla kendini ifade etmeyi öğrendi. Artık güçleniyor ve ayakları yere daha sağlam basıyordu. Ailesini daha ileri taşımak istiyordu. Bunun için çalışmalara başladı. Özgürlük ve bağımsızlık onun temel ilkesiydi. Özgür olmalıydılar, kendi kendilerini yönetmeli ve yönetimde olacak kişileri kendileri seçmeliydiler. Egemenlik, kayıtsız ve şartsız milletin olmalıydı. Bunun için Cumhuriyet'i yani kendisini ailesine anlatmalıydı. Cumhuriyet neydi? Cumhuriyet; halkın yönetimi devralması ve kendi kendini yönetmesi, halkın egemenliğine dayanan yönetim şekliydi. Cumhuriyet, beraberinde birçok yeniliği getirdi. Artık ailesi ve yaşadığı ülke çağdaş ve medeni bir ülke olacaktı. Eğitim ve öğretimden başlayarak birçok alanda yenilikler getirmişti. Hukuk sistemi değişmiş, yeni Medeni Kanun çıkarılmış, din ve devlet işleri birbirinden ayrılmış, kadınlara seçme ve seçilme hakkı verilmiş, harf inkılabı yapılmış; uluslararası kullanılan saat, takvim, ölçü birimleri kabul edilmişti. Kıyafet devrimi ile birlikte artık ülkesi çağdaş ve medeni bir millet olmuştu.

Çocuk büyümüş ve olgunlaşmıştı. Bundan sonra kendini *yaşatacak* ve *koruyacak* kişilere emanet etmek istiyordu.

Evet Sevgili Gençler,
Beni hepiniz tanıyorsunuz. Benim adım Cumhuriyet,
bundan sonra beni yaşatacak ve koruyacak olan sizlersiniz.

"Ey Türk Gençliği!
Birinci vazifen Türk istiklâlini, Türk Cumhuriyeti'ni ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir!"

Mina KAYA 6/B

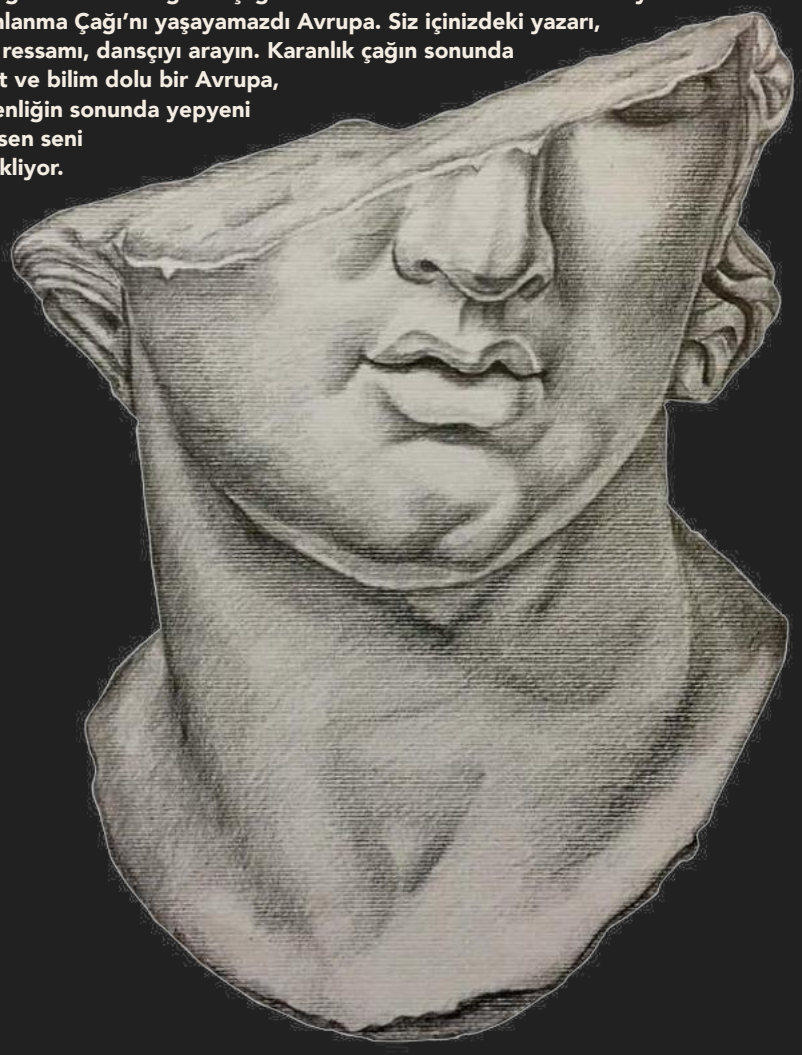
İNSANLARIN KARANLIK ÇAĞI

Yetişkin olan herkesin yaşadığı, kiminin kabusu, kiminin biriktirdiği tatlı anılar bütünü olan gençlik ve gençliğin bir parçası ergenlik.

Tanımı en iyimser böyle yapılabilir. Ülkemizde neredeyse tüm gençler bu tanımla ters düşen fikirlere sahip. Ergenliğin ortasında ailelerin bilinçsizliği sebebiyle aile ilişkileri bozulur. Sonrasında fiziksel ve ruhsal değişimler sizi başka biri yapar ve büyüdüğünüzü hissedersiniz. Her şey yanlış, her şey saçma gelir. İşte tam bu sırada lise sınavına girersiniz. Bu yönden de bakıldığında oldukça korkunç bir dönemdir aslında.

Avrupa'nın karanlık çağını bilir misiniz? Anlatayım size. Skolastik düşüncenin sanata, bilime ve kültüre yaptığı baskı sebebiyle oldukça geri kalmış bir çağdır. Ancak sonrasında tüm Avrupa'da aydınlanma başlar. Kiliseye karşı gelinir; sanat, bilim ve kültür gelişir. Tam da bu dönemde ergenlik karanlık çağdan aydınlanma çağına geçiştir. İçine kapanan gençler, Avrupa'nın karanlık çağları kadar karanlık duygulara sahip olurlar. Ergenlik dönemini aşıp aydınlanma çağına başlayan gençler ise geleceğin Dante'si, Donatella'sı, Da Vinci'si olacak.

Yağmur olmadan gökkuşağı olmaz. Karanlık dönemler olmasaydı Aydınlanma Çağı'nı yaşayamazdı Avrupa. Siz içinizdeki yazarı, şairi, ressamı, dansçıyı arayın. Karanlık çağın sonunda sanat ve bilim dolu bir Avrupa, ergenliğin sonunda yepyeni bir sen seni bekliyor.

Melek Bahar SÜKAS 8/B

Hayaller Kuşun Kanadında

Uçsuz bucaksız gökyüzünde kanat çırpan kuşun kanatlarındadır hayallerimiz. Hep en yükseğe çıkmak isteyen, en hızlı uçmak isteyen kuşların kanatlarında.

Bizi hayata bağlayan, hep bir amaç içinde olmamızı sağlayan nedir diye sorulduğunda hayallerimiz derim. Çünkü hayaller bugünümüzü ve yarınımızı belirler. Hele çocukların hayalleri, geleceği değiştirir. Bir çocuk ne kadar çok düşlerse o kadar güzelleşir dünya, özgürce uçar kuşlar. Hayaller birer anahtardır. Bize geleceğin kapılarını açar, dünyaya yön verir. Hiçbir şey hayal kurmadan elde edilemeyeceği gibi o hayalin peşinden koşmadan da elde edilemez.

ABD'li yapımcı, yönetmen, senarist ve canlandırıcı Walt Disney çocukken herkesin mutlu olduğu bir dünyanın hayalini kuruyordu. Gençlik yıllarına geldiğinde ise hayallerini kâğıda dökmeye başlamıştı. Çizim yeteneğini geliştirdikçe ortaya tüm dünyanın tanıdığı o karakterler çıktı. Hayaline inandı ve tüm zorluklara rağmen başardı.

Walt Disney özellikle tanınmasını sağlayan Mickey Mouse karakterine gönderme yaparak hayallerle ilgili "Eğer hayal edebiliyorsan başarabilirsin. Her şeyin bir fareyle başladığını unutma." diyor.

Alya TUNCEL 6/A

Hayallerin Gücü

Her insan hayal kurar. Hayallerimiz kendi iç dünyamızda kendimiz için en önemli gücümüzdür. Hayallerimize kavuşmak için çalışır, çabalarız.

Sadece bilgi başarıya ulaşmada yeterli değildir. Hayallerle desteklenmelidir. Albert Einstein "Zekânın gerçek göstergesi hayal gücüdür, bilgi değildir." sözü ile hayal kurmanın ne kadar önemli olduğuna dikkat çekmiştir. Hayallerimiz geleceğimiz demektir. Mesela Jules Verne'nin "Ay'a Yolculuk" kitabını yazmasından 104 yıl sonra Neil Armstrong Ay'a ayak basmıştır. İlk uçan adam Hezarfen Ahmed Çelebi, yıllarca uçmayı hayal etmiş. Hayallerini bilgisi ile desteklemiş ve gerçeğe dönüştürmüştür. Her başarının altında mutlaka hayal kurmak vardır.

Hayal kurmanın verdiği en büyük mutluluk başarımız olacaktır. Bilginiz ile birleştireceğiniz hayalleriniz, geleceğe açılan kanatlarınız olsun!

Damla Dalya ÇELİKER 6/A

Hayallerimize Uçmak

Bir hayal ile başlar bazen her şey, hayal etmemiz kanatlarımızı geleceğe açmamız için bir başlangıç olabilir. Picasso'nun dediği gibi "Hayal edebildiğimiz her şey gerçektir." gözlerimizi hayallerimiz ile açtığımızda kanatlarımız da geleceğe açılır.

832 yılında yani günümüzden 1190 yıl önce Abbas İbn Firnas yeşillikler üzerine uzanmış gökyüzünde uçan kuşları seyrediyordu. Özgürce uçan kuşlar, fizik eğitimi alan İbn Firnas'ta uçak hayali uyandırmıştı. Düşündüğünde bu hayal çok da mümkün görünmüyordu onun için. Kuşlar insanlardan çok daha hafifti ve fizyolojik yapıları da uçmak için yaratılmıştı. İnsanlar ise bir yerden bir yere gitmek için günlerce ve bazen de aylarca süren yürüyüşlere veya atlı yolculuklara mahkûmdular. Ama İbn Firnas kaderine razı olmak istemiyordu. O da kanatlarını ufka, yeryüzüne bırakmak, hayallerine doğru süzülmek istiyordu. Aynen de böyle yaptı. Ölçtü, biçti ve kanatlarını geleceğin teknolojisine açtı. Onun uçma hayali kendi arkasından gelen birçok bilim insanına ilham oldu. Onlar da bu konuda çalışmalara devam ettiler. "İşte kanatlarımızı geleceğe açmak için güzel bir hikâye." dedi Şebnem Öğretmen sınıftaki öğrencilerine. Sonra sözlerine devam etti: "Hayallerimiz, umutlarımız ve başardıklarımızdır bizim kanatlarımız, onları ne kadar açarsak, özgür bırakırsak o kadar uzaklara uçarız." İşte, bizi günümüzden en önemli ulaşım aracına götüren yolculuk bundan 1920 yıl önce İbn Firnas'ın bir hayali ile başlamamış mıydı? Büyük icatlara baktığımızda hepsinin arkasında bir hayal gizlidir.

Çocuklarım size hayata dair verebileceğim en önemli öğüt, hayallerinizin peşinden gitmeniz ve pes etmemeniz olur. Hepinizin içinde kocaman bir güç var, bunu harekete geçirin ve hayallerinizle birlikte kanatlarınızı geleceğe açın.

Mina KAYA 6/B

Yüzünde Yeryüzü

Yeryüzü, dünyanın görünen yüzüdür. Biz dünyanın yüzünü, yaşadığımız ve gittiğimiz yerlerde gördüklerimizle tanımlayabiliriz. Ormanları, dağları, dereleri yani doğa güzellikleri anlata anlata bitiremeyiz. Bütün güzelliği doğayla bütünleştiririz. Yaşadığımız yerin, doğanın cennetten bir köşe olmasını ister ve doğanın tahrip edilmesine tepki gösteririz.

Yüzünde yeryüzü olmak; yaşanılan, hissedilen, görülen her şeyin duygularla ve mimiklerle yüze yansımasıdır. Yüzümüzde oluşan her çizgi yaşanmışlıkların karşılığıdır. Örneğin çok yakında yaşanan deprem, çığ felaketleri ve sonuçlarına çok üzüldük. Ölümler, içimizi yaktı. Daha şimdiden olabilecek İstanbul depreminin ve sonuçlarının kaygılarını yaşıyoruz. Uçak kazası ve oluşan tüm olumsuzluklar toplumu derinden etkiliyor. Ayrıca kendimiz ve ailemizde olabilecek olaylar da bizde sevinç, keder, kaygı yaratabiliyor. Bütün bu iyi veya kötü olaylar duygularımızı etkiliyor. Yüzümüzdeki her tür çizgi ve kırışıklık yılları ve yaşanmışlıkları anlatıyor. Onun için yeryüzü yüzümüzdedir, yani yüzümüz yeryüzünün yansımasıdır.

İnsanların yaşanmışlıklarının yüze yansımasıdır dediğimiz "yüzünde yeryüzü" tanımı görsel olarak da yüzlerde hayatı tarif ediyor. Kırsal bölgelerde, tarlalarda güneş altında çalışıp didinen kadın, erkek, çoluk-çocuk her birinin ciltleri kırış kırış; kapalı yerde çalışanlar daha bakımlı yüzlere sahip oluyor. Bu dünyada da böyle, iklimlere ve ülkelerin gelişmişlik düzeyine göre farklılık gösteriyor. Gelişmiş Avrupa ülkeleri ile Asya ve Afrika kıtaları arasındaki farklar adeta uçurum gibi. Yani "yüzünde yeryüzü" tanımı yaşanan hayatın kendisidir.

Kutay TALAK 7/C

ALTI KUŞ UÇTU GELECEĞE

Altı kuş vardı güneşe uçan. Güneş dediğim apaydınlık bir gelecekti aslında. Ancak bu altı kuşla parıldayan... Bu dost kuşlar; bilim, sanat, barış, sevgi, demokrasi ve çevreydi. Yolculuğa başladı. verdiklerinde altı dost kuş hayallerini

Bilim kuşu başladı coşkuyla: "İnsanların bilimi, yaşamın kanıtı oldarak kabul ettiklerini gördüm düşümde. Artık devletler buluşlarını savaş için değil, insanlık yaranına birbirleriyle paylaşarak geliştiriyorlardı. Uzay artık bir bilinmez değildi. Başka başka gezegenler, değişik amaçlarda insanlık için kullanılıyordu. çığ, deprem gibi felaketlerde insanlar

Sanat kuşu anlatmaya koyuldu: "Bütün insanların içinde bir nebze de olsa sanat olduğunu, hayallerini sanatla ifade edebildiklerini görüyorum düşlerimde. İnsanlar okulda, bahçede, işte konuşuyorlar: Fazıl Say'dan, Nazım Hikmet'ten, Yaşar Kemal'den... Akşam okul çıkışlarında tiyatroya, konsere koşuyor öğrenciler. Okullardan keman, piyano, flüt sesleri

Barış kuşu devam etti hayalini anlatmaya: "Tüm dünya çocuklarının mutlu olduğunu görüyorum. Savaşların bittiğini, insanların birbirlerine zarar vermediklerini, insanların ırkları, dinleri, cinsiyetleri için birbirlerine bağırmadıklarını, düşman olmadıklarını görüyorum. İnsanların el ele olduğu bir dünya, gökkuşağı geçiyor üzerinden, atlıkarıncalar dönüyor."

Sevgi kuşu, düşünü şöyle anlattı: "İnsanların birbirlerini sevdiğini gördüm. Tüm âşıkların sevgi dolu gülüşlerine şahit oldum. Anneler, babalar ve çocukların ayrılmadıklarına, sımsıkı sarıldıklarını da. Engelli insanlar, değişik milliyetlerden, dinlerden insanlar dans ediyorlar, kahkahalar atıyorlar. Sokak insanları, sokak çocukları, terkedilmiş evcil hayvanlar yok

Hayaline demokrasi kuşu devam etti: "İnsanların kararlarını beraberce verebildiklerini, hile yapmadıklarını görüyorum. Tüm devletlerin yönetimlerinin ülkeler için çalışıyorlar ve birbirlerine saygı duyuyorlar. Kadının şiddet görmediği, çocukların işçi olarak çalıştırılmadığı bir dünya bu. Tüm çocuklar güzel okullara gidiyor, tüm hastalar modern hastanelerden faydalanabiliyor. İşsiz anne baba kalmamış. Herkes düşüncelerini özgürce söyleyebiliyor."

Çevre kuşunun hayali en sona kalmıştı: "İnsanların yere çöp atmadığı, geri dönüşüm kutularını kategorize ettiği, suyu israf etmediği bir dünya var hayallerimde. Çocuklar kışın kışı, yazın yazı yaşıyorlar. Küresel ısınmaya karşı meydan okuyor gibi çevreyi kirletmiyorlar. Fabrikalarda kirli gazlar filtre edilip doğaya bırakılıyor. Denizler pırıl pırıl. Şehirlerden denize giriyor insanlar. Orman yangınları yok... Nefes aldıkları hava, kirli değil. Çeşmelerden akan suyu ağızlarını dayayıp kana kana içiyor çocuklar."

Altı kuş uçtu geleceğe, hayallerini gerçekleştirmek sizin elinizde...

Deniz FISTIKÇI 6/C

BARIŞ 1

Barış, insanların mutlu ve huzurlu bir ortamda yaşaması ve geleceğe daha güvenle bakabilmesi demektir. Barışın olduğu yerde savaşlar, acılar, hüzünler yoktur. Barışın olduğu yerde bebekler ölmez, çocuklar sabaha güneş ile uyanır, hep güzel ve güneşli günler olur, insanların dünyası daha aydınlık ve daha ışıltılıdır.

Barışın olduğu yerde kan, gözyaşı, acı yoktur. Barış insanlığı birleştiren, yıkıcı olmayan, insanlar arasındaki sevgi gücünü artıran bir şeydir. Düşünsenize dünyada savaşlar hiç olmasa, masum insanlara zarar verilmese, insan insana kötülük yapmasa, vicdansızlar olmasa dünya daha yaşanabilir olmaz mıydı? Ama her gün iyi haber duyayım diye açtığımız televizyonda can yakıcı haberler duyuyoruz. Bunların nedeni ise sadece kendi çıkarını düşünenlerdir. Bu yüzden dünyada barışı temsil eden beyaz güvercinler değil, bomba yüklü F-16 - F-35'ler geziyor.

Oysa tüm dünyada barış olsa, ülkeler birbirlerinin topraklarına, ekonomik kaynaklarına göz koymasalar, bir uçak alamadım diye savaş çıkarmasalar, sokaktaki herkesin suratı bir karış asılmazdı. Unutmayın barış, her şeyin ilacıdır.

Egehan YİĞİT 6/A

BARIŞ 2

Barış, yeryüzünü yaşanabilir yapan tek gerçektir. İnsanlar

Günümüzde insanlar kendi çıkarlarını korumak için karşısındakini hiçe sayabilmektedir. Bu aslında savaşın insan içine atılan tohumudur. Tarihte ise insanlar daha çok toprak ve daha çok hâkimiyet için milyonlarca kişinin ölmesine göz yummuştur. Ülkeler yok olmuş, çok acı yıllar geçmiştir. Bu kavgadan en çok da çocuklar etkilenmiştir. Umutlar yok olmuş, hayaller sönmüştür.

Savaş, yeryüzünde insanların başına gelebilecek en kötü olaydır. Savaş ölümdür, savaş gözyaşıdır. Bu nedenle insanlar hep barışın sağlanması için çalışmalılardır. Unutulmamalıdır ki barış, insanlığın umudu, geleceği ve ışığıdır.

Alya TUNCEL 6/A

ZEYTİN DALI VE BEYAZ GÜVERCİN

Merhaba! Ben bir zeytin ağacıyım, yüzyıllardır bu topraklarda yaşıyorum. Biz zeytin ağaçları, çok uzun ömürlü olmamız ve meyvemizin insan sağlığına faydalı olması ile biliniriz. Ama bunun yanında asıl bizi gururlandıran beyaz güvercinle birlikte barışı temsil etmemiz.

İnsanlık tarihinin var olması ile birlikte insanlar hep savaşmış ve barışı aramışlardır. Savaşlar birçok masum insanın ve çocukların ölmesine sebep olur. Savaşın altında yatan sebepler masum çocuklardan ve insanlıktan daha mı önemlidir? Yüzyıllardır sembolümüzü temsil edilen barış için çabalarsak savaşlar olmaz, dünya hepimiz için daha güzel bir gezegen hâline gelir. Savaşı da barışı da getirmek insanların elindedir. İnsanlık sevgisini çevremize ve dünyaya yayarsak, kardeşçe yaşarsak geleceği mutlulukla dolu bir

Hep birlikte dünya üzerinde ağzında zeytin dalı ile dolaşan güvercin gibi barış için

Mina KAYA 6/B

BARIŞ NEFES ALMAKTIR

Barış; insanın huzur içinde yaşaması, özgür olması, nefes alabilmesi demektir. Tıpkı oksijen gibi yaşam kaynağıdır.

Bir düşünsenize yeryüzünde hiç savaşlar olmasa, insanlar ölmese dünya nasıl bir yer olurdu? Benim vereceğim tek cevap, yeryüzündeki tüm insanlar sabah güneş ile uyanır ve geleceğe umutla bakardı. Dünya cennet olurdu. Ancak maalesef insanların hırsları ve hep daha fazlasını istemeleri yüzünden savaşlar çıkmaktadır. Ülkeler yok olmaktadır. Savaşlardan her zaman en çok etkilenen çocuklar olmaktadır. Tüm ailesini kaybeden bir çocuk artık nasıl mutlu yaşar? Ne yazık ki savaşı yakından, sınırımızda yaşayan bir millet de biziz. Düşman işgalinden kurtulmak için genç, yaşlı demeden savaşan, gelecek günlerin barış içinde olmasını hayal eden atalarımız var. Ülkemizin kurucusu, Gazi Mustafa Kemal Atatürk "Yurtta barış, dünyada barış." sözüyle barışa olan inancını anlatmıştır.

Bizler içimizde her zaman barış tohumlarını yaşatmalıyız. Böylece savaşlar

İlay TUNCEL 6/B

BARIŞ VE MUTLULUK

Barış denilince herkesin olmasa da çoğu kişinin aklına bir arkadaşla küsüp sonra tekrardan aralarının düzelmesi geliyor. Bu kompozisyonu kafamda tasarlarken benim de aklıma ilk gelen buydu. Ama sonra bir şey fark ettim. Bizim konuştuğumuz kelime barışmak değil barış... Barışmak bir eylem ancak barış bir kavram. Bunu fark edince çalışmamda "barış"

"Barış bir gülümsemeyle başlar." demiş Rahibe Teresa. Bunu biraz açacak olursak herkesin gülümsemesiyle mutluluk artar diye düşünüyorum ve mutlu insanlar her zaman barış içinde yaşamayı tercih eder. Güzel olan da budur aslında. Ama bazı insanlar var. Hep mutsuz olan... Bana göre mutsuz insanların yanında mutlu olunmuyor. Ama benim genelde gösterdiğim davranış şudur: Neden üzgün olduklarını anlayıp onları mutlu etmeye çalışmak. Çünkü her insanın mutlu olmaya hakkı vardır ve mutluluk paylaştıkça çoğalır. İşte

Kompozisyonumu ünlü kişilerin özdeyişleriyle bitirmek istiyorum. "Yurtta sulh cihanda sulh." (Mustafa Kemal Atatürk), "Barış her şeyi hazmeden mutluluktur." (Victor Hugo), "Tüm savaşlar iç savaştır çünkü tüm insanlar kardeştir." (Français Fenelon)

Zeynep ÇETİN 6/A

GELECEK NESİLLER

Biz insanoğlunun yüzyıllardır en büyük kaygısı ve amacı gelecek olmuştur. İlk insanoğlundan bu yana geleceğe bir şey bırakmak, insanlığa faydalı olmak istenmiştir. Bizler bugünlere [illegible] geliştirme çabamız sayesinde gelebildik. Günümüzde ise insanoğlunun bu amacı devam etmektedir.

Geçmişten günümüze bilim, sanat, kültür, eğitim ve benzeri dallarda yapılan çalışmalar çoğu zaman engellenmiştir. Yani büyük mücadeleler sonucu ortaya çıkmıştır. Günümüzde ise bilim insanları, çalışmalarını daha kolay yapmaktadır. İnsanlar gelecek nesillerin daha rahat, daha sağlıklı yaşaması için çalışmaktadırlar. Yapılan bu çalışmaları duyarlı insanlar ve maddi yönden güçlü firmalar tarafından desteklenmektedir. Geleceğe kanat açmak, geleceğe yön vermek insanoğlunun gelecek nesilleri düşünerek destek vermesi ve yardımcı olmasıyla gerçekleşir. Mutlu, rahat bir yaşam için her zaman geleceğimizi düşünmek zorundayız. Bunun içi çalışan insanların önlerindeki engelleri kaldırmalıyız. Emek verilen bu icatlar, geliştirilen teknolojik aletler, tedavi edilen hastalıklar, yani her alanda yapılan çalışmalar belli bir millete kişiye ait olmayıp dünya insanlarına aittir. Şöyle ki kanser hastalığının tek bir ilaçla tedavisi bulunmuş olsa sadece o buluşu yapan ülkenin insanları dünyadaki diğer hasta insanları görmezden gelemeyecek. Çünkü görmezden gelmek dünyada insanlık adına üzücü olayların yaşanmasına sebep olacak. Yani gelecek için atılan her adım, aslında tüm insanlığın yararına atılmaktadır. Ülkemizde de bilimsel çalışmaların [illegible] geliştirmek için [illegible] yetiştirmek için [illegible] gelecek için [illegible]

Eğitime gereken önem verilip özgür düşünen, eleştiren, kendini geliştiren beyinler yetiştirebilirsek geleceğimiz pırıl pırıl parlayan beyinlerin kanatları altında olacaktır. Bu hedefi gerçekleştirebilmek için eğitime gereken değerin verilmesi en büyük ve en önemli önceliğimiz olmalıdır. Atatürk 'ün de dediği gibi "Dünyada her şey için, medeniyet için, hayat için, başarı için, en hakiki mürşit bilimdir, fendir."

Ece KALEMDAROĞLU 5/C

GELECEĞİMİZ VE BİZ

Benim aklıma "Geleceğe Açılan Kanatlar" denince şu anki çocukların büyüyünce dünyaya ne kazandıracakları ile ilgili fikirler geliyor. Çünkü çocuklar geleceği şekillendirecekler. Bence neslimiz diğer nesillere göre [illegible]

Kadın-erkek hakları hakkında da daha bilinçli olduğumuzu düşünüyorum. Mesela okuduğum bir kitap bize kadın ya da erkek mesleği olmaksızın, hayal edebileceğimiz tüm meslekleri yapabileceğimizi düşündürüyor ve bize öz güven kazandırıyor. Gelecekte [illegible] sayesinde birbirimize saygı [illegible]

Çevre konusunda daha bilinçli olduğumuz için, gelecekteki dünyamızı korumak adına daha çok çaba göstereceğimize inanıyorum. Bizden önceki zamanlarda, okullarda bu denli bilinçlendirme faaliyetleri yokmuş. Oysaki biz anaokulundan beri çevre ile ilgili bilinçlendiriliyoruz. Bu da bizim, gezegenimizi daha çok önemsememizi sağlıyor.

Biz diğer nesillere göre teknolojiye daha yakınız. Bu durum gelecekte insanların işlerini kolaylaştıran ve hızlandıran programları çoğaltacak ve dünya çok daha [illegible] bile [illegible] kol gücü ile [illegible]

Özetle gelecek bizim ellerimizde, onu şekillendirecek olan bizleriz.

Defne SECKİN 6/B

GELECEĞE AÇILAN KANATLAR

1

Çoğu yazar kitabına soru sorarak başlıyor. Bu sefer ben de kompozisyonuma soru sorarak başlayacağım. Sizce geleceğe açılan kanatlar ne demek? Bu kompozisyonumda doğruluğunu kanıtlayamayacağım kişisel düşüncelerimi sizinle paylaşacağım. Aslında bu cümle yanlış oldu. Kişisel düşünce [illegible] Yani doğru olduğunu kanıtlayamayacağım.

Geleceğe açılan kanatlar aslında biziz. Biz dediğim çocuklar… Çocuklar geleceğin kendisidir. Geleceği yaratacak onlardır. Dolayısıyla onların gelecek hayallerine sahip çıkılması gerekiyor. Onların geleceğin kanatlarında neler oluşturacakları iyi değerlendirilmelidir. Gelecek onlarınsa geleceğin kurucusu olan bilimle, sanatla onları her gün yormalıyız. Bırakın çocuklar düşüncelerini özgürce ifade etsinler. Hayallerini büyüklerine rahatça aktarabilsinler. Çünkü gelecek onların özgür düşüncelerinde ve hayallerinde gerçekleşecektir. Büyükler kendi kurmak istedikleri geleceği, çocuklar gibi hayal edemezler. Büyükler kendi çocukluklarını daha dar bir dünyada yaşadılar. Daha dar alanda düşünceler oluşturdular. Biz çocuklar ise bütün dünyayı görebilen düşüncelere sahip olmaya çalışıyoruz. Bizim için ülkeler değil tüm dünya önemli. O yüzden bizim hayallerimiz genişledikçe genişliyor.

Bu hayallerimizin kanatlarında geleceğimizi özgürlükle kurmak istiyoruz. Gelecek bizim! Biz sadece ülkemizin geleceğine değil tüm dünyanın geleceğine katkıda bulunmak istiyoruz. Bu nedenle biz çocukların hayallerini, düşüncelerini [illegible] Bırakın da geleceğin kanatlarına yaratıcı, güvenli ve mutlu bir şekilde [illegible]

Zeynep ÇETİN 6/A

GELECEĞE AÇILAN KANATLAR

2

Herkesin bir geleceği vardır. Bazı insanların geleceği güzel olacaktır, bazı insanların kötü. Bazısı heyecanlı, bazısı maceralı, bazısı hüzünlü… Ama bütün bu geleceklere açılan bir kapı vardır.

Hayaller [illegible] Hayal kurmak [illegible] kadar hayal kurun. Açabildiğiniz kadar o kapıları açın. Aslında bakarsanız hedeflerimiz geleceğimizi değiştirebilir. O kapılara ulaşmak için hedef belirlememiz gerekir. Hayal kurmayıp hedef belirlemezsek o kapılara ulaşamayız. Böylece geleceği değiştiremeyiz. Bu yüzden her insan, hayal kurup geleceğine dair hedefler oluşturmalıdır. Bunları yaparsanız geleceğinizi belki değiştirebilirsiniz. Bunu her insan yapmalı. Her insanın bir sürü hatası olabilir. Önemli olan, hatalardan ders çıkarmaktır. Herkesin hayalinde bir meslek vardır. Bu hayalleri gelecekte uygulamak çok önemlidir. Neredeyse her ünlünün, her düşünürün, her aydının küçüklüğünde kurduğu hayaller vardır ve büyüdüklerinde bu hayalleri gerçekleştirmeye çabalarlar. Gerçekleştirdiklerinde ise istedikleri meslekleri yaparlar.

Hayaller ve hedefler çok önemlidir. Hayal kurmaktan asla ama asla vazgeçmeyiniz. O kapıları geçemezsenız asla pes etmeyin, asla [illegible]

İpek ÇOLAK 6/B

ÖYKÜLERLE DEYİMLER

dereyi görmeden paçaları sıvamak

Serap nedir bilmeyen delikanlı kervana katılır. Delikanlı öyle susar ki adeta dili damağına yapışır. Öğle sıcağında çölün ortasında ilerlemeye devam ederken ileride su pınarı görür. Delikanlı gördüklerine inanamayıp gözlerini ovalar. Ancak su pınarı olduğu yerde duruyordur. Gördüklerinin sahici olduğuna inanarak paçalarını sıvamaya başlar. Onu gören ihtiyar, "Oğlum, o gördüklerin seraptır, insanı böyle aldatır. Dereyi görmeden paçaları sıvama." der.

Ece KALEMDAROĞLU 5/C

Çorbada Tuzu Bulunmak

Bu hafta sonu okulumuzun bahçesinde kimsesiz çocuklar için bir kermes düzenlendi. Velilerin hepsi evde hazırladıkları el işlerini, yiyecekleri getirmiş satmaya başlamıştı. Ben de kermeste satmak üzere tatlı kurabiyeler hazırlamak için [illegible] dedim. Sesimi duyurabildiğim herkese kurabiyelerimi sattım. Okulumuz tarafından düzenlenen kermes sonunda tüm öğrenciler ve veliler kazançlarını okul müdürüne teslim ettiler. Artık benim de çorbada tuzum vardı.

Demir BABATAŞ 5/B

"eli hafif olmak"

[illegible]

Rıfat Poyraz KARAHAN 5/B

ZEYTİNYAĞI GİBİ ÜSTE ÇIKMAK

Her yaz akşamı olduğu gibi Ali ile Mehmet sokakta top oynarlar. Top oynarken zamanın nasıl geçtiğini anlamaz, havanın kararmakta olduğunun farkına varmazlarmış. Karanlık havada mahalledeki arkadaşlarıyla maç yaparken top, Fatma teyzenin penceresine gelir ve camını kırar. Çocuklar önce ne yapacaklarını bilemeden sağa sola koşuştururlar. Fatma teyze camda belirince Ali, "Fatma teyze keşke pencerende demir parmaklık olsaydı o zaman camın kırılmazdı." der. Çocukları eve çağırmak üzere gelen babaları bu üzücü durumu görünce çocuklara hatalarını gösterir, öğüt verir. Böylece çocuklar, hatalarını anlayıp zeytinyağı gibi üste çıktıkları için Fatma teyzeden özür dilerler.

Elif UYSAL 5/A

AÇIĞA ÇIKARMAK

Taco ve Minnoş'un hiç eskimeyen hatta gün geçtikçe kuvvetlenen dostlukları vardır. Birbirlerinin her derdine ortak olur, her sırrını bilirler. Sıcak bir yaz gününde Taco ile Minnoş bahçede resim çizerken derin bir sohbete dalar. Öyle derin bir sohbettir ki yanlarına arkadaşları Linda'nın geldiğini bile duymazlar. Linda'nın geldiğini gördüklerinde ise artık çok geçtir. Arkadaşları Linda konuştukları her şeyi duymuş, birbirine verdikleri tüm sırlara ortak olmuştur. İki arkadaş sır tutmanın ne kadar önemli olduğunu uzun uzun Linda'ya anlatır ve sırlarını açığa çıkarmamaları için onu uyarırlar. Yaz tatili bitip okula başladıklarında ise Taco ve Minnoş bazı sırlarının okul arkadaşları tarafından bilindiğini anlar. Bu durum karşısında küplere binen iki arkadaş, Linda'ya güzel bir ders vermek için plan yaparlar.

Rana Naz YAVUZ 5/A

PERCY JACKSON VE OLİMPOSLULAR

Mitoloji severlerin okumak isteyeceği mükemmel bir kitap. Rick Riordan' ın yazdığı "Percy Jackson ve Olimposlular" serisi adeta size hikâyenin başkahramanı olduğunuzu hissettirecek. Bir solukta okuyacağınız bu kitap sizi fantastik bir maceranın içine çekecek.

Bu sürükleyici kitap serisinde 6. sınıfa giden Percy Jackson adlı çocuğun maceraları anlatılmakta. Percy derslerinde kötü olan ve disleksi teşhisi konmuş bir çocuk. Her şey bir akşam Percy ve annesinin deniz kıyısına gitmesiyle başlar. O akşam annesini Minotor kaçırır ve Percy Jackson, en iyi arkadaşı Kıvırcık ile Minotor'u yener, Kıvırcık'ın bir satir olduğunu öğrenir ve kendisinin bir yarı tanrı olduğu ortaya çıkar. Sonra Kıvırcık, Percy'i onun gibi kişilerin olduğu bir kampa götürür. Percy, orada tanıştığı Anabeth'le ve Kıvırcık'la Zeus'un şimşeğini bulur ve kayıp annesini arar. Bu arama macerasında ise Yunan mitolojisinin birbirinden ünlü mitleri ile karşılaşır ve rekabet eder.

Siz de Percy Jackson' un hikâyesinin bir parçası olmak ister misiniz?

Damla AKDENİZ 7/B

öneri/yorum

Eğer bir macera sever iseniz **"KANE GÜNCELERİ"** adlı seriyi okumanızı öneriyorum çünkü kitapta bol macera, bol heyecan ve bazı yerlerde komedi var. Sevebileceğinizi düşünüyorum. Bu eserlerin ilk sayfasından son sayfasına kadar heyecan duyacaksınız, kitabın kalınlığına bakmayın gerçekten de seveceksiniz.

Eğer doğayı seviyorsanız **"ATATÜRK ARBORETUMU"**na gitmenizi öneriyorum çok güzel ağaçlar ve yürüyüş alanları var, orada yürürken hem rahatlayabilir hem temiz bir hava alabilir hem de güzelliğin tadını çıkarabilirsiniz. Yalnız dikkatli olun her türlü yiyecek, alkollü ve alkolsüz içecek, evcil hayvan, tripod, bisiklet, top, uçurtma, balon, konfeti ve diğer açık alanlarda oynanabilen oyun ve oyuncaklar, profesyonel çekim yapılabilecek her türlü ekipman ve kostüm ile giriş yasaktır.

Eğer video oyunları seviyorsanız **"UNDERTALE"** adlı oyunu oynamanızı tavsiye ederim,hakkında hiçbir video izlemeyin, kendinizi hikayesine kaptırın ve güzel bir oyun keyfi çıkarın,ben hikayesini şahsen çok beğendim ve sizinde beğenebileceğinizi düşünüyorum.

"MÜFETTİŞ" adlı kısa tiradı okumanızı öneririm, ben tiyatro gösterimdeyken öğretmenim rolümü müfettişteki kişi yapmıştı ve bende rolümden memnundum bu tiratta hayatın zorluklarının birkaçından bahsediyor ve bundan birkaç ders çıkarabileceğinizi düşünüyorum, bu devrin insanları zalim oluyorda.

Eğer kaliteli ürünler ve güzel şehirleri gezmeyi seviyorsanız **"AMERİKA"** ya gitmenizi öneriyorum, doyurucu yemekler güzel bir ortam ve büyük müzelerle dolu bir yer orası.Oraya gitmenizi öneriyorum ve eğer giderseniz umarım beğenirsiniz.

Ege KULELİ 7/C

MASAL

PERİ KIZ İLE YAŞLI KADIN

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde bir peri varmış. Bu peri çok güzelmiş, onun ülkesinin adı Masal Ülkesi'ymiş. Bu ülkede pamuk şekerden ağaçlar, lolipoptan çiçekler varmış. Evler ise beyaz, sütlü ve bitter çikolatadanmış. Kış olunca evlerin üzerine pudra şekeri yağarmış.

Bir gün bu peri, çikolata akan nehrin yanına gitmiş. Orada daha önce hiç görmediği yaşlı bir nine görmüş. Bu nine çok yaşlı olmasına rağmen gözleri çok iyi görürmüş. Yaşlı kadın, "Merhaba Peri Kız, buraya küçük torunum için bir pamuk şeker ağacının fidanını almaya geldim." demiş. Küçük kız, "Üzgünüm ama bizim pamuk şeker fidanlarımız sayılı şekilde üretiliyor. Size vermem mümkün değil." demiş. Ertesi gün nehirden çikolata almaya giderken aynı yaşlı kadını orada görmüş ve kadın yine aynı şeyi söylemiş. Günler günleri kovalamış bu böyle devam etmiş. Zavallı kadının torununun hastalığına iyi gelecek tek şey bu pamuk şeker ağacında saklıymış. En sonunda Peri Kız, yaşlı kadına acıyıp yaşlı kadına pamuk şeker ağacı verebilmenin yollarını aramaya başlamış. Peri Kız, pamuk şeker ağacı üretilen ormana gitmiş. Ancak Pamuk şeker ağacını nasıl gizlice alacağını bilmiyormuş. Birisine yakalanmaktan korkan kalbi küt küt atıyormuş. Fakat yaşlı kadına o fidanı götürmeye kararlıymış ve her şeyi göze alarak gece ormana girip pamuk şeker ağaçlarından birini gizlice almış. Her gün nehrin kenarına gelen yaşlı kadına müjdeli haberi ve pamuk şeker ağacını vermiş. Yaşlı kadın öyle sevinmiş ki adeta dünyalar onun olmuş. Peri Kız, birini böylesine mutlu ettiği için çok mutlu olmuş. Yaşlı kadından ayrılınca içini bir korku ve şüphe sarmış. Orman kanunlarına uymadığı anlaşılırsa türlü türlü cezalar ile karşılaşacağını biliyormuş. Eve dönerken kraliyet polisleri onu yakalamış ve zindana atmışlar. Peri Kız, iyilik yaptığı için mutlu olsa da zindana düştüğü için çok üzülüyormuş. Bu durumu kraliçeye anlatmak istemiş fakat cesaret edememiş. Yıllar geçmiş ve en sonunda Peri Kız, cesaretini toplayıp kraliçenin yanına gitmek istemiş. Ancak bu biraz zor olmuş çünkü askerleri ve polisleri ikna etmek hiç de kolay değilmiş.

Kraliçeye kendini nasıl inandıracağını kara kara düşünüyormuş. Kraliçe "Evet, seni dinliyorum." demiş. Kraliçenin sesiyle ürken Peri Kız, kekeleyerek olan biteni anlatmış. Kraliçe, ilk önce bu dediklerine inanmamış ve ondan bir delil istemiş. Kraliçe, bir delil bulana kadar gelmemesini söylemiş. Ertesi sabah yola çıkmışlar, az gitmişler uz gitmişler dere tepe düz gitmişler. Köy halkına sora sora o nineyi bulmuşlar. Ninenin kapısını çalmışlar ancak kapıyı nine yerine uzun boylu, güler yüzlü, sağlıklı bir genç açmış. Peri Kız şaşırarak "Sen kimsin?" demiş. Uzun bir sohbete dalmışlar. Sohbetin sonunda güler yüzlü gencin, yaşlı ninenin torunu olduğu anlaşılmış. Peri Kız, olanları gence anlattıktan sonra Kraliçe'ye yaşananları açıklamak için Masal Ülkesi'ne doğru yola koyulmuşlar. Kraliçe'nin yanına gittiklerinde genç, olan biteni kraliçeye anlatmış. Kraliçe, Peri Kız'ın cezalandırılmak pahasına yaptıklarını duyunca çok duygulanmış. Peri Kız'a çok teşekkür edip cezasına son vermiş.

Siz de yardıma muhtaç biri görürseniz, ona yardım etmeden geçmeyin. Yaptığınız iyilik döner dolaşır bir gün karşınıza çıkar. Hiç aklınızdan çıkarmayın, iyilik eden iyilik bulur. Gökten üç elma düşmüş: Biri bu masalı yazana, diğeri bu masalı okuyana, diğeri de bu masalın kahramanlarına.

Irmak ÇINAR 5/C

CUMHURİYET KOMPOZİS-YONLARI

ATATÜRK VE CUMHURİYET

Atatürk'ü seven, Atatürk ile yaşayan bir kuşağın çocuklarıyız. Yazmayı öğrendiğimiz ilk gün, o büyük adamın adını yazdığımız her sefer bizim için ayrı bir gurur ve ayrı bir heyecandı. O, geçmişte milleti için yaptığı önderlik ile yeni nesile büyük bir örnekti. Atatürk; iyi kalpli, ileri görüşlü, cesur ve milletini önemseyen bir liderdi.

Yıl 1850. Bilmediğim bir ülkenin topraklarındayım. Biri bana "Elena!" diye sesleniyor. Bir dakika, şimdi benim adım nasıl Elena oldu? Neredeyim ben? Çocuklar zorla çalıştırılıyor, kadınlar evden dışarı çıkmıyor, kız çocukları eğitim göremiyor ve birçok insan esaret altında. Uzaktan silah, top, tüfek sesleri geliyor. Çok şaşırmıştım. Kimdim, neredeydim ben? Burası bir çocuk için korkutucu ve tehlikeli bir yerdi. Demokrasi ve cumhuriyet yoktu. En önemlisi kimse haklarını bilmiyor ve kullanamıyordu. Biri beni eve çağırıyordu, herhâlde bu annemdi. Evimize girdim. Her yer kırık dökük tü. Yoksulluktan, akşam yemeğinde herkes sadece bir dilim ekmek ile doymak zorundaydı. Yemekten sonra biraz dışarıya çıktım. Gezinirken adamın birinin beni takip ettiğini fark ettim ve koşmaya başladım. Kan ter içinde uyandığımda bunun bir kâbus olduğunu anladım. Bu bir kâbus olsa da çok korkmuştum. Eğer Atatürk olmasaydı Türkiye Cumhuriyeti olmayabilirdi. Belki de hayatım bu kâbustaki gibi korkunç ve tehlikeli olacaktı. Atatürk sayesinde birlik ve beraberlik içinde olan bir ülkede yaşıyoruz. Artık kız çocukları eğitim görebiliyor, kadın-erkek eşitliği ve demokrasi var.

Mustafa Kemal Atatürk aramızdan ayrılmış olabilir. Fakat o büyük, o iyi adam hâlâ kalbimizde yaşıyor. İyiliğiyle, merhametiyle ve milleti için yaptığı büyük önderlikle bir Atatürk geçti bu dünyadan.

İyi ki...

Öykü Deniz ERSOY 5/B

ATATÜRKİYE

Ülkelerin tarihinde kahramanlar vardır. Bizim kahramanımız da Ulu Önder Atatürk'tür. Ülkemizi düşmanlardan koruyup bize bağımsızlığı hediye etmiştir. Ülkemizde özgürce yaşamamızın kaynağı Mustafa Kemal Atatürk'tür.

Ulu Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk birçok şeyi değiştirmiş ve kolaylaştırmıştır. Örneğin kadınlara seçme ve seçilme hakkı vermiş ve Türk Medeni Kanunları'nı getirerek kadın ve erkek eşitliğini sağlamıştır. Kadınların miras, boşanma ve tanıklık yapma hakları bulunmazken getirilen bu kanunla haklar güvence altına alınmıştır. Laiklik ile tüm vatandaşların ibadet ve din özgürlüğü kazandırılmıştır. Yapılan harf devrimi ile eğitim seferberliği başlatılmış ve okuma yazma oranı iki katına çıkmıştır. Hayatı hep savaşlar ve mücadeleler ile geçen Atatürk padişahlığı bitirerek en büyük devrimi olan Cumhuriyet'i ilan etmiştir.

Ulu Önderimiz, bize armağan ettiğin bağımsızlığı ve Cumhuriyet'i bizden sonra gelecek olan nesillere öğretmek için çok okuyup çok çalışıp başaracağım. Bana bu günü hediye ettiğin için teşekkür ederim.

Ateş DEMİRÇAPAR 5/C

CUMHURİYETİN IŞIĞI

Cumhuriyet, özgürlüktür. Bir kuşun kafesinin telleri arasında boşluk bulup özgürlüğe uçmak istemesidir. Kanat çırpıp istediği zaman istediği yere gidebilmesidir.

"Türkiye Cumhuriyeti' nin hükümet şekli Cumhuriyettir." demişti Atatürk. Türk'e zincir vurulmaz, tıpkı kuşun kafesinden kurtulmak istemesi gibi. Türk; bağımsız ve hür yaşar, yöneticilerini kendi seçer, kanunlarını ve yasalarını kendi yapar. Kimsenin boyunduruğunda yaşayamaz, sömürge olamaz, manda ve himaye kabul etmez. Millî Mücadele'nin amacı tam bağımsız, egemenliği kayıtsız şartsız millete ait olan, yeni bir yönetim şeklinin yasama, yürütme ve yargı organı kurmaktır.

Atatürk, Cumhuriyet'in ilanından bir gün önce 28 Ekim akşamı yakın arkadaşlarını yemeğe çağırmıştı. Yemek sırasında sandalyesinden doğruldu. Elindeki yemek bıçağını hafifçe tabağının kenarına vurdu, kaşlarını çattı, dudaklarında hafif bir gülümseme ve gözlerinden yayılan bir ışık yemek salonunu aydınlattı.

"Efendiler, yarın Cumhuriyet'i ilan edeceğiz!" dedi. Salonda bir anda sessizlik oldu. Ardından "Yaşasın Cumhuriyet" sözleriyle adeta bir patlama yaşandı. Bu patlama Cumhuriyet'e ve özgürlüğe özlemin patlamasıydı.

Zor kazanılan, bedeli kanla ödenen vatan topraklarının yeniden güçlü bir devlet haline gelişi Atatürk' ün üstün zekâsı, dehası, ileri görüşlülüğü, yüksek askeri bilgisi ve mükemmel liderliği sayesinde olmuştur.

Bir çift mavi gözden yayılan ışık, önce yemek salonunu sonra tüm vatanı aydınlattı. Ben bir Türk çocuğu olarak bu ışığın sönmemesi, vatanın bölünmemesi için sonsuza dek çalışacağıma ant içerim. Ne mutlu cumhuriyet çocuklarına, Ne Mutlu Türk'üm Diyene!

Damla Dalya ÇELİKER 6/A

CUMHURİYETİN BÜYÜSÜ

Her yıl Ekim ayının 29'u geldiğinde Cumhuriyet'imizin doğum gününü kutlarız. 96 yıl önce bugün ülkemizde karanlıklar dağılmıştır, bir güneş gibi doğmuştur Cumhuriyet.

Osmanlı Devleti'nin yıkılması ile sonuçlanan I. Dünya Savaşı'nın ardından ülkemiz düşmanların işgali altındaydı, milletimiz esirdi, fakirdi, umutsuzdu. Ancak Atatürk'ün ışığı ile aydınlanan halkımız yıllarca büyük savaşlar verdi. En umutsuz, en karanlık anlarda bile hep zafere inanan, son nefesine kadar yılmadan savaşan atalarımız Atatürk önderliğinde tarihimizi yazdı. Aslında 23 Nisan 1920'de TBMM'nin açılmasıyla Cumhuriyet uygulaması başlamış, milletimizin içine büyük bir ümit doğmuştur. Ardından 1 Kasım 1922'de saltanatın kaldırılmasıyla, açıkça mevcut saltanat düzeniyle devam edilemeyeceği anlaşılmıştır. En sonunda 29 Ekim 1923'te yönetim şeklimiz Cumhuriyet olarak değiştirilmiştir.

Cumhuriyet; halkın seçme ve seçilme hakkını, tam bağımsızlığını ve eşitliğini temsil eder. Atatürk "Egemenlik, kayıtsız şartsız milletindir." sözüyle de bunu vurgulamıştır. Bize düşen görev onu sonsuza dek korumak, nesilden nesile aktarmaktır.

" Cumhuriyeti biz kurduk, onu yaşatacak ve yükseltecek olan sizlersiniz." sözüyle Ata'mız bu büyük sorumluluğu bizlere vermiştir.

Zaferler, kolay kazanılmaz elbette, işte bu yüzden sonsuza dek kutlanmalıdır. Her zaman çok büyük coşkularla kutlayacağımız nice güzel yılların olsun Cumhuriyet. Ne güzelsin Cumhuriyet, çok yaşa sen Cumhuriyet!

Alya TUNCEL 6/A

MEKTUP

YARINLARA MEKTUP

Sevgili Dünya,

Sen bizim evimizsin fakat senin kıymetini bilmiyoruz. Havanı, suyunu, toprağını bilinçsizce kullanıyor; kirletiyoruz. İnsanlar genellikle dışarıda vakit geçirmenin önemini unutur ve dışarıda geçirdikleri zamanın sağlığa olan faydalarını da maalesef hafife alır. Vücudumuz, havadan alması gereken faydaları alamaz ve maalesef kirli havayla yaşamak zorunda kalır. Bu durum da vücudumuzun sağlıklı ve zinde kalmasına engel olur.

Senin bize tertemiz sunduğun havayı deodorantlarla, filtresiz fabrika bacalarıyla bilinçsizce kullanıp kirletiyoruz. Fakat bu bilinçsiz tüketimin nasıl sonuçlar doğuracağını bilmiyoruz. Temiz hava sadece biyolojik olarak değil zihinsel olarak da bize yarar sağlar. Serotonin yani mutluluk hormonu salgılanmasını sağlar. Senin bize sunduğun mis gibi havayı içime çektiğimde neşe ile dolmam sebepsiz değilmiş demek ki.

Büyük şehirlerde çocukların oynayacağı, çiftçilerin ekinlerini ekeceği toprağın kalmaması beni çok üzüyor. Küresel ısınma arttıkça dört mevsimi yaşayamaz olduk. Buğdayın daha güçlü, iyi yetişmesi için kardan, yağmurdan, güneşten yararlanması gerekir. Böyle devam ederse yemeği bırakın bir parça ekmek bile zor bulunacak.

Küresel ısınmanın etkisi ile su kaynaklarının günden güne azalması doğal ortamda yaşayan hayvanların nesillerinin tükenmesine sebep oluyor. Ayrıca var olan sularımız ise günden güne kirleniyor, kirletiliyor. Su olmazsa yaşam olmaz, dünyadaki tüm canlıların nesli tükenir. Su olmazsa ne tarlada meyve-sebze yetişir ne de susuzluktan yaşayabiliriz. Aynı zamanda oksijenimizin kaynağı ağaçlar, çiçekler de su olmadan yaşayamaz. Kısacası yaşam son bulur.

Hayvanların nesli tükeniyor, doğanın dengesi bozuluyor, küresel ısınma gitgide artıyor, atmosfer inceliyor. Güneşin zararlı ışınlarını daha çok alıyorsun. Bunlardan haberdarız fakat harekete geçmiyoruz. Böyle devam ederse yok olacaksın, yeni nesillerin evi, yuvası olamayacaksın. Yüksek binaları yıkıp tek katlı binalar inşa etmeliyiz, kestiğimiz ağaçların yerine yeni ağaçlar dikmeliyiz, fabrika bacalarına filtre takmalıyız, deodorant kullanımını azaltmalıyız, geri dönüşüme özen göstermeli, enerji kaynaklarımızı dikkatli ve tasarrufu kullanmalıyız.

Biz geleceğin umudu çocuklar olarak konuya üzülmekle kalmayıp el ele vererek çözüm yollarını hayata geçirmeliyiz. Sen sadece bizim değil, bizden sonraki nesillerin de evi olacaksın. Biz geleceğin umudu olan çocuklar olarak seni iyileştirmek için elimizden geleni yapacağımıza söz veriyoruz.

Sevgilerimle...

Zeynep ÖZDEN 5/B

ŞİİRLER

ATA'M

On üç yaşımdayım bugün
Benden daha genç, yüz on sekiz yaşında büyüğüm
Annemden, babamdan öğrendiğim
Büyük Atatürk yaşar her daim

Cumhuriyet ilelebet payidar olacak Ata'm
Onunla anlam buldu bu eşsiz vatan
Bedeninle değil, fikirlerinle dolup taşan
Biz gençleriz Ata'mızdan emanet alan

Selin Zeliha KAYA 7/B

ATATÜRK

Atatürk'tür o
Unutulmazdır onun şanı
Herkes der: O bir lider
O der: Ben bir öğretmen

Sarı saçlı, mavi gözlü kahraman
Savaş alanında kitap okuyan adam
İyilik onun için bir kural
Vazgeçmeden öğreten bir adam

Keşke hâlâ yaşasa
Acımızı bastırsa
Barışı sağlasa
Kalbimizi ısıtsa

Yaşar Ata'mız kalbimizde
Anmak gerekir onu içimizde
Düşüncelerinin peşinde
Ulaşmalıyız geleceğe

Kağan TÜRKOĞLU 6/A

BENİM ÖĞRETMENİM

Benim başöğretmenim
Mustafa Kemal Atatürk'tür.
Bana vatanı sevdiren
Mustafa Kemal Atatürk'tür.

O, öğretti bana
Bu topraklarda gururla yaşamayı,
Dalgalanan bayrağa gururla bakmayı.
O, Mustafa Kemal Atatürk'tür.

Benim başöğretmenim
Ülkesi için her şeyini verebilecek
En iyi öğretmendir
Mustafa Kemal Atatürk'tür.

Benim başöğretmenim
Sadece benim değil
Tüm dünyanın öğretmenidir
MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'TÜR.

Alya TUNCEL 6/A

BAŞÖĞRETMENİM

Sarı saçlı,
Masmavi gözlü,
Üstünde her zamanki takım elbisesi
Cebinde saati

Anlatırken Latin alfabesini
Parlıyor gök mavisi gözleri
Herkes onu zevkle dinlerdi
O başka neler neler düşünürken.

Derken gözlerimi
Başka bir köşeye çeviriyorum
Yüzündeki tebessümle elinden tutmuş, bir kadının
Dansa davet ediyor zarifçe.

Etrafıma bakınca
Satırları okuyunca
Daha neler neler görüyorum?
Bu dizelere sığmaz
İleriye bakan gözleri.

Deniz FISTIKÇI 6/C

EN BÜYÜK TÜRK

Çok iyi bir öğretmendir o
Okuduğu kitaplarla tanınan bir destandır o
Bir okur, bir yazar, bir çizerdir o
Asla sonu gelmeyen bir kitaptır o.

Göklere yükselmiş bizi izleyen bir melektir o
Savaşın ortasında kitap yazan bir insandır o
Savaşta başka ülkenin bayrağını kaldıran bir liderdir
Dünyanın gördüğü en büyük Türk'tür o.

Doğa KARAOĞLAN 6/A

CUMHURİYET

Ata'mın anısı
Milletine armağanı
Özgürlüğün simgesi
Sen şanlı Cumhuriyet!

Çok uğraştık hep
Bizim ol ilelebet
Ne Mehmetçikler can verdi
Uğruna yandı bu millet!

Olmasaydı Cumhuriyet
Ne yapardı bu millet,
Özgürlük olmadan
Yaşanmazdı elbet!

Hep bir bütün olalım,
Düşünerek yarını,
Sen rahat uyu Ata'm
Eserin devralındı!

Öykü Deniz ERSOY 5/B

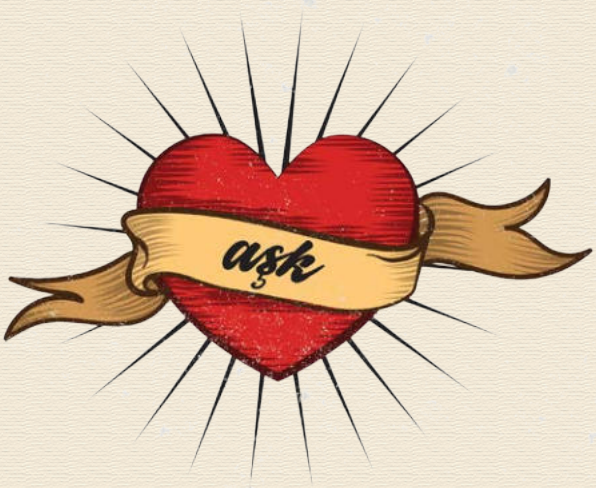
KURTULUŞ

Sultan Mehmet fethetti İstanbul'u
Yüzyıllarca Osmanlı'ya başkent oldu
Depremlerden, savaşlardan oldukça yorgundu
İşgalciler, ülkeyi paylaşmaya koyuldu.

İşgal altına girdi İstanbul'un her yeri
Yağmalandı, talan edildi Türk'ün mabedi
Baktı İstanbul'a bir çift mavi göz
Geldikleri gibi giderler, dedi.

19 Mayıs 1919'da başladı büyük mücadele
Kazanıldı birçok savaş büyük bedellerle
Nihayet kurtuldu İstanbul 6 Ekim 1923'te
Düşman boyun eğdi Mustafa Kemal ve askerlerine.

Selin Zeliha KAYA 7/B

Tek kelimeyle anlat deseler
Anlatamazsın...
Bir bakışla anlat deseler
Anlatamazsın...
Sanki yeni bir dünyadaymışşın gibi
Çok acı verici bir şeydir
Aynı zamanda mutluluk...
Uçarsın bir anda
Kanatlanırsın adeta
Bir melekmiş gibi
Gidersin o nereye giderse
Bir sağa
Bir sola
Hani dalgalar kıyıya vurur ya
Aşk da öyle vurur insana
En ufak bir şeyde kırılır
Yok olur gider
İşte böyle bir şeydir aşk.

Tuna TİRYAKİ 8/B

BARIŞ KANATLARI

KIYMAZ CANA, İNSAN KİŞİ
SON BULSUN ARTIK GÖZYAŞI
GELSİN BARIŞ, UÇSUN KUŞ
KARDEŞİZ BİZ, OLSUN BARIŞ

TÜM SİLAHLAR, YERE BATSIN
KÖTÜLÜKLERİ HALK YURTTAN ATSIN
KÜRT, TÜRK, LAZ EL ELE TUTUŞSUN,
KARDEŞİZ BİZ, OLSUN BARIŞ

MİLLET ARTIK GÜLSÜN
HER YERDE, DOSTLUK OLSUN
ADALET GELSİN, YERİNİ BULSUN
KARDEŞİZ BİZ, OLSUN BARIŞ

VATAN BENİM ELİM KOLUM
SON BULSUN ARTIK ÖLÜM
NE İŞKENCE OLSUN NE DE ZULÜM
KARDEŞİZ BİZ, OLSUN BARIŞ

VATANIM BENİM, YURDUM
SON BULSUN, ARTIK BIR DURUN!
ARAMIZDA KÜSLÜK OLMASIN
KANATLAR BARIŞA DOĞRU AÇILSIN.

Sıla ÖLÇER 6/A

DEĞİŞTİK ARTIK

Anlarım, ruhuma karanlık cereyan estikçe
Duygularım bir fırtına gibi can yakıcı bir şekilde estikçe
Sabah ve aydınlık bitti artık
Bir daha asla aydınlık olmayacak bir şekilde
Bir siyah dev gibi yaklaştığı esnada gece
Anladım ki değiştik artık...

Aşk, parası olanın
Delikanlılık, adam satanın
Güzellik, dışı güzel olanın
Somutlaşmışız fazlasıyla
Anladım ki değiştik artık...

İklim de insanlar da değişti artık
Buzlar nasıl eriyorsa
Eridi tüm koca yürekliler
Birini üzmek sıradanlaşmış artık
Anladım ki değiştik artık...

Tuna TİRYAKİ 8/B

DÜŞLERİM BUGÜN

Bugün bir ortaokul öğrencisi,
Yarın bir öğretmen.
Bugün bir liseli,
Yarın ünlü bir ressam.

Düşlerim bugün,
Yarın amaçlarımı düşlediğimi,
Yeter ki düşleyim bugün,
Amaçladığımı yaparım sonraki gün.

Ederim yarınki beni merak,
Düşlersem yarın için,
Bilirim ki düşlediğimi amaçlarsam bugün,
Yapabilirim istediğimi bir gün.

Öykü Deniz ERSOY 5/B

BEN

Bugün başladı her şey
İlk nefes... İlk hıçkırık...
Bugün yürüdüm
Yarın koşacağım.

Bugün başladı her şey
İlk ses... İlk harf...
Bugün okula gittim
Yarın mezun olacağım.

Ahmet GÖKER 7/A

HER ÇOCUK BİR ÇİÇEK

Dünyada binbir çiçek,
Binbir türlü, binbir renk.
Korunmalı her çiçek,
Onlardır gelecek.

Yaşama, barınma...
Nereli olsa, nerede doğsa
Sağlığına önem verilip
Her çocuk yetiştirilmeli.

İhtiyaçları giderilsin.
Nasıl ve nerede olursa olsun,
Hakları verilsin.
Bahçeler güzelleşsin.

Selin Zeliha KAYA 7/B

VARDIR ÇOCUK HAKLARI

Vardır çocuk hakları
Çocuk işçiler olmamalı
Beyaz, siyah fark etmez
Kimse onlara kıymamalı

Vardır çok hakları
Onlar sokaklarda yatmamalı
Onlar da öğrenmeli
Okumayı ve yazmayı

Eren ERSOY 7/C

ÇOCUK KALBİ

O, daha bir fidan,
Büyüyüp meyve verecek.
Yeşertecek umutları,
Geleceği şekillendirecek.

Sen yetişkinsin unutma.
Her çocuğun hakkıdır sevilmek.
Saygıyla yaklaşın onlara.
Küçük bedenlerine, engin dünyalarına

Işıl ışıl gözlerle bakan,
Solmasın çocukların sevinci.
Assınlar düşünceleri bulutlara,
Hür kelebekler gibi.

Demek istediğim aslında,
Onlar karanlığın deniz feneri.
Ayırt etme onları;
Esmer, beyaz, sarı, siyahi.

Mısra Helen TAŞKAN 6/C

ETRAF KARANLIK

Karanlık çöktü gökyüzüne
Yüzümüze indi koskoca
Siyah bir perde
Kaldırdım başımı
Baktım her yere
Etraf karanlık

Her çocuk farklı ama
Kimse duymuyor buna saygı
Yükseliyor mahallenin duvarları arasından
Egonun acımasız sesleri
Etraf karanlık

Başlamış ayrımın acımasız sesleri
Dışlanmasının tek sebebi
Kaderinde olması onun farkı
Yoksa yok bir farkı
O acımasızlardan

Çığlıklarla ağlıyor mahalle
Yok olmuş empati
Artık yok saygı
Yok olmuş eşsiz hoşgörü

Artık sabah olmalı.
Güneşin aydınlıkları yüzümüze vurmalı.
İşte o zaman ön yargı kalkacak,
Hiç kimse dışlanmayacak.
Herkes farklılıklara saygı duyacak.

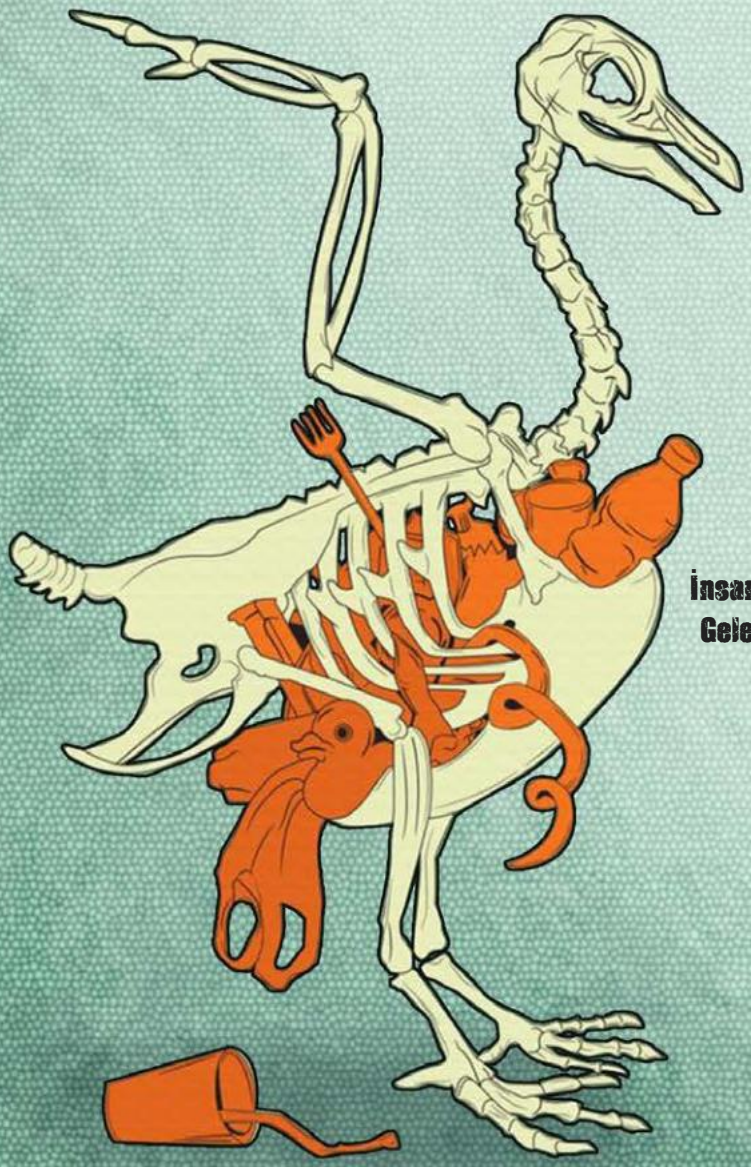
Tuna TİRYAKİ 8/B

BİZ ÇOCUKLAR

Biz çocuklar
Sevilmek isteriz
Herkes tarafından
Övülmek isteriz.

Biz çocuklar
Saygı isteriz
Hepimizin hakları olduğunu
Herkese duyurmak isteriz.

Defne OSMANBAŞOĞLU 7/C

DOĞA ve EVREN

Doğayı koru, evreni sev
Evreni gör, doğayı kolla
İnsanların suçu mudur bu?
Kurak alanların hakkı değil mi su?

Yalnız bu geçici bir dünyadır
Ormanın bile kökü topraktır
Seversen sen doğanı
Yaşatırsın ömrünü, torunlarını

Sanki evren benim evrenim
Doğa benim tenim, doğa benim evim
İnsanlık için çalışır, çevremi temizlerim
Geleceğim için dünyamı güzelleştirirm.

Sıla ÖLÇER 6/A

BENİM ÖĞRETMENİM 1

Benim öğretmenim candır, bir tanedir
Bana sevgiyi, saygıyı, dünyayı öğretir.
Hayata hazırlar beni
Benim öğretmenim dünyanın en iyisidir.

Benim öğretmenim candır, bir tanedir
Bana doğru yolu gösterir.
Kendine benzetir beni
Benim öğretmenim dünyanın en iyisidir.

Benim öğretmenim candır, bir tanedir
Annemden, babamdan ayrı değildir.
Desteklemiştir hep beni
Benim öğretmenim dünyanın en iyisidir.

Benim öğretmenim candır, bir tanedir
Yolumu aydınlatan ışıktır.
Silinmez kalbimden asla izi
Benim öğretmenim dünyanın en iyisidir.

Zeynep ÇETİN 6/A

BENİM ÖĞRETMENİM 2

Öğretir bize her zaman doğruluğu
Işık olur bize aydınlatır yolumuzu
Kol kanat gerer, cevaplar her sorumuzu
Gece gündüz bizim için uğraşır.

Bir gün bile azalmaz sevginiz
Hep mutlu edersiniz bizi siz.
Sizinle Ata'mızın izindeyiz
Unutamayız asla sizi.

Şimdiye kadar öğrendiğimiz her şeyi
Bizlere siz öğrettiniz.
Karşılıksız sevginizle,
Bizi mutlu ettiniz.

Zaman zaman kızdırdık
Zaman zaman üzdük
Ama hiçbir zaman saygısızlık yapmadık,
Ve asla yapmayız öğretmenim.

Ertuğrul ÇATAL 6/A

BENİM ÖĞRETMENİM 3

Sen okumayı çok sevdiğim bir kitapsın
Okudukça türlü bilgiler edindiğim.
Tüm dünya insanlığını sevmeyi aşıladın
Bir ışık oldun gönlüme benim öğretmenim.

Sen koca bir çınarsın
Bizse yeşeren yapraklarız.
Işık tuttuğun bu yolda
Sağlam temellerle yürütensin benim öğretmenim.

Sen bir sarrafsın
Bizlerse emek vererek parlattığın elmaslar, pırlantalar...
Durmadan ışık saçıyorsak eğer
Kattığın değerlerdir öğretmenim.

Sen işleyen, sen yeşerten, sen parlatansın,
Bizlerse geleceğin tükenmeyen umutları.
Başarıdan başarıya, zaferden zafere koşuyorsak bu yolda
En büyük eserinin canım öğretmenim.

Yiğit DOĞAN 6/B

KADIN UMUTTUR

Gece, ay ve yıldızlar
Kadının rüyası böyle başlar
Huzur, sevgi ve saygı ister
Nesilleri böyle besler.

Gece gibi karanlık fikirlerde
Korku dolsa da içi
Yaratır kendi ışığını
Parlar yıldız gibi.

Besler onunla kendi ruhunu
Şu an huzurlu, doyurdu onu
Her kadın çizer kendi resmini
Hepsinin ortak yanı umut ve sevgi.

Demir GÜNSEL 5/A

KADININ GÜCÜ

Bir tohumla yola çıkıp
Meyve veren bir ağaçtır
Bize bin katan, yoktan var eden
Üretkendir KADIN.

Çorak toprağa damla
Hayata anlam katan
Karanlıkta salıncak kuran
En büyük güçtür KADIN.

Yetiştirdiği çocuklarla
Aşar engelleri
Kurtarır geleceği
Annedir KADIN.

Gitse gökyüzüne yıldız olur
Hiç sönmeyen aydınlık olur
Sevgi bağıyla sarar sarmalar
Anne, abla, eştir KADIN.

Dalya ÇELİKER 6/A

Ressam: Ebru DEDE

YAZ GECESİ

Uykusuz gecenin koynunda
Tek bir bulut bile yoktu havada
Ilık ılık rüzgâr esiyordu
İnsan derin hayallere dalıyordu.

Derken bir yıldız kaydı gökyüzünde
Uçtu, kanat oldu sevgisi yüreğinde
Salıncak kurdu aydedeye
İpin bir ucu beşikte, bir ucu ellerinde.

Gece uzun, karanlık bir kuyu
Hadi bebeğim birazcık uyu
Sabahlar olmuyor, gün doğmuyor
Yıldızlar bize inat oyunlar oynuyor.

Annen yoruldu, tüm kuzuları saydı
Sabah oluyor bak gün aydı
Derken bir yıldız daha kaydı
Seni sevdiğime tek şahit aydı.

İlay TUNCEL 6/B

ANNEMİN DÜŞLERİ

Düşlerin en güzeli
Annelerin sevgisi
Masal olur anlatır
Ninni olur söyletir.

Gece ayla yıldızlar
Annemi kıskanırlar
O bir melek göklerde
Korur, kollar her yerde.

Sevgisi kanat olur
Uçarsın en yükseğe
Sanki değecek sanırsın
Ayın penceresine.

Nasıl bağlanır sana
Kalbinin tam içinden
Sanma anneler bırakır
Düşlerini elinden.

Alya TUNCEL 6/A

AFORİZMALAR

EREN ESER
Adalet, en keskin kılıçtır.

UTKU YILMAZ
Adalet, en karanlık sokağın sokak lambasıdır.

ALİNUR AYTEN
Adaletsiz bir dünya, penceresiz ev gibidir.

PELİN YAVUZ
Adalet, bir evin çatısı gibidir. Sizi altında durduğunuz sürece korur.

ALİ ERDEM DOĞAN
Adalet görecelidir. Kimine göre uçan bir kuş, kimine göre zindanda bir mahkûm.

DEFNE GAZCI
Adalet: meleğin mutluluğu, şeytanın düşmanıdır.

KARAN COŞKUN
Oksijen ve azotun birbiriyle olan dengesi gibidir adalet.

EMİR ÇELET
Adalet, öyle bir terazidir ki bazen biri bin bazen de bini bir yapar.

ARAL EFE MERMER
Adaletsizlik bir gece gibidir ama her gecenin elbet bir gündüzü vardır.

KAREN ELİF MERTER
Adalet bir şimşek gibidir. Bazısını yakar, bazısını çarpar, bazısını sarsmaz.

MEHMET ARDA ŞEKERSÖZ
Adalet, parayla satın alınamaz.

LUKAS ŞEMİN
Adalet, çoğu insanın hakkını veremediği göreceli bir kavramdır.

KEREM ERSOY
Ne zaman ki kimse intikam duygusu ile yaşamayacak, o zaman adalet duygusu herkes tarafından anlaşılmış olacak.

TALHA YİĞİT DOĞAN
Adaletsiz bir dünya, güneşi olmayan bir güneş sistemi gibidir.

EYLÜL ERDEM
Adalet dünyadaki en doğru, en hassas, en dikkatli terazidir.

AYDANUR BAYRAK
Adalet, para gibidir. Ulaşana mutluluk, ulaşamayana zorluk verir.

SAFA UFUK ÖZÜNLÜ
Adalet, teraziye benzer: terazinin iki kefesine eşit yük koymadıkça hiçbir eşitliğe ulaşamazsınız.

HATİCE ZEHRA EROL
Bir kefede açlıkla savaşan bir çocuk, diğer kefede önündeki yemeği eleştiren bir genç... Sayfalara sığdıramadığımız kavramdır.

8/A

Adaleti olmayan bir ülke, kitapları olmayan bir çocuğa benzer. — DERİN TANERİ

Adaletli bir ülke, her zaman gün ışığını gören ülkedir. — MEHMET KUZU

Adalet, yağmurdur: herkese eşit yağar. — MEHMET ALİ ÖNAL

Hayat bir damarsa içindeki kan adalettir. — BERR ALYA LOÇLAR

Adalet, evsiz bir çocukla zengin bir çocuğun birlikte oyun oynayabilmesidir. — CEMRE GÜNEŞ TOY

Adalet, huzur dolu olan bir ülkenin sınırlarına benzer. Bir tarafta çocuk hakları, diğer tarafta ise kadın hakları. — BARAN HOROZ

Adalet olmayan bir ülke, sulanmamış bitki gibidir: zaman geçtikçe yeşermeden yok olur. — MİRAÇ TANAY TOPAL

Adalet, eşit olmaktır: suçsuz yere yargılanmamak, küçümsenmemektir. İnsanlıktır... — ÇAĞAN ÜNALDI

Adaleti olmayan bir ülke, kitapları olmayan bir çocuğa benzer. — NAZLI ŞENGÜL

Adalet, bir ülkenin kalbidir. — ZEYNEP AKYOL

Ahirette nasıl kötülük ve iyilikleri ölçen bir terazi varsa dünyadaki terazi de adalettir. — KEREM KILIÇ

Adaleti olmayan bir dünya, aydınlatılmamış zindandan farksızdır. — TAYLAN ÖZCAN

Adalet yağmursa biz de çiçeğiz. Hepimizin yeşermesi için hepimize eşit yağması gerekir. Aksi takdirde çürümeye muhtaç kalırız. — TUNA TİRYAKİ

Adalet, kelepçeler ile sağlanamaz: önemli olan zihindeki düşünce suçlarına kelepçe vurmaktır. — MELEK BAHAR SÜKAS

Adalet, bir tohum gibidir. Bu tohum büyütülürse çevresine yarar sağlar. Adalet de eğer gelişirse ülkesine yarar sağlar. — MERT TOPÇU

Bir ulusta zenginler gülüp fakirler üşüyorsa ve birileri gecesini gündüzüne katarken birileri har vurup harman savuruyorsa orada bir adaletsizlik vardır. — ALİ BİRAN SELVİTOP

Adalet: seçemediğin özelliklerin veya doğuştan gelen ayrıcalıkların tarafından yargılanmadığın ve isminin, ırkının, dininin veya cinsiyetinin varlığını tanımlamadığının bilindiği, herkesin eşit olduğu bir toplumdur. — DENİZ BOZKURT ÜNAL

Adalet, bir terazidir ve eğer bazı kıstaslar terazinin dengesini bozuyorsa terazi hiçbir zaman gerçekçi olmaz. — HELİN SÜTÇÜ

8/B

8/C

Adaletsiz bir dünya, emeksiz bir yemeğe benzer: ne zaman emek veren hakkını alırsa işte o zaman adalet sağlanmış olur. DEMİR AKYOL

Adalet, saf su gibidir. Eğer su insanın içebileceği gibi olmazsa insan onu içemez. Adalet de böyledir. Adalet: eğer saf, temiz olmazsa insanlar karalanır. TAYLAN SEDAT AŞÇI

Adaletsiz dünya, düzensiz bir dünyadır. OSMAN BAŞER

Adaletsiz bir dünya, renksiz bir çizime benzer. ZEYNEP AYDOĞDU

Adalet, güçlüyle güçsüzü aynı yerde eşit tutmaktır. MERİÇ YAVUZ

Adalet, keskin bir kılıçtır. Doğru kullanılırsa huzur ve barışın bütün düşmanlarını yok eder, aksi takdirde toplumun kaosa sürüklenmesine sebep olur. YAMAN UYĞUR

Adaletsiz bir dünya, zincire vurulmuş bir masuma benzer. AYDIN ÇELEBİ

Adaletsiz bir dünya, sökük dikilmemiş bir pantolona benzer. AYSU MELEK KARAGÖZ

Adaletsiz bir ülke, yıkılmış evlere benzer. IŞIK TUNA DİKMEN

Adalet, vicdanı hür toplumu bir tutan değerdir. İSMET ALP CERİT

Adaletsiz bir devlet, hayvansız bir ormana benzer. KADİR KEREM SÖNMEZ

Adalet, öksüz bir çocuğun her çocukla aynı haklara sahip olmasıdır. AYŞE YURDUSEVEN

Adaletsiz bir ortam, oksijenin olmadığı bir dünyaya benzer. ZEYNEP KARABAĞ

Adaletin olmadığı bir toplumda herkesin kendi adaleti olur, bu da kargaşaya davettir. ULAŞ GENCER

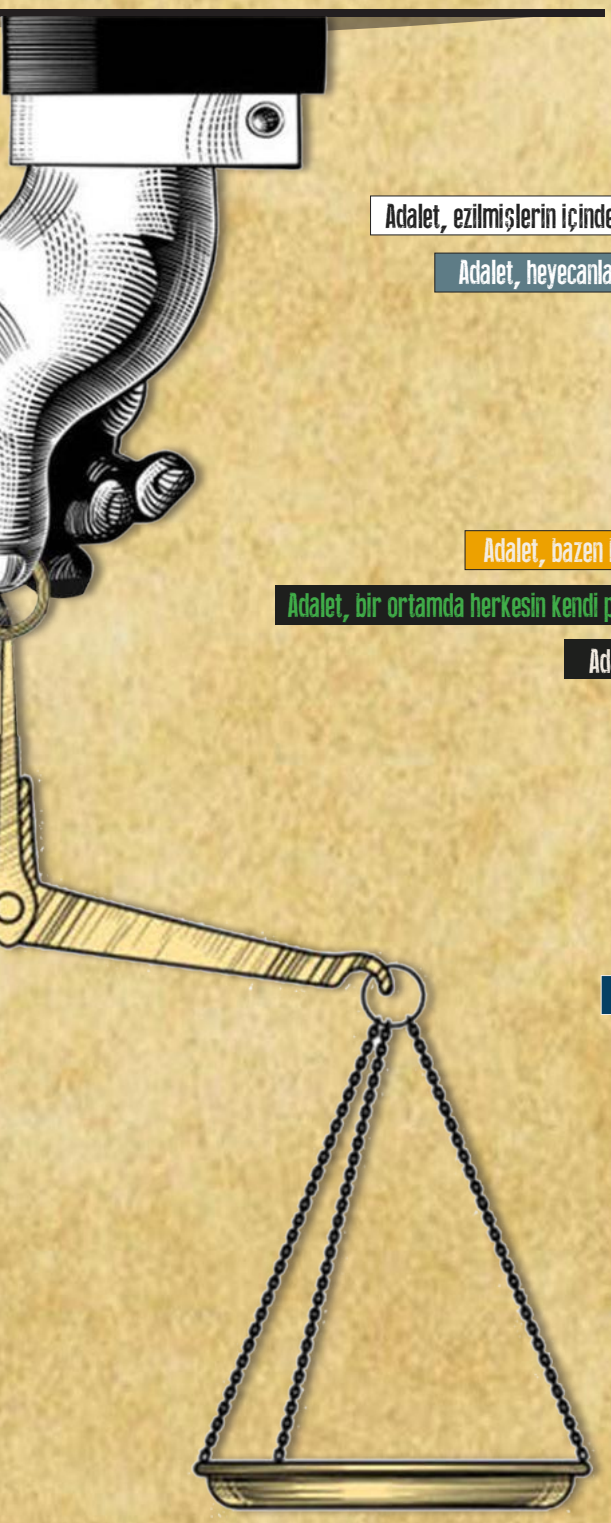
Adalet: yokluğunda kaygı, varlığında saygı getiren toplumun en büyük ihtiyacıdır. EGEMEN ALTIOK

Adalet sözde değil, özdedir. ARDA AKKOÇ

Adalet, iki ucu sivrilmiş kalem gibidir. RECEP KADİR GÜNGÖR

Adaletsiz bir dünya, kelebeğin ömründen daha kısa bir sürede bitecektir. IRMAK ÇAKMAK

8/D

Adalet, ezilmişlerin içinde bir kordur: ne zaman adalet yerini bulur, biz de o vakit yanmaktan kurtuluruz. EFE CİNNİOĞLU

Adalet, heyecanla izlenen futbol maçı gibidir, sevinmeniz veya üzülmeniz sonuca bağlıdır. SELİM EMRE KESİKBAŞ

Adalet, içinden geçilmiş kırık bir camdır. RECEP BARIŞ NAROĞLU

Adalet, kadın ve erkeğin eşit kabul edildiği gün bu dünyaya adımını atmıştır. ZEYNEP AYDIN

Adalet, sadece burjuva sınıfına ait olmayan bir haktır. MERT ALİ DOĞAN

Adalet, cennet bahçesinden koparılan elmaya benzer. ONAT UMUT BATUR

Adalet, bazen bulunup bazen bulunamayan ama sonunda yerini bulan evrensel eşitliktir. ÖNDER KEREM SALMAN

Adalet, bir ortamda herkesin kendi payına düşeni almasıdır. Bazen bu pay, azınlıkların çıkardığı cılız bir ses gibidir. SARP TANERİ

Adalet, çocuğuna çöpten yemek arayan kadının yaşlı gözlerinde aranmalıdır. AYŞE CEREN YILDIZ

Adil olursan ileride göreceğin adaletin temelini atmış olursun. ULAŞ İŞÇİ

Adalet, sonbaharda solan çiçeklerin yeniden yeşermesidir. SERRA AKKAYA

Adalet, herkesin ağzındaki bir yalanın kibrit çöpüdür. HATİCE NARİN NARİN

Adalet, sonbaharda yaprakları kopan bir ağaca benzer. BERKE DÜNDAR

Herkes adalet önünde eşittir ama bazıları diğerlerinden daha eşittir. BORA KIRAĞI

Adalet, dört yaşındaki çocuğun isteyip de alamadığı şekerin tatsızlığıdır. RESUL MERT YILDIZ

Adalet, yıllar boyu bitmeyen davadır. YAĞMUR DİLARA METİN

Adalet, büyümeyen bir çocuğa benzer. DİLAY ÇELİKEL

7/A

"Öykü, hayallerin gerçeğe dönüşmesidir."
(Ayşe Duru YAVUZ)

"Öykü, düşündüğümüz kurguların kâğıda döküldüğü hayal dünyasıdır."
(Ceylin Naz DURMUŞOĞLU)

"Öykü, insanların hayal gücünün sözlere dökülmüş hâlidir."
(Zeynep Öykü ÇELİK)

"Öykü, özgür bir kuş gibi uçmaktır."
(Ege SEZGİN)

Öykü, insanın hayal dünyasına açılan bir kapıdır."
(Melis ÇIBIKÇI)

"Öykü, yazı olduğu için değil; sürükleyici olduğu için güzeldir."
(Baransel Can BASKINCI)

"Öyküsüz insan, mutsuz insandır."
(Tuna Rıza NEPTUN

"İnsanın umut kaynağı öyküdür."
(Ahmet GÖKER)

"Öykü, çocuklara hayatı öğreten öğretmendir."
(Seçil SEÇİLMİŞ)

"Öykü, hayatın kendisidir."
(Kaan ÖZGÜR)

"Öykü, duygu ve düşüncelerin harmanlandığı yerdir."
(Yağız Efe ÇELİK)

"Öykü, hayal gücünün kapılarını aralar."
(Alize ERKENCİ)

"Öykü, insanı farklı dünyalara ışınlayan bir sihirdir."
(Duru ÖZTÜRK)

"Öykü, yaşanmışsa öykü olmayı hak eder."
(Selim Emre USTA)

"Öykü; biraz sen, biraz ben, biraz da başka yaşamlardan kesittir."
(Can GÖKTEPE)

"Gerçeğe açılan hayali bir kapıdır öykü."
(Arda ŞEN)

"Öykü, hayatımızın fotoğrafıdır."
(Yasemin TİRYAKİ)

"Öykü, yağmur sonrası açan bir güneştir."
(Efe ERDOĞ)

"Öykü, karanlık bir sokağın lambasıdır."
(Can DALKIRAN)

7/B

"Öykü, insanı çocukluktan yetişkinliğe geçiren bir arkadaştır."
(Barış Efe ERGEN)

"Öykü, hayatın gidişatıdır."
(Hira Almina YAZICI)

"Öykü, hayallere ulaşmanın yoludur."
(Yağız YARLI)

"Öykü, insanı dünyaya anlatan bir şarkıdır."
(Kemal Utku ONAY)

"Öykü, hayatın konusudur."
(Batuhan Yusuf GÖÇER)

"Öykü, sıcak bir fotoğraftır."
(Zeynep Begüm ŞEREMETLİ)

"Öykü, yağmur sonrası oluşan bir gökkuşağıdır."
(Selin Zeliha KAYA)

"Öykü, ruhu besleyen bir gıdadır."
(Ekin TEKEOĞLU)

"Öykü, hayallerin gemisidir."
(Arda BAŞDAŞ)

"Öykü, hayallerin kelimelere dönüştüğü yerdir."
(Damla AKDENİZ)

"Öykü, kısa bir yaşamdır."
(Tuna ARSLAN)

"Hayat, aslında kısa bir öyküdür."
(Ecrin NALBANT)

"Öykü; hayal gücünün, heyecanın kapısıdır."
(Defne BİRKAN)

"Öykü, seni senden daha iyi tanımlar."
(Hazal Özge GENCER)

"Öykü, insana hayaller kurdurur."
(Mustafa Can ACIPAYAMOĞLU)

"Öykü, senin kalemindir."
(Erdeniz GÜNDAY)

"Hayallerimizin giriş anahtarı öykülerdir."
(Koray ZONGÜR)

"Öykü, hayallerinize giden bir yoldur."
(Berk KÖSEOĞLU)

"Öykü, insanın duygularını besler."
(Ömer Kaan NUR)

7/C

"Öykü, yer değiştiren bir sihirdir."
(Mehmet Efe ÇAVAŞ)

"Öykü, aynadaki yansımalardır."
(Furkan İLKUN)

"Öyküler, insanı geliştiren bir asistandır."
(Demir Mehmet ERTÜRK)

"Öyküdür bizi hayallerimize kavuşturan."
(Kutay TALAK)

"Öyküler, gerçeği yansıtan anılardır."
(Ege KULELİ)

"Öykü, yaratıcılığı hapisten kaçırır."
(Ali Deniz ÇAĞLAR)

"Öykü hayal, gerçek zor."
(Efe TÜRKEL)

"Öykü, gerçek bir eğitmendir."
(Eren ERSOY)

"Öyküler, hayallere tutulan aynalardır."
(Eylül KURT)

"Öykü, kara delik gibidir; herkesi içine çeker."
(İrem PEMBECİOĞLU)

"Öykü, hayallerimizin kırmızı balonudur."
(Melahat Zeynep CEYLAN)

"Öyküler, küçükken yeni şeyler öğrendiğimiz dünyadır."
(Başak TEKEOĞLU)

"Öykü, çocukların düş bulutudur."
(Delal ÜNAL)

"Öykü, hayatın spikeridir."
(Defne OSMANBAŞOĞLU)

"Öykü, yıkılmayan gerçek ile hayal arasındaki köprüdür."
(Zülküf Kaan DEVECİ)

"Öykü, hayallerimizi gerçeğe ulaştırdığımız yerdir."
(Kemal KARADENİZ)

"Öykü, hayallerimize açılan kapıdır."
(Demir AŞÇI)

"Öykü; bir çocuğun hayali, bir yetişkinin çocukluğudur."
(Nazife İlsu TEMİZ)

"Öykü, bize hayatı öğreten öğretmendir."
(Ömer DURMUŞOĞLU)

MEKTUP

GELECEĞE MEKTUP

Sevgili Ece Nine,

Nasılsın? İyi olduğunu biliyorum. Ben de iyiyim. Sana bir mektup yazmak istedim. Okuduğunda mutlu olacağını düşünüyorum.

Bu mektubu sana on bir yaşımdayken yazıyorum. Tam olarak altmış üç yıl sonra yetmiş dört yaşında olacağım. Hayata dair birçok hedefi olan küçük bir çocuk olarak amaçlarıma ulaşmanın verdiği mutlulukla nine olduğum zamanı hayal etmek istedim. Yıllar sonra kendimden bana, özellikle yaşlılığımda, küçük bir kız iken hissettiklerimi yıllar sonra okumak nasıl bir duygu olur öğrenmek istiyorum. Büyüdükçe duygularımız, isteklerimiz, hayallerimiz, vücudumuz değişecek. Ben de bu değişimden ne kadar etkileneceğimi merak ediyorum. Ece nine olarak bu mektubu okuduğumda çocuk iken neleri düşleyerek böyle bir mektup yazdığımı anımsayacağım. Dilerim bugün olduğu gibi, gelecekte de içi içine sığmayan, neşeli ve güler yüzlü biri olmaya devam ederim.

Bugün ailemin tüm bireyleri yanımda ve birçok arkadaşım var. Tatlı bir nine olduğumda etrafımı saran torunlarım ile beraber çocukluğumu anımsayarak onlara bildiğim tüm oyunları öğreteceğim. Onlar gibi koşamasam da çocukluk yıllarımın bir film şeridi gibi gözlerimin önünden akışını izleyeceğim.

Bugünkü hedeflerim arasında başarılı bir bilim kadını olmak var. Bilim insanları hayatları boyunca çalışacak, insanlığa fayda sağlayacak çalışmalar ortaya koyacağım. İnsanlara fayda sağlamanın beni mutlu etmesinin yanında, çocukken hayal ettiklerimin gerçekleştiğini görmekse ayrı bir mutluluk olacak. Masamda oturmuş bu mektubu yazarken bunları hayal etmek bile beni keyiflendirdi. Yaşlandığımda bile bir bilim kadını olarak hâlâ çalışmalarımı sürdürüyor olacağım. Yaptığım çalışmaların insanlara fayda sağlayan yönde olmasına dikkat edeceğim. Biliyorum önümde uzun bir yol var. Yürüyeceğim bu uzun yol boyunca

Çocukken insana her şey güzel, tozpembe görünüyor. Büyüdüğümde de yaşlandığımda da her şeyin, en az bugünkü kadar güzel olmasını diliyorum. Hayal kurarak inançla hedeflerine yürümek çok önemli. Geleceğe baktığımda hedeflerini gerçekleştirmiş, etrafı sevdikleri ile sarılmış mutlu bir Ece nine görüyorum.

Gelecekte görüşmek üzere nineciğim.

Ece KALEMDAROĞLU 5/C

GEÇMİŞE MEKTUP

28.02.2020/İSTANBUL

Sevgili Dostum,

Ben 2007 doğumlu, on üç yaşında bir kız çocuğuyum. Türkiye'de yaşıyorum. İstanbul'da oturuyorum.

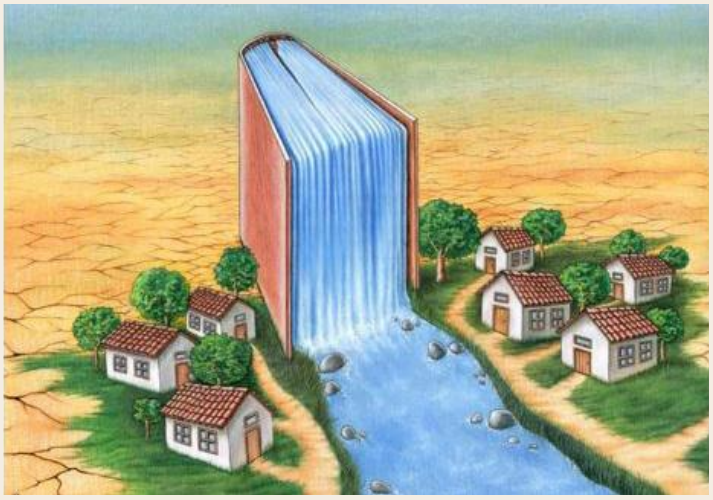
Yıl 2020. Dünya çok değişti ve gelişti. Seksen yıl önceki koca telefonların, telsizlerin yerini şimdi herkesin cebine sığabilen teknolojik telefonlar aldı. Seksek, saklambaç, yakar top oyunlarının yerini ise sanal dünya oyunları ele geçirdi. İnanabiliyor musun? Artık oyun oynamak için hareket etmene bile gerek yok. Sadece bilgisayar denilen bir çeşit yapay zekânın karşısına geçip eline bir oyun konsolu alman yeterli. Senin için oyun konsolu kelimesi de bir şey ifade etmiyor. Ancak bunu sana buradan tarif etmek uzun sürer, kısaca kumanda diyebiliriz. Sana bu söylediklerim çok eğlenceli gelebilir ancak hiç de eğlenceli değil, saatlerce karşındaki ekrana bakıp hiçbir duygu paylaşımı olmadan zaman geçiriyorsun. Sonunda koca bir hiçlik içinde buluyorsun kendini.

II. Dünya Savaşı'nı bu sene okuduğum tarih kitaplarından öğrendim. Elimi kitaptaki savaş kareleri üzerinde gezdirirken kendimi sizin yerinize koydum. Daha sonra videolarınızı ve filmlerinizi izledim. İçim kan ağladı. Yaşadığınız acıları hissettim. Gözyaşlarıma hâkim olmadım. Bu savaş sahnelerini gördükçe kendi kendime herkes eşit haklara sahip mi diye sormadan edemedim. Görüyorum ki bazı çocuklara yaşama şansı bile verilmiyor. Aslında II. Dünya Savaşı'ndan sonra çok şey değişti. Artık insanlar, toplumlar ve milletler arasında dostluk diye bir şey kalmadı. Değişmeyen tek şey savaş gerçeği. Her ülke kendi çıkarı için savaşıyor. Virüsler günümüzde birer silah gibi kullanılıp toplumlar tehdit ediliyor. Afrika'da çocuklar açlıktan ve susuzluktan ölüyor. Dünya hızla ısınıyor, çevre felaketine yol açan uygulamalarla dünya çöplük hâline geliyor.

Savaşlar bize sadece kötülüğü öğretti. Kimi insan aç kimi insan çok zengin kimi insan hasta kimi insan mağdur... En kötüsü de savunmasız ve sevgiye muhtaç çocukların hâli. Umarım insanoğlu hatalarının farkına varır. Senin ve benim gibi çocuklar hak ettiği dünyada yaşar. Daha güzel bir dünyada buluşmak dileğiyle, sevgiyle hoşça kal.

Selin Zeliha KAYA 7/A

KARİKATÜR YORUM

YÜZÜNÜ DÖN

Benim adım kitap, içimde sonsuz bilgiler saklıdır. Benimle konuşmak isteyen herkesle tüm bilgilerimi paylaşırım.

Tüm evrene ışık olurum, evreni güneş olup ısıtırım. Bazen akan bir nehir olur, tüm bilgilerimi herkesle paylaşırım. Çiçekleri sularım, ağaçları büyütürüm rengârenk bir dünya yaratırım. Toprağa tohum olurum, hayat veririm.

Yalnızsan eğer seninle arkadaş olur, senin dertlerine çare bulurum. Kütüphanende her zaman bir arkadaşın olduğunu unutma! Arkanı dönme bana, ağaçların çiçek açsın, toprağın hayat bulsun. Beni dolabının tozlu raflarında unutma, en değerli köşene koy! Sen dinle ben anlatayım, hayata bakış açını değiştireyim, hayatına renk katayım. Ben sadece sayfalardan ibaret değilim. Her sayfamda farklı bir ışık vardır. O ışık sana güven verir, yolunu kaybettiğinde yol gösterir. Gerçek bir dosta hediye edilebilecek en güzel hediyeyim.

Ben dünyanın geleceğiyim. Dünyanın aydınlık tarafı, parlayan yüzüyüm. Bilgi verir, doğruyu söylerim. Yüzünü hep bana dön, ışığımla aydınlan.

Damla Dalya ÇELİKER 6/A

KİTAP HAYATTIR

Kitap okumayan toplumlar, kurak bir toprağa benzer. Kitap okuyan toplumların ise hayatları su gibi akıp gider. Kitap okumak, insanın hayatında yeni pencereler açar. İnsanın ruhunu aydınlatır.

Okuma olayı, uzun bir yolculuktur. Kitap okumanın faydaları saymakla bitmez. Kitap okumak, zihni açar. Bilgi dağarcığımızı ve kelime hazinemizi zenginleştirir. Hayal gücümüzü geliştirir. Genel kültürümüzü artırır. Etkin ve etkili bir insan olmanın yollarını açar. Okumayan insanın zihni çalışmıyor ve bu kişiler fikir jimnastiği yapmıyor demektir.

Kitap okumanın faydalarının yanında çocuklara kitap okuma alışkanlığı nasıl kazandırılır konusunda da düşünmek gerekir. Ailece kitap okuma saatleri oluşturulabilir. Çocuk dergilerine abone olunabilir. Çocuklarla kitap alışverişine çıkılabilir. Evde kütüphane oluşturulabilir. Ailece okunulan kitaplar hakkında sohbet edilebilir. Çocukların kendi kitaplarını kendilerinin seçmelerine fırsat yaratılabilir.

Kitap okuma hakkında araştırma yapıldığında; en fazla kitap okuyan ülkelerin başında, %21 ile Fransa ve İngiltere bulunuyor. Türkiye ise % 0,1 lik kitap okuma oranı ile 86. sırada yer almaktadır.

Dila ÖZEL 6/C

KİTAPSIZLIK

Hayal gücümüz ne kadar genişlerse o kadar yaratıcı oluruz. Ama bu boş durarak olmaz. Kitap okumak, dergi okumak gibi faaliyetler göstermeli ya da resim çizmek gibi hayal gücümüzü genişletecek şeyler yapmalıyız.

"Kitapsız çocuk susuz bir ağaca benzer." der atalarımız. Bu resimde de kitap olan tarafta su var ama diğer taraf kurak. Nasılsa su bitki için önemliyse kitap da hayal kurmak için, geleceğimizi garanti altına almak için, cahillikten kurtulup iyi bir insan olmak için gereklidir. Toplum içerisinde belirli bir seviyeye ulaşmak, insanlar tarafından kabul görmek için kitap ve okumak gereklidir. İnsanın okuduğu her kitap onun zihnine işler, fayda eder. Okuyan insan, kendini doğru ifade eder ve açıklayabilir. Böylece sözcük dağarcığımız genişler. Kitabın hayal gücümüze de katkısı oldukça fazladır. Kitap; bizi bilmediğimiz, gitmediğimiz ve hiç görmediğimiz dünyalara gönderir. Her bilgide pırıl pırıl parlayan yeni birine dönüşürüz. Bilime, kitaba önem veren ve onun üzerine yoğunlaşan bir devlet her zaman bir adım öndedir. Toplumun gelişmesi için kitap, hayal gücü ve bilim çok önemlidir.

Kitap okumamak, insanın kendine yapacağı en büyük kötülüktür. O tozlu raflarda duran kitaplar varken okumamak cahilliktir. Bir sürü yazı türü vardır: şiir, masal, kompozisyon… Şiir; ruhumuzu dans ettirir, masal bize ders verir, kompozisyon ise bizi bilgilendirir. Ayrıca kitap okuyan insanın toplum ile ilişkileri iyidir. Kitap okumak, ufkumuzu genişletir ve hayata karşı bakış açımızı değiştirir. Kitaplar bizi cahillikten kurtaracak en büyük kahramandır. Ayrıca okuduğumuz kitaplar, farklı gözlerle dünyayı görmemizi sağlar. Yani kitaplar bize yol gösteren, zamanın büyük denizinde yol gösteren deniz fenerleridir.

"Her okur bir lider değildir ama her lider bir okur olmalıdır". Bu söz bile okumanın önemini anlatıyor. Size demek istediğim şey, kitaplar karanlık ormanlarda bize ışık tutan ilham kaynağıdır; kitaplar, ıssız bir çölde bizim suyumuzdur. Kitap bir ilaçtır ve sonsuza kadar bizim dostumuzdur…

Mısra Helen TAŞKAN 6/C

KİTAPLAR

Bir kitap, hayat kaynağıdır. O, su gibidir. Kitap olmadan hayat olmaz, öğrenim olmaz. O, bize verilen bir hediyedir. Onu okuduğunuz zaman içine dalarsınız ve zaman hızla geçer.

Kitap; dalgalı denizdeki umut, dünyadaki güneştir. Evleri, kentleri, şehirleri o yapar o kurar. Kitap olmazsa biz hayal meyal oluruz. Kitap, ayrıca bir dosttur. Karanlık aydınlık kitap her zaman yanımızda. Onun o ince sayfalarında ne hikâyeler yazar.

Biz insanlar kitapla büyür, yaşar, uyur, yer içeriz. Kitaptaki hikâyeler bizleri bambaşka dünyalara götürür. Kitap kurak bir yere su getirebilir. Arkadaşlarımızla küstüğümüzde çantamızdan illaki bir kitap çıkar. Kitap günümüzde elmas gibi çok değerlidir. Sanki o masmavi gökyüzünü, sapsarı güneşi o kurmuş. Bazen düşünüyorum da biz insanlar, hayvanlar ve her şey bir kitabın bir hikâyenin içindeyiz, bu hikâyenin adı da "Bizim Hikâyemiz". Kitabın bazı güçleri vardır. Mesela okumayı geliştirir, kokusu ile insanı etkiler.

Hayat, kitaptan ibarettir. Fark ettiyseniz gittiğimiz her yerde yazı var. Okumayı geliştirecek tek şey kitaptır. Hayat, kitaptır. Kitaba iyi bakmalıyız.

Duru DELİKANLI 6/B

KİTAPLAR YAŞATIR

Kitaplar, insanın sahip olabileceği rengârenk bir dünyadır. Bizler için en kolay ve en etkili öğrenme yoludur. Her kitap sınırsız bir hayal gücü sunar. Aynı zamanda düşünme ufkumuzu geliştirerek geniş bir görüş açısı sağlar. Gelişmiş toplumlar çok okuyan, eğitimli kişilerden oluşurken geri kalmış toplumların birçoğunun kaynağında ise eğitimsizlik yer almaktadır. Ben kitap okumayı çok severim. Nerede olursam olayım her zaman yanımda kitap bulundururum. Kitap okumanın insanlara toplumlara kattığı faydaları araştırıp öğrendikten sonra kitap okuma isteğim, heyecanım, merakım arttı. Kısa sürede çok kitap okudum. Bunun için hızlı okuma eğitimi aldım. Artık hayatımda daha çok kitap, daha çok karakter, daha çok bilgi ve daha çok kelime dağarcığı var. Okuyan insan daha bilgili ve daha başarılı olur. ''Bilgi güçtür." der Bacon ve bence güç özgürlüktür. Voltaire, ''Okuma, ruhu yüceltir." demiş, her kitap ile düşünmeye başlarız, yazarın fikirlerine katılır veya fikrini reddederiz. Zihin jimnastiği yaparız. Bazen de beğenmediğimiz sonları değiştiririz. İstediğimiz gibi hayal eder son sayfayı kopartırız. Ben öyle yapıyorum mesela.

Çok okuyan, fikri hür, vicdanı hür, meraklı, araştırmayı seven, sorgulayan, başarılı, mutlu, güçlü ve özgür insanlar gelişmiş bir toplumu oluştururken; kitap okumayan, eğitimsiz insanlardan oluşan toplumlar ise geri kalmaya mahkûmdurlar.

Okumak ayrıcalıktır… Siz tercih edin!

Özgenaz SÖNMEZ 6/B

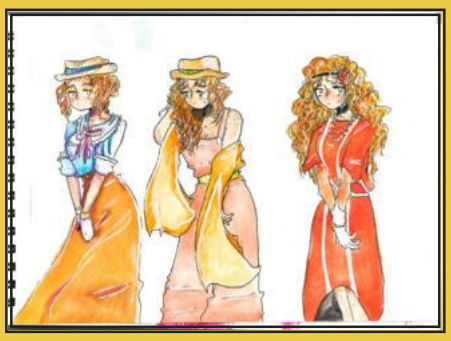
ÇİZİM

Hatice Narin NARİN 8/D

ELEŞTİRİ

ATEŞ BÖCEKLERİNİN MEZARI

Ateş Böceklerinin Mezarı, 2. Dünya Savaşı zamanında Japonya'nın Kobe şehrinde geçmektedir. Seito ve Setsuko adlı iki kardeşin bu zorlu zamanlardaki mücadelesini anlatmaktadır. 1988 yılında yayımlanmış Studio Ghibli'nin başarılı filmlerinden biridir. Film 1 saat 30 dakika olduğundan boş bir zamanda rahat rahat izleyebilirsiniz.

Dürüst olmam gerekirse hayatımda hiç savaşla ilgili bir film izlememiştim ve bu filmden sonra da izlememeye karar verdim. Filmi bitireli yarım saatten fazla olmadı ve şu an aklımdakileri taze taze buraya aktarmak istiyorum. Ama tek aklımda olan filmde geçenlerin dramatikliği ve gözyaşlarım yüzünden önümü göremeyişim. Eğer izleyecekseniz söylemeliyim ki bu film kesinlikle ağlama garantili. Filmi izlerken zamanın nasıl geçtiğini anlayamıyorsunuz. Sürükleyici bir film olmanın yanında gerçekçiliğini de söylemeden geçemem. Seito ve kardeşi o kalabalıkta sipere doğru koşarken sanki ben oradaymış gibi hissettim. Oradaki telaşı sanki ben yaşıyormuş gibi, oradaki duman kokusu benim ciğerlerime doluyormuş gibi hissettim. Filmin kesin bir mesajı olduğunu düşünmüyorum. Sadece savaş sırasındaki barınma, beslenme ve sağlık sorunlarını anlatıyordu. Ama asıl gözümü yaşartan şey filmdeki kardeşler arasındaki dayanışmaydı. Bu iki kardeşin ailesini ve evini kaybetse bile birbirlerini mutlu etmeye çalışmaları, iyimser kalmaya çalışmaları gerçekten örnek alınacak bir durumdu.

Kısaca filmin IMDB puanı 8,5 olsa bile benim için her zaman dört dörtlük bir film olacak. Zaten Studi Ghibli'den bahsettiğimiz için çizimler hakkında yorum yapmadım. Konusuna özel denilemez ama filmdeki akışı kesinlikle özeldi. Boğucu değildi, bir olayın bin kere üzerinde durmadı. Bazı yerlerde tebessüm ettim tabii ki ama genelinde dramatikti. Bu filmle birlikte savaşlardan daha çok nefret etmeye başladım ve aynı zamanda bir abinin kardeşi için nasıl fedakârlıklar yapabileceğini öğrendim.

Pelin YAVUZ 8/A

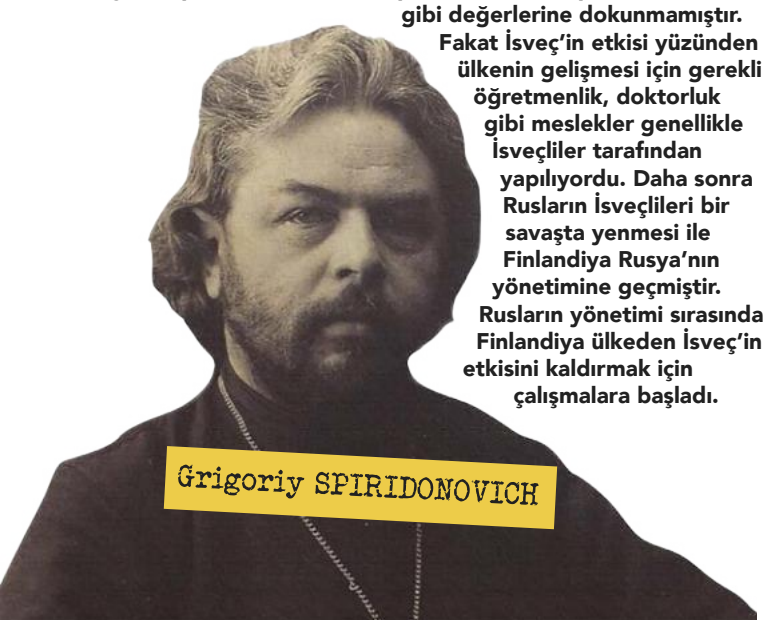

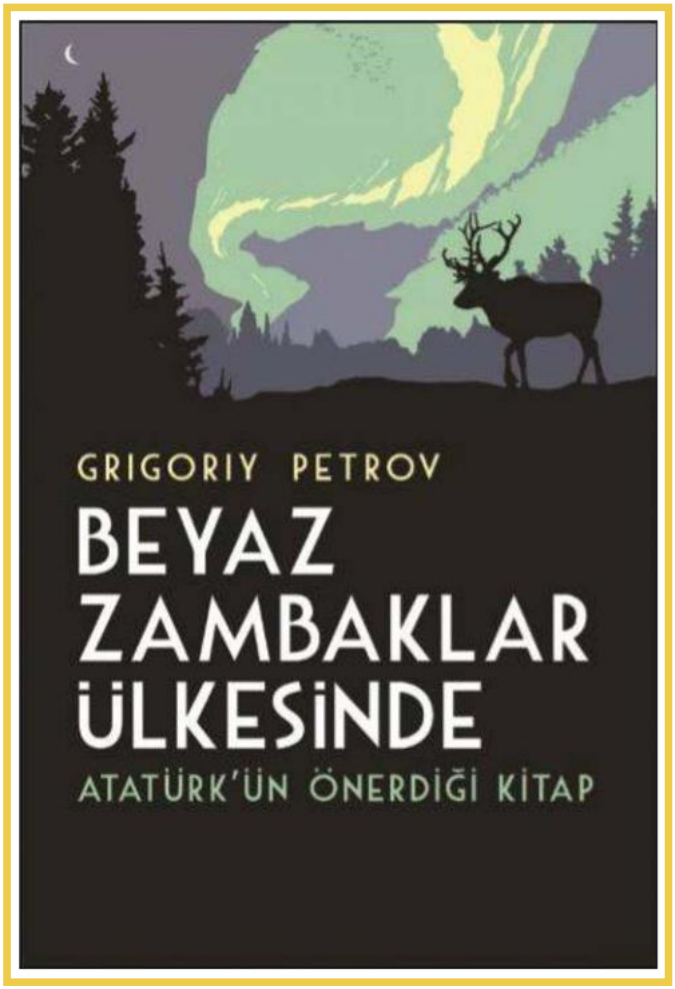
Beyaz Zambaklar Ülkesinde

Beyaz Zambaklar Ülkesinde, Grigoriy Spiridonovich Petrov tarafından yazılmış ve 1923'te yazıldığı Sırpça dilinde basılmıştır. Kitap Finlandiya'nın kalkınması ile ilgili olup Bulgaristan, Sırbistan ve özellikle de Türkiye'yi derinden etkilemiştir. Hatta Atatürk bu kitabı ilk okuduğunda o kadar etkilenmiştir ki kitabın derhal okullarda öğretilmesini istemiş ve kitap Türkiye'de o zamanlar Kur'an-ı Kerim'den sonra en çok okunan kitap olmuştur.

Finlandiya'da kişi başına millî hasıla 2018 yılında yaklaşık 50.000 Amerikan doları olmuştur, bu da oldukça düşük Gini katsayısı (gelir dağılımı eşitsizliği) ile Finlandiya'yı günümüzün en zengin ülkelerinden biri yapmaktadır. Ayrıca ülkenin en küçük kasabalarında bile yirmi kadar okul ve fakülte vardır.

Finlandiya uzun bir süre boyunca İsveç yönetimi altında kalmıştır. İsveçliler Finlandiya'yı bağımsız bir ülke gibi yönetip ülkenin ordusuna, para birimine ve posta ofisleri gibi değerlerine dokunmamıştır. Fakat İsveç'in etkisi yüzünden ülkenin gelişmesi için gerekli öğretmenlik, doktorluk gibi meslekler genellikle İsveçliler tarafından yapılıyordu. Daha sonra Rusların İsveçlileri bir savaşta yenmesi ile Finlandiya Rusya'nın yönetimine geçmiştir. Rusların yönetimi sırasında Finlandiya ülkeden İsveç'in etkisini kaldırmak için çalışmalara başladı.

Kitap genellikle Finlandiya'nın gelişim hikâyesini bu kalkınma hareketinin öncüsü Snelman'ın çeşitli sorunlarla ilgili çözüm yöntemleri ve konuşmaları aracılığıyla anlatıyor. Snelman ve Finlandiya'daki kalkınma hareketini yöneten diğer aydınlar ülkedeki sorunların halka eğitim ulaştırarak sağlanacağına inanıyor. Bunun için genellikle medeniyetten uzak küçük köy ve kasabalardaki fakir ve cahil halka kütüphane ve okullar açarak bilgi ulaştırıyorlar. İnsanlara eğitim verirken de sadece sayısal eğitim vermekle kalmayıp gençleri kültürlü bireyler hâline getirecek yollar izliyorlar. Bütün bu yapılanları bu kadar etkili yapan ise yeniliklerin zorluğu. Finlandiya bugün bile yaklaşık beş milyon nüfusa sahip kırsal ve seyrek yerleşimli bir ülke. Ülkede tarıma elverişli arazi neredeyse yok; insanlar, köy halkı, tembel, kaba, ahlaksız ve keyfine düşkün. Finlandiya'nın Fincesi olan Suomi sözcüğü bile "Bataklıklar Ülkesi" anlamına geliyor. Ve ülkeyi bugünkü hâline az sayıda aydınlardan oluşan kesim ve halkın emeği getiriyor.

Kitabın bazı kötü tarafları da var. İlk olarak kitap çoğunlukla birilerinin ilham verici konuşmalarından oluştuğu için büyükçe bir kısmı alıntılardan oluşuyor. Bu alıntıların büyük bir kısmında tırnak açılınca kapanmıyor. Ayrıca kitap bir edebi şaheser de değil ama kalkınmanın hiçbir zorluk karşısında imkânsız olmadığı çok güzel vurgulanmış.

Yaman UYĞUR 8/C

YÜKSEK ÖKÇELER ÜZERİNE BİRKAÇ SÖZ

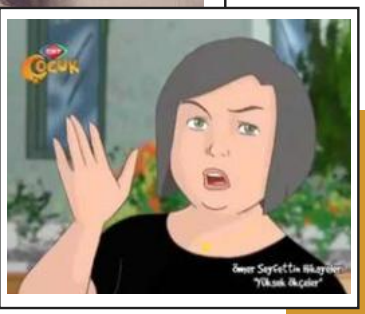
"Yüksek Ökçeler" adlı çizgi film aslında Ömer Seyfettin'in yazmış olduğu bir hikâye. Bu hikâyenin çizgi filmini keyifle izledim. Bu çizgi film, çocuklara dürüst olmayı ve karşımızdakileri kusurlarıyla kabul etmemiz gerektiğini anlatıyor. Filmde evin hanımı çok dürüst bir insan. Dokuz yıl boyunca çok iyi anlaştığı bir aşçının, hizmetçinin ve öz kızının kendisini aldattığını öğreniyor.

Evin hanımı, sürekli topuklu bir terlikle evde dolaşıyor. Bu terlik sayesinde çalışanlar evin hanımının yaklaştığı rahatlıkla anlayabiliyor. Bu sayede evin hanımına çaktırmadan istediklerini yiyip içiyor, diledikleri gibi hareket ediyorlar. Bir gün evin hanımı bayılıyor ve eve doktor çağrılıyor. Doktor evin hanımına topuklu terlikleri çıkarmasını ve bu tarz terlikleri asla kullanmaması gerektiğini söylüyor. Evin hanımı artık topuklu ayakkabısını giymiyor. Onun yerine düztaban olan yumuşak tabanlı bir terlik giyiyor. Yeni terlikten dolayı evin hanımının yaklaştığını duyamayan çalışanlar yakayı ele veriyor. Buna kızı da dâhil. Evin kızı, annesinin kıyafetlerini izinsiz başkasına veriyor ve buna evin hanımı şahit oluyor.

Filmde, hizmetçi kelimesinin kullanılması benim hoşuma gitmedi ve her çalışanın evin hanımına yalan söylemesi de kötü örneklerdendi.

Delal ÜNAL 7/C

YÜKSEK ÖKÇELER

Bu çizgi film biraz garipti, biraz da merak uyandırıcıydı. Çünkü bana göre insanların yalan söylemesi ve dürüst olamaması gariptir. Evin hanımının dürüst çalışan bulup bulmayacağı konusu da benim için merak uyandırıcıydı.

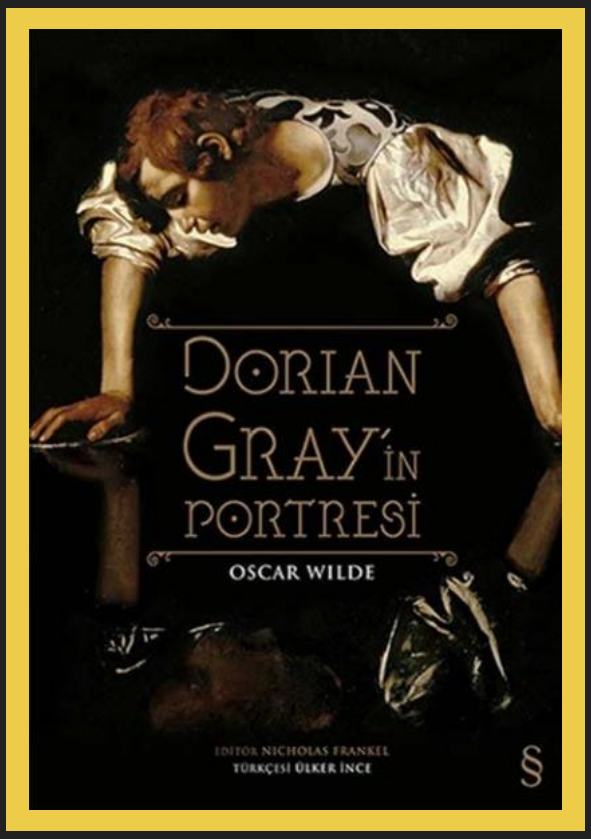
Bana göre bu film eğitici olmasa da güzel denebilecek kurguya sahipti. Filmde evin hanımı evde çalışanlarının yalan söylemesinden hoşlanmaz ve başka kişileri işe alır. Ancak evde yeni işe başlayan kişilerin de yalan söylediğini görünce evin hanımı bu duruma zor da olsa katlanır, bu durumu kabullenir. Bu kabulleniş beni çok sinirlendirdi. Kızını bile yalan söylediği için evden kovan bir annenin bu durumu kabullenmesi kabul edilemez.

Bu film sonuç olarak bize yalan söylemenin kötü bir şey olduğunu ama yalan söylemeyen insanların zor bulunduğunu anlatıyor ve bence de çok haklı.

Nazife İlsu TEMİZ 7/C

Ömer SEYFETTİN

SONSUZ GÜZELLİĞİN PEŞİNDE:

DORIAN GRAY'İN PORTRESİ

Oscar Wilde'ın 1891 yılında yayımlandığında ahlak dışı olmakla suçlanan ve tek olan Dorian Gray'in Portresi, yazarı tarafından ''bir ruhun hikâyesi" olarak tanımlanmıştır. Wilde'ın belki de yazabileceği onlarca roman varken bu roman, insan ruhunun ilkel duyguları ile toplum yasalarının baskısı altında olan vicdanının savaşını anlatır ancak bir sonuca vardırır mı tartışılır.

Dorian Gray'in Portresi; masum bir güzellik ve ruh taşıyan genç bir aristokrat adamın, Dorian Gray'in, güzel kalma tutkusuna kapılarak vicdanını ve toplumu yok saymasının günaha sürüklenmesinin hikâyesidir. Lord Henry Wotton ve Ressam Basil Hallward dostlarıdır Dorian'ın. Lord Henry gençliği ve saf güzelliğiyle öne çıkan Dorian'ı, insanın günah işlemeye muhtaç bir varlık olduğuna ve bunların bize bahşedilmiş birer armağan olduğuna inandırır. Ona göre hepimiz tanrının bize sunduğu şeyler için acı çekeriz. Zevk ve heyecan, ruhumuzun gerçek hayata uyumunu sağlayan akıl dışı ham maddeleridir. İnsan sadece akıl ve vicdan kesilirse doğasından kopmuş olacaktır. Ahlak, din ve hukuk kuralları mutluluğun yolunda engeldir.

Lord Henry tepeden tırnağa vicdanının sesini dinleyen insanın trajedisini şu cümleleriyle özetler:

"Ne var ki en yiğidimiz bile kendinden korkuyor. Vahşi olanın kesilip atılması, hayatımıza gölge düşüren bir kendi kendini reddedişte trajik bir yaşam savaşına dönüşüyor. Boğmaya yeltendiğimiz her güdü, zihnimizde çöreklenerek bizi zehirliyor. Gövde bir kez günah işler ve günahla ilişkisi kesilir çünkü eylem bir tür arınmadır. Şeytandan kurtulmanın tek yolu şeytana uymaktır. Karşı gelindi mi, ruh kendi kendine yasakladığı şeyin özlemi ile hasta düşer, kendi ürkünç yasaklarının korkunçlaştırdığı ve yasallıktan çıkardığı şeye karşı duyduğu arzusuyla marazileşir."

Lord Henry'in güzelliği bir deha olarak tanımlaması Dorian'ın kalbine yerleşmiştir artık.

Öteki tarafta, Dorian'a aşık bir ressam olan Basil, onun bu olağanüstü güzelliğinin ve temiz ruhunun yansımasını resmeder. Ressamın gönül verdiği bu kanlı canlı suret, Lord Henry'nin provakatif sözleri ile günaha boyanacak günbegün sararıp solacaktır. Öyle ki Dorian portresinde oluşan kusurlara tahammül edemeyecektir. Yaptığı kötülükler sonsuz bir gençlik ve güzellik taşıyan bedenine ve yüzüne yansımazken Basil'in yaptığı portresine kazınacakır. Portresi vicdanı oluverir, ona bakmak ruhundaki acılara bakmaktır Dorian için artık. Dorian ruhunu şeytana satmıştır.

Oscar Wilde'ın deyimiyle ruhunun ikilemini yansıtır bu roman: "Lord Henry dünyanın ben sandığı kişidir, Basil Hallward ise ben olduğumu sandığım kişidir, Dorian ise benim olmak istediğim kişidir… Belki başka bir çağda." Belki de insanın bu tinsel çatışması asırlar boyu sanatın ana malzemesi olacaktır. İnsan var oldukça bu çatışmaları (ahlak-ahlaksızlık, güzel- çirkin, günah-sevap…) yaşayacaktır. Barışmaktır en huzurlu yol belki de. Ruhumuzun tam olarak iyi ya da kötü olmadığını kabullenerek. Hiçbirimiz saf güzellik ya da çirkinlikten oluşmuyoruz. Bu savaş ve çelişki sürecek sonsuza dek.

Cemre Güneş TOY 8/B

"ROOM 8" FİLMİNE KISA BİR BAKIŞ

"Room 8" adlı kısa film bence anlamlı, hoş ve içinden farklı farklı dersler çıkarabileceğimiz bir film. Ayrıca bana göre Room 8'deki "8" rakamını yan çevirdiğinizde sonsuzluğu temsil etmekte. Tıpkı filmde mahkûmun kırmızı kutuyu açıp sonsuz bir döngüyle karşılaşması gibi.

Filmin başında eski mahkûm, yeni gelen mahkûma kırmızı kutuyu açmasının hiç de iyi bir fikir olmadığını söyleyerek yeni gelen mahkûmun güvenini kazanıyor. Yeni mahkûm bu tuzağa düşüp kırmızı kutuyu açıyor ve diğer mahkûmların yaptığı gibi koğuştan kaçmaya çalışıyor. Bana göre kibrit kutusuna koyulan mahkûmlar hayatları boyunca orada kalacak ve onlara bu ceza dünyanın senden yapmasını istemediği bir şeyi yaptığında dünyanın ne kadar küçük bir yer olduğunu gösterecektir. Bence bu şekilde küçük bir kibrit kutusunda insanları hapsetmelerinin bir diğer amacı da suçluları iki şekilde ayırmak istemeleridir. Bu ayrımı kırmızı kutu ile yapıyorlar. Kırmızı kutunun tuzağına düşen mahkûmlar küçülerek kibrit kutusunda yaşamaya mahkûm ediliyor, tuzağa düşmeyen mahkûmlar ise normal koğuşlarda kalıyor.

Kırmızı kutu tuzağına düşünlerin çoğu aceleci davranıp etrafında olan şeylere dikkat etmiyor. Kırmızı renk her daim dikkat çekici olduğu için filmdeki kutuda kırmızı renk tercih edilmiş ve dikkatleri üzerine çekebilmiştir.

Sonuç olarak bu kısa film bize hayatta çok aceleci olmamamız gerektiğini ve hatalarımızın bedelini ödeyeceğimizi anlatıyor.

Barış Efe ERGEN 7/B

ROOM 8 ELEŞTİRİSİ

Room 8 filmi, herkes tarafından farklı bir şekilde yorumlanabilecek bir film. Hakkında düşünülecek çok şey, sorulacak çok soru var.

Mesela filmin adı neden Room 8? Neden Room 9 ya da başka bir numara değil? Bence filmin adıyla filmde geçen kırmızı kutunun bir alakası var. Çünkü sekiz rakamını yan çevirdiğimizde ortaya sonsuzluk işareti çıkıyor. Kutu da sonsuzluğa açılıyor. Peki, neden insanları kibrit kutularına koyuyorlar? Bu mahkûmlar asla kaçamasınlar diye mi, yoksa başka bir nedeni mi var? Kutu neden kırmızı? Dikkat çekmesi için mi? Acaba filmde kibrit kutularına koyulan adamlara ne olacak? Mahkûm veya mahkûmlar gerçekten birer mahkûm mu? Tüm mahkûmlara mı bunu yapıyorlar? Yoksa belirli suçları işleyen mahkûmlara mı bunu yapıyorlar? Bu film insanı düşündürdükçe düşündüren ve her insanın binlerce farklı açıdan eleştireceği bir film. Filmde "Nil'de Ölüm" adlı bir kitap var. Acaba bu kitap öylesine koyulmuş bir kitap mı? Yoksa bu kitabın filmle bir bağlantısı var mı? Bence bir bağlantı söz konusu. Kibrit kutusundaki mahkûmların ölmeden önce düşünecekleri çok zamanları olduğu için mahkûmlar, kendilerini suçlu hissediyor; pişman oluyorlar ve suçlarını anlıyorlar. Bence amaç, bu mahkûmların bunu hissetmelerini sağlamak. Burada ayrıca ters psikoloji var. Eski mahkûm, yeni mahkûma sanki kutuyu açmasını istemiyormuş gibi davranıyor ama aslında yeni gelen mahkûmun kutuyu açmasını istiyor. Kısaca Room 8 filmi çok detaylı ve farklı açılardan eleştirilebilecek harika bir film.

Duru ÖZTÜRK 7/A

GEZİ YAZILARI

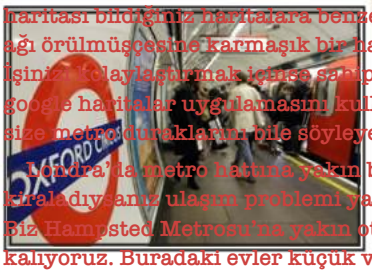
ADIM ADIM İNGİLTERE:

İngiltere; caddeleriyle, telefon kulübeleri ve iki katlı eski kırmızı otobüsleri ile görülmeye değer bir harikalar diyarı. Bu ülke içinde tarihi, doğayı ve modernliği saklar. Cadde ve sokaklarında gezerken tarihe şahitlik etmiş yapılardan gözlerinizi alamayacağınıza eminim. Tarihi ile dikkat çeken Londra şehrini beraber gezmeye ne dersiniz?

Londra'ya yaptığımız uçak yolculuğu yaklaşık 4 saat sürdü. Uçuşta en nefret ettiğim şey ise kaygılı ve stresli olmak. Check-in yaptık mı veya kimlik evde mi? Aman uçağı kaçırmayalım telaşının üstüne uçağın rötar yapması. Ayrıca ben çocukken böyle telaşlanıyorsam büyükleri düşünemiyorum. Neyse ki uçağımıza yaktında yetiştik ve beklemeye başladık. Bir süre sonra bizi uçağa aldılar.

Londra'nın metroları meşhurdur. 150 yıllık tarihiyle dünyanın en eski yer altı raylı hattı olma özelliğine sahiptir. Metro ile ulaşım sağlarken yönleri iyi bilmeli ve haritayı doğru okuyabilmelisiniz. Londra metro haritası bildiğimiz haritalara benzemiyor, üzerine örümcek ağı örülmüşçesine karmaşık bir harita olma özelliğine sahip. İşinizi kolaylaştırmak için sahip olmanız gereken tek şey google haritalar uygulamasını kullanmak. Nereye gideceğinizi size metro duraklarını bile söyleyerek belirliyor.

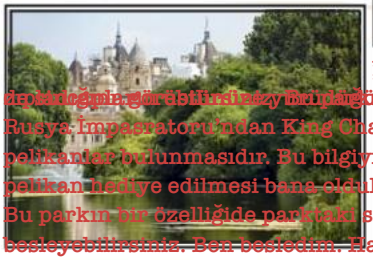
Londra'da metro hattına yakın bir ev veya otel odası kiralıdıysanız ulaşım problemi yaşamayacasınız demektir. Biz Hampsted Metrosu'na yakın oturan amcamızın yanında kalıyoruz. Buradaki evler küçük ve sade. Genellikle 2 katlı ve 2 ayrı daireli oluyor. Evler çoğunlukla eski ve bir sallantı meydana gelmesini garipsemek elde değil. Bir de bizim üst komşumuzun evinde 5 çocuk vardı!

Londra'ya geldiğinizde görmeden dönmemeniz gereken yerlerden biri Bukhingam Sarayı. Burada kraliçe ve ailesinin yaşadığı yeri görebilirsiniz. Öğlene doğru ise nöbet değişimi görülmeye değer, değişim yaklaşık 45 dakika sürüyor. Bu sürede nöbet tutacak askerler ile nöbet tutmuş askerler bir düzen ve belirli bir kurala göre yer değiştiriyor.

İkinci durağınız ise Sience Museum olmalıdır. Bu müze tam da bilimseverlere göre. İnteraktif etkinlikleri ile insanları şaşırtmakta. Bir bölümünde hastaları nasıl iyileştirdiklerini, bilimsel bazı icatların oluşumunu, steteskopun yapılışını hangi mantıkla kullanıldığını anlatan interaktif ve eğlenceli etkinliklere sahip.

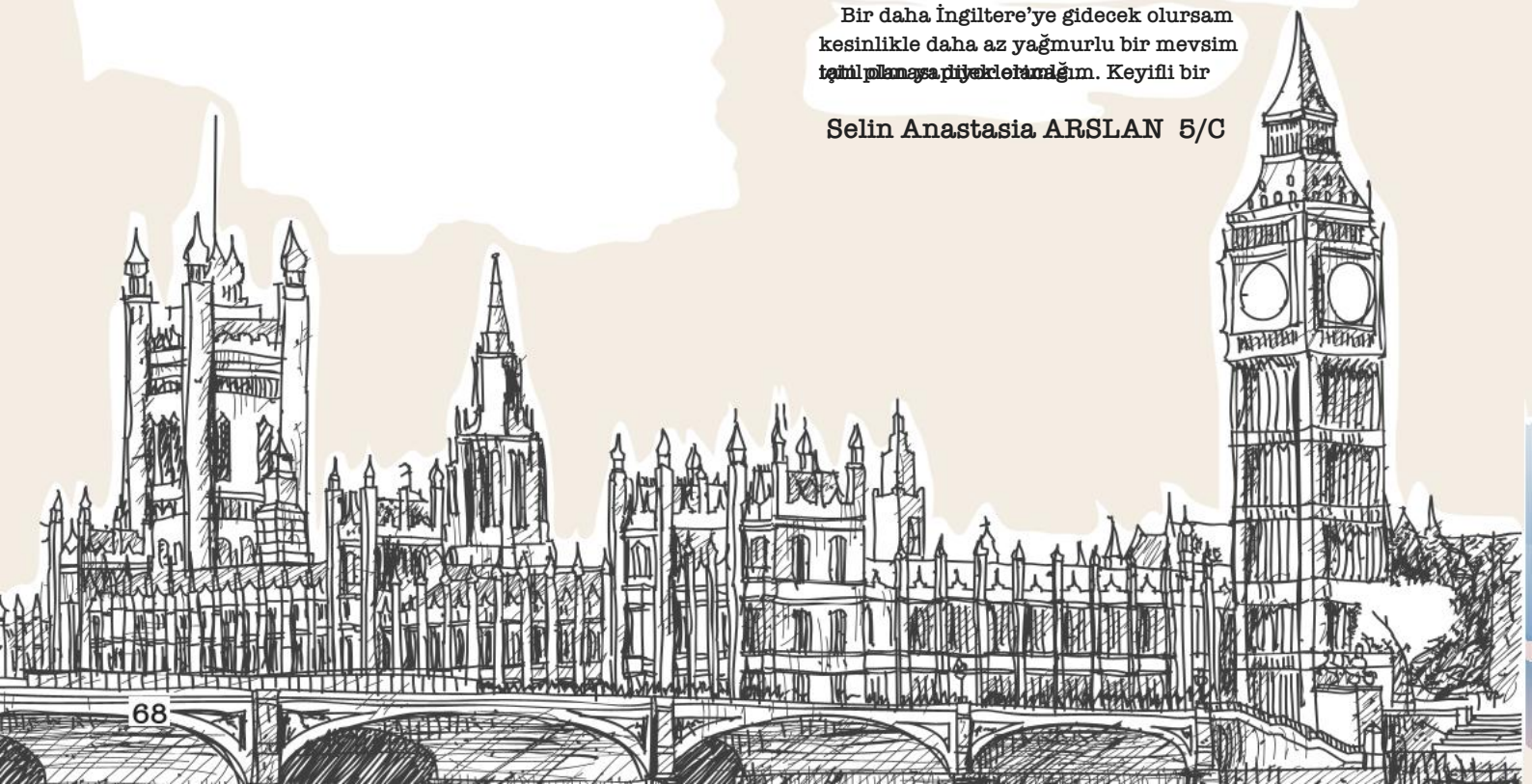

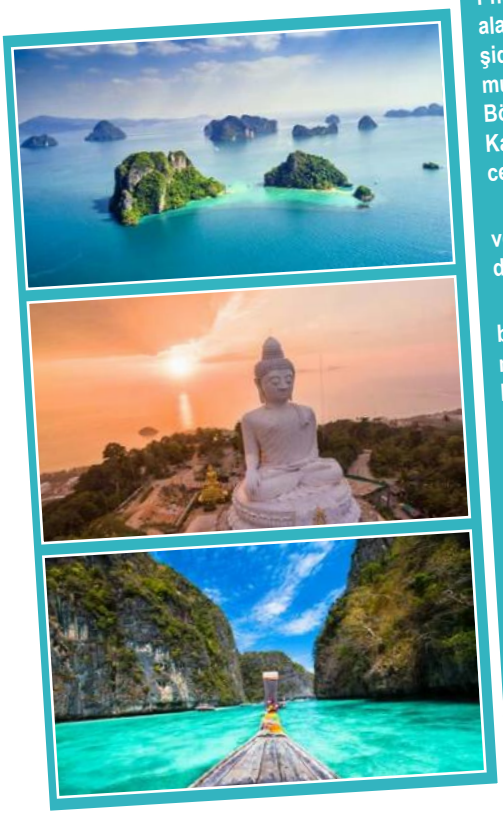
Son olarak St. James Parkı'nda bulunan pelikanlar bulunmasıdır. Bu bilgiyi öğrendiğimde Rusya İmparatoru'ndan King Charles'a hediye edilmiş pelikanlar bulunmasıdır. Bu bilgiyi öğrendiğimde pelikan hediye edilmesi bana oldukça ilginç gelmişti. Bu parkın bir özelliğide parktaki sincapları kendiniz besleyebilmenizdir. Ben besledim. Harika bir deneyim elinize yiyecek koyduğunuz zaman sincapların hizaya koyun veya elinizde tutun. Onlara karşı ani bir tepki vermezseniz size ısırmaları imkânsızdır. Sadece damağınızı şaklatın bademi uzatıp ve bekleyin. Karnını doyurma telaşı içinde elinizden alıp gideceklerdir.

Bir daha İngiltere'ye gidecek olursam kesinlikle daha az yağmurlu bir mevsim tercih edeceğim. Keyifli bir tatil planlayabilmeniz dileğiyle.

Selin Anastasia ARSLAN 5/C

CENNET ADASI TAYLAND

Tayland, birbirinden güzel tropik adaları ve tapınakları ile birçok turisti ağırlayan Uzak Doğu cennetidir. Tayland'a gitmeye karar verdiyseniz kesinlikle Phuket Adası ve Phi Phi Adası'nı tercih etmelisiniz. Tayland, Asya kıtasında yer alan, sıcak, yüksek nem oranına sahip bir ülkedir. Nisan- Ağustos ayları arasında şiddetli yağmurların görüldüğü Muson mevsimi başlar. Phuket Adası'nda mutlaka egzotik bir otelde kalmalısınız. Biz birkaç otelde kaldık. İlk olarak Karon Bölgesi'nde, plaja yakın, bahçesinde dev kaplumbağaların gezdiği ve Karon ve Kata merkezlerine yakın bir oteldi. Otelimizde denize ve havuza girip Hindistan cevizi suyu içtik.

Tatile Phuket Adası'ndan başladıysanız ilk yapmanız gereken oranın geleneksel ve kültürünü yansıtan mutfağını keşfetmek olacaktır. Thai yemeklerini ilk denediğimde garipsemiş olsam da şu an hepsinin nefis olduğunu düşünüyorum.

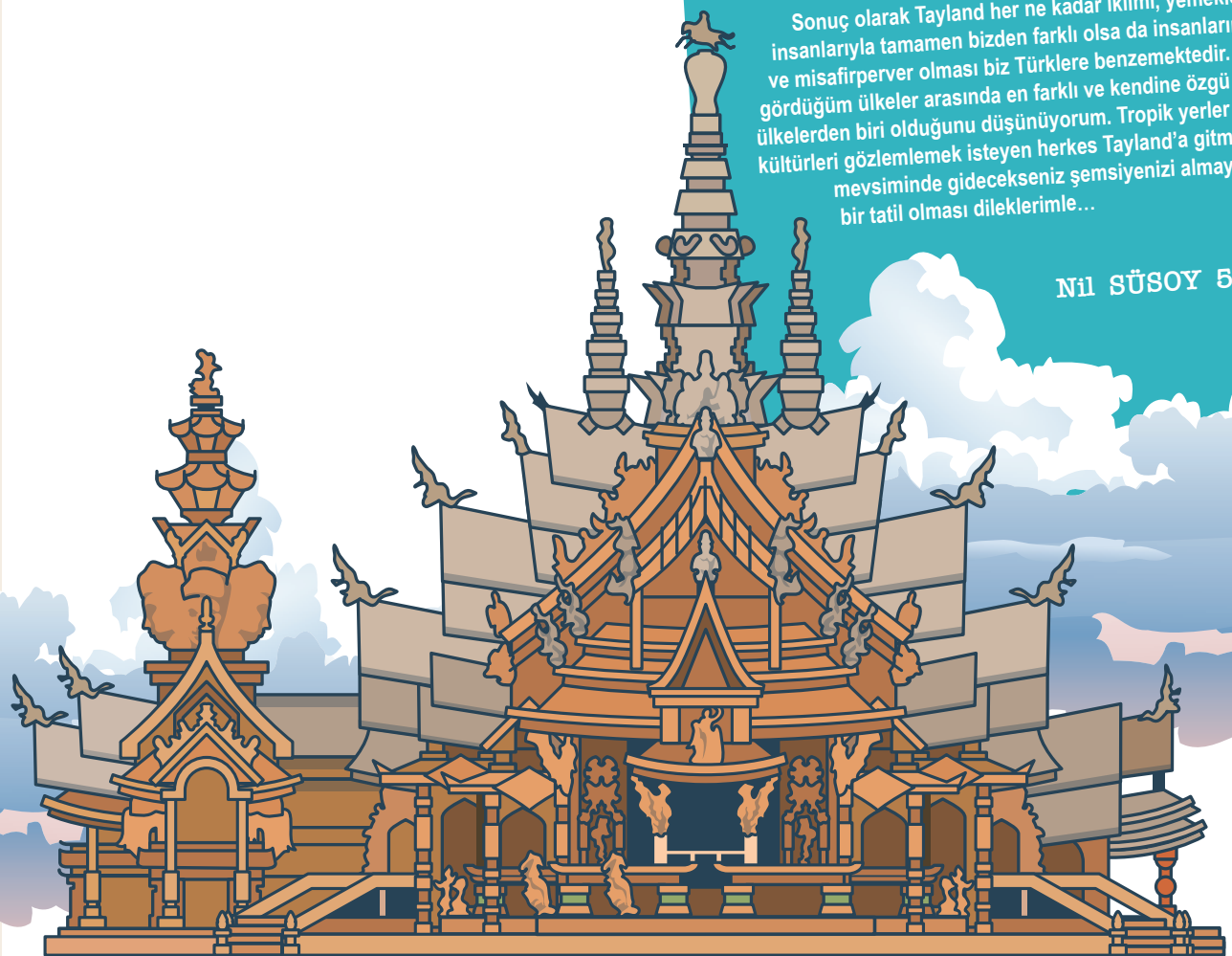
Farklı yerleri keşfe çıkmak istiyorsanız Amphoe Mueang'ı gezmekle başlayabilirsiniz. Burası Phuket'in eşsiz manzarasına tepeden bakabileceğiniz, muhteşem Büyük Buda heykelini görebileceğiniz ve fil turu yapabileceğiniz bir yerdir. Sonrasında ise Wat Chai bölgesinde yer alan ihtişamlı ve onlar için kutsal olan Budist tapınağını gezebilirsiniz. Yine aynı bölgede yer alan balıkçı kasabasında eşsiz Thai yemeklerinden ve deniz ürünlerinden tadabilirsiniz.

Phuket Adası'ndan teknelerle ulaşabileceğiniz çarşısına gidebilirsiniz. Çarşısında daha önce hiç görmediğim tropik meyveleri gördüm. Hatta bazılarını denedim. Bu meyveler rengârenk ve içinde şaşırtıcı tatları olan meyvelerdir. Söz gelimi, dragon meyvesi dışı pespembe ve içi beyaz ve çekirdekli bir meyvedir. Hiçbir meyveye benzemeyen değişik bir tada sahiptir. Ayrıca çarşısında oraya özgü rulo dondurma, rengârenk kıyafetler ve aromatik yağlar ve bolca Thai masaj salonları mevcuttur. Şansınız varsa sokaklarda lemur adı verilen küçük, tatlı maymunlara denk gelebilir ve onları sevebilirsiniz.

Phuket Adası'ndan sonra daha sakin bir yerde tatilinize devam etmek isterseniz rotamız Phi Phi Adası olmalı. Phuket Adası ve Phi Phi arasında ulaşım küçük kayıklarla sağlanmaktadır. Eğer şiddetli yağmurlardan birine denk gelmezseniz yolculuğunuz oldukça keyifli geçecektir. Phi Phi Adası'nda yapacak birçok aktivite vardır. Tekne turuna çıkıp adanın keyfini çıkarabilirsiniz. Konaklamak için kulübe şeklinde yapılanmış otelleri tercih etmek kendinizi özel hissettirecektir. Akşam yemeğinde ise Tayland kültürünü yansıtan yemeklere ve dekorasyona sahip restoranları tercih edebilirsiniz.

Sonuç olarak Tayland her ne kadar iklimi, yemekleri, doğası ve insanlarıyla tamamen bizden farklı olsa da insanlarının sıcakkanlı ve misafirperver olması biz Türklere benzemektedir. Şimdiye kadar gördüğüm ülkeler arasında en farklı ve kendine özgü tarza sahip olan ülkelerden biri olduğunu düşünüyorum. Tropik yerler keşfetmek ve farklı kültürleri gözlemlemek isteyen herkes Tayland'a gitmeli. Eğer muson mevsiminde gidecekseniz şemsiyenizi almayı unutmayın! Keyifli bir tatil olması dileklerimle…

Nil SÜSOY 5/C

YOLCULUK BERLİN'E

Keyifli bir yolculuk sonrası Almanya'nın Berlin kentindeki otelime yerleştim. Almanya da Avrupa ülkeleri gibi gelişmiş bir ülke. İnsanlar daha bilinçli, bilgili ve okumuş. Berlin'in sokaklarına baktığımızda yerlerde çöp yok ve arabalar için yapılan yollar boşken bisiklet yolları kalabalık denecek kadar yoğun. Almanya'da insanlar hava kirliliğini önlemek için bisikletleri tercih ediyorlar.

Gezilecek yerlere bakacak olursak genellikle tarihi mekânlar var. Örneğin Berliner Ernseherturm'u gezmenizi tavsiye ederim. Uzun bir kulenin içine giriyorsunuz ve camdan bakarak o güzel manzaranın tadını çıkarabiliyorsunuz veya Berlin Katedrali'ni ya da anıtları gezebilirsiniz.

Yemeklerine gelecek olursak Berlin'in ünlü yemekleri olan Berliner, kartoffelpufer ya da currywurst deneyebilirsiniz. Berliner, Almanya'nın en meşhur tatlısıdır ve aynı zamanda bu tatlı adından da anlaşılabileceği gibi Berlin'e özgüdür. Kartoffelpufer, bir yandan patates kızartmasına benzetilebilir ama daha farklı. Currywurst ise sosisseverler için iyi bir tercihtir.

Eğer alışveriş de yapacaksanız "EURO SHOP"lara gitmenizi tavsiye ederim. En ucuz şeyleri burada bulabilirsiniz.

Almanya'ya özellikle de Berlin şehrine gitmenizi tavsiye ederim. Çok beğeneceğinize eminim. İyi seyahatler…

Hazal Özge GENCER 7/B

ÇANAKKALE "EŞSİZ TARİH"

Yaz tatilinin en sıcak günlerinde annemle yaptığım Çanakkale gezisinden olan izlenimlerimi paylaşmanın güzel olacağını düşündüm. Annemle Nusret mayın gemisini görmek üzere Çanakkale'ye gittik. Çanakkale'nin o eşsiz havasını şehre adım atar atmaz hissetmeye başlıyorsunuz. Şehrin hâkim olduğu tarih sizi hemen sarıp sarmalıyor, kendinizi bir tarih filminin sahnesinde gibi hissediyorsunuz. Bu duygularla gezimize sabah kahvaltısıyla başladık. Biliyorduk ki bugün ayaklarımıza kara sular ininceye kadar dolaşacağız ve olağanüstü tarihimizi içimizde hissedeceğiz. Bunun için de gerçekten iyi bir kahvaltı yapmamız gerekiyordu. Sahil kenarında, dalgaların ve martıların sesleriyle kahvaltımızı yaptıktan sonra yola koyulduk. Hedefimizi belirlemiştik: Nusret mayın gemisi.

Bu gemiyle ilgili bilgileri yol boyunca elimdeki kitapçıktan okudum. İlgimi çeken notları sizinle de paylaşayım:

Nusret mayın gemisinin döşediği mayınlar 18 Mart 1915'te Çanakkale Savaşı'nın kaderini değiştirmiş, ona "dünyanın en ünlü mayın gemisi" unvanını kazandırmıştı. Nusret'in mayınları 639 kişilik mürettebatıyla Bouvet, onun ardından Inflexible ve Bolva zırhlılarını sulara gömmüştü. Nusret, Malatya Arapgirli Cevat Paşa'nın emriyle Osmanlı Donanması ve Türk Deniz Kuvvetleri'nde hizmete giren mayın dökücü gemi. Asıl ismi Nusrat olan ama zamanla Nusret olarak kullanılan gemi, 1911 yılında Almanya'nın Kiel şehrinde kızağa çekildi ve 1913 yılında Osmanlı Donanması'na katıldı.

Tarihi değiştiren bu savaş gemisini görmek ve onu gezmek anlatılamayacak kadar etkileyiciydi. Eğer bir gün yolunuz düşerse mutlaka görmelisiniz. Daha sonraki rotamız tabii ki Çanakkale Deniz Müzesi'ydi.

Çanakkale Deniz Müzesinin parkında çeşitli silahlar, denizaltı gemisi parçaları, Uluç Ali Reis isimli deniz altının 14 metre uzunluğundaki periskopu sergilenen eserler arasındaydı. Ayrıca ziyaretçiler için burada oturarak dinleme imkânları da var.

Resimde yanında durduğum bir torpido. Torpido; dümeni ve pervanesi bulunan suyun altından veya üstünden suya atılan, dümenini ve pervanesini kullanarak hedefine ilerleyen, patlayıcı bir su altı silahıdır. Genel olarak denizaltılarda, savaş gemilerinde kullanılır.

Helikopterin icadına benzer bir şekilde, torpidonun çok eski zamanlarda var olduğu düşünülmektedir. Torpido denilebilecek ilk çizimler, Suriyeli bilgin Hasan El-Ramah tarafından 1275 yılında yapılmış çizimlerdir. Ramah'ın çalışmaları, su yüzeyinde gidebilen bir roketi göstermektedir. Büyüklüğünü ve etkileyiciliğini insanın ağzını açık bırakacak bir nitelikteydi.

Yukarıda gördünüz resim Nusret mayın gemisi tarafından denize bırakılan, tarihi değiştiren bir deniz madeni, yüzey gemilerine veya denizaltılarına zarar vermek veya onları tahrip etmek için suya yerleştirilmiş, kendi kendine yeten bir patlayıcı cihaz yani mayınlar. Bu mayınlar, derinlik yüklerinden farklı olarak bırakılır ve herhangi bir geminin yaklaşması veya temas etmesiyle tetiklenineye kadar bekletilir. Daha sonra ise BOOOMMM. "Çanakkale Geçilmez" sloganının önemli noktalarından biri.

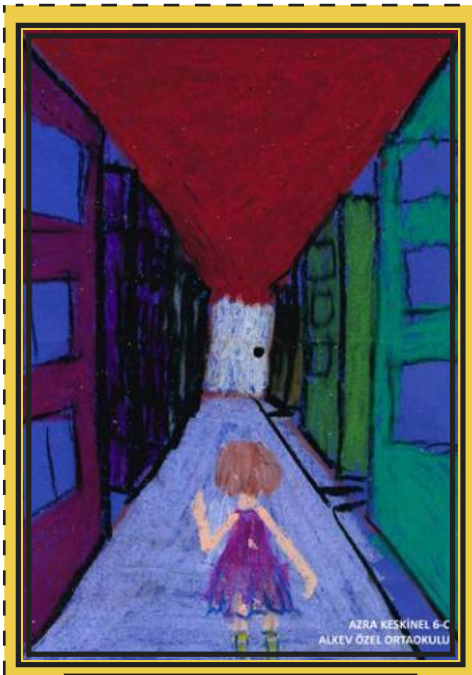
Çanakkale gezisi olur da "Çanakkale Şehitliği" ziyaret edilmez mi hiç? Bu duygusal ve ruhani havayı mutlaka sezmelisiniz. Kendinizi çok farklı duygular yaşarken bulacaksınız. Bir yarınız çok üzülecek, gözlerde yaşlar birikecek; bir yarınız gururlanacak, ülkemizin büyüklüğünü ve gücünü iliklerine kadar hissedecek. Buraya kadar gelip de atalarımızın verdiği mücadeleyi gördükten sonra milletine bağlanmaman mümkün değil bence. Yazımı bitirirken diyorum ki buralara mutlaka yolunuz düşsün, atalarınızı, yazdıkları tarihi görün! Duygulanın, gururlanın! Vatanınızı, ulusunuzu daha çok sevin. Buralara gelin, buraları görün!

SILA ÖLÇER 6/A

ÇİZİM

Demir ILGIN 5/A

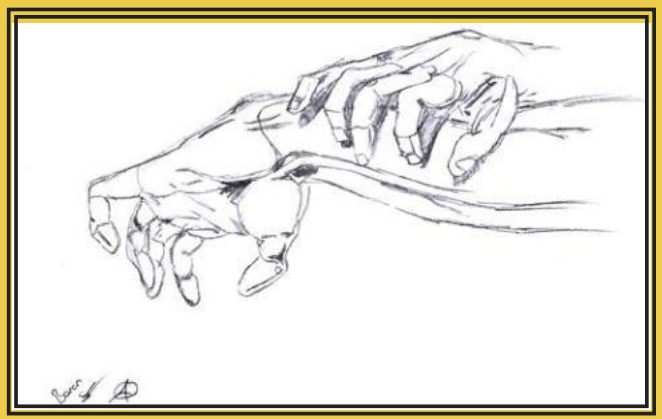

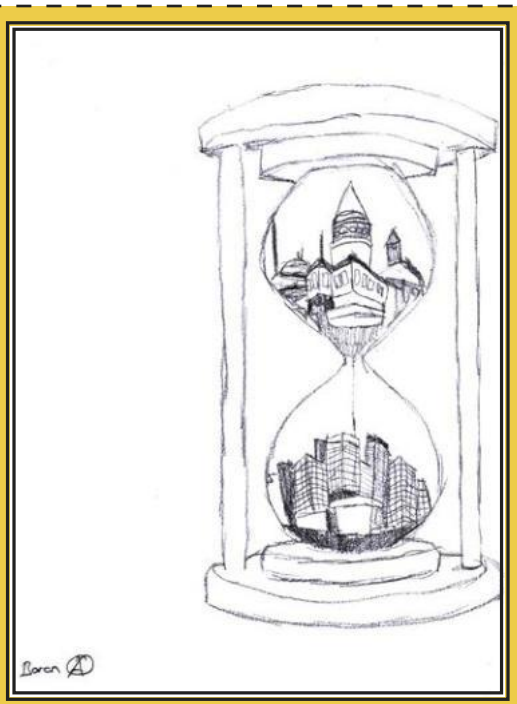
Azra KESKİNEL 6/C

Taylan ÖZCAN 8/B

Baran Ali SELVİTOP 8/B

ALMAN LİSELİLER
KÜLTÜR VE EĞİTİM VAKFI
ALKEV ÖZEL OKULLARI

ANAOKULU
İLKOKUL
ORTAOKUL
ANADOLU LİSESİ
FEN LİSESİ

ALKEV ÖZEL OKULLARI
Alkent 2000 Mahallesi
Mehmet Yeşilgül Caddesi No. 7
34500 Büyükçekmece / İstanbul
0 212 886 88 40
e-mail: info@alkev.k12.tr

www.alkev.k12.tr

Diploma Programme

Deutsches Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz

alkevofficial alkevozelokullari alkevokullari alkevozelokullari alkevozelokullari